

Рик Джойнер

Құдайдың Шақырығы

*Соңғы күндерде Құдай хызметіне шақырылғанларға Оның жиберген хабары
хәм жол-жобасы*

Астана

Теофил

1998

Бул аударма қарақалпақ халқында соңғы күнлерде Қудай хызметине шақырылған Оның таңлаған хызметкерлерине арналады.

«Шақырылғанлар көп, бірақ таңланғанлар аз»

(Мухаддес Китап, Жаңа Келісім, Мағта жазған Хош Хабардың 20-бабы, 16-аяты).

Астана 1998

Қудайдың шақырығы

Мазмуны:

	Китап хақында	4
1-бөлім	Даңқ-саўлат	14
2-бөлім	Еки гүўа	18
3-бөлім	Өмир Жолы	33
4-бөлім	Ҳақыйқатлық ҳәм Өмир	39
5-бөлім	Есик	48
6-бөлім	Түрме	51
7-бөлім	Жас Елши	58
8-бөлім	Нур	65
9-бөлім	Азатлық	70
10-бөлім	Армия	79
11-бөлім	Қала	89
12-бөлім	Өмир Сөзи	98
13-бөлім	Манна	108
14-бөлім	Қудайдың шақырығы	115
15-бөлім	Руўхта табыныў	118
16-бөлім	Гүна	121

КИРИСИЎ

Бул «Соңғы саўаш» китаптар сериясының екинши китабы. «Қудайдың шақырығы» деп аталатуғын бул китап, биринши китап таўсылған жерден басланып кетеди. Деген менен, тек усы китапты оқып-ақ, биринши китаптың улыўма мағанасын түсинип алыўға болады. Бирақ соған қарамастан, егер сиз «Соңғы саўаш» китабын оқымаған болсаңыз, қандай да бир материаллар сизге түсиниксиз болып көриниўи мүмкин. Себеби бул руўхый баянламаның

дауамы болып, бир қатар тийкарлар әлле қашан биринши китапта қойылған. Екинши китап сол тийкарлардың үстінде қурылады.

«Соңғы сауаш» китабының алғы сөзінде түсіндіргенимдей, бул китаптар - «пайғамбаршылық кеширмелердің» нәтижесі болып табылады. Бундай кеширмелер, егер де мен оларды өзим ойлап тапқан тымсаллардай қылып жазғанымда, адамлар тәрәпинен сын көз бенен қабыл етилиуі керек екенлигин мен көп мәртебе атап көрсеткен едим. Бул ҳақыйқатлық болыуы мүмкин, бирақ мениң мәқсетим – илажы болғанынша көбирек адам оқыйтуғын китап жазыу емес еди, ал маған исенип тапсырылған руўхый ашылысларды адамларға жеткерийуде Қудайға садық болып қалып, оларды дәлме-дәл түрде адамларға жеткерийу еди. Оларды мениң ойымнан дөрелген нәрселер деп айтыу – мениң ушын нахақ, Ҳақыйқатлық Руўхы ушын тил тийгизийу болған болар еди. Бирақ, сонда да «Соңғы сауаш» китабы барлық масихый деноминациялары ҳәм ҳәрекетлеринде кеңнен тарқалып, ҳәтте, консерватив протестантлар тәрәпинен де таң қаларлық мийирманлық пенен қабыл етилди. Соның ушын мен «пайғамбаршылық кеширмелер» деп нени атайтуғынымды, оларды майда-шуйдесине дейин қалай алғанымды толығырақ түсіндірмекшимен ҳәм бул кеширмелерди ҳәзирги күнлерде алыуға болатуғынына Мухаддес Китаптан бир қатар тийкарларды көрсетемен.

Мухаддес Китаптағы пайғамбаршылық кеширмелер оғада ҳәр түрлише. Мениң бул серияда алған кеширмелерим де сондай. Биреулері түслерде, басқалары руўхый көринислерде, үшіншилери – Библия «транс» деп атайтуғын нәрсе арқалы келди. Түслер, руўхый көринислер ҳәм транс – булардың барлығы Мухаддес Китапта бар затлар ҳәм Жаратқан Ийе сол жоллар арқалы Өзиниң халқына сөйлеген. Бүгинги күнде сондай кеширмелерди басынан өткерген масихыйлардың саны кем-кемнен өсип баратыр ҳәм бул Елиуйинши күн байрамында Петрдиң айтқан сөзиниң орынланып атырғаны деп айтыуға имканият береді. Петр сонда Йоел пайғамбардың мынадай сөзлерин айтқан еди:

«Қудай былай дейди: “Соңғы күнлерде Өзимниң Руўхымды ҳәр бир адамға жаўдыраман ҳәм улларыңыз бенен қызларыңыз пайғамбаршылық етеди. Жасларыңыз болса руўхый көринислер көрип, ғаррыларыңыз түслер көреді. Сол күнлери Мен Өз Руўхымды ер ҳәм хаял хызметшилеримниң үстине жаўдыраман ҳәм олар да пайғамбаршылық етеди”» (Елши 2:17-18).

Мухаддес Жазыулардың баянлауынша руўхый көринислер ҳәм түслер арқалы берилетуғын пайғамбаршылық ашылыслар соңғы күнлерде кең тарқалатуғын кәраматлы белги болады. Ҳәзирги күндеги масихыйлардың алып атырған оғада көп сандағы руўхый ашылысларын көрип, бизлердин

расында да «соңғы күнлерде» жасап атырғанымызды анық билиуимізге болады.

ХАҚЫЙҚАТЛЫҚТЫ ӨТИРИКТЕН АЖЫРАТЫҰ

Соның менен бир қатарда, Ийса соңғы күнлерде көп жалған пайғамбарлардың келетуғыны хаққында ескертти. (Мат.24:24 аятқа қараң). Бизлер буны да күтиуимиз керек, себеби Ийемиз тәлим бергенде, Ол бийдай еккен ўақтында, душпан келип, араларына ҳарам шөп (бийдайға усаған, бирақ ишинде дәни жоқ шөп) сеўетуғынын айтқан еди (Мат.13:24-30). Бундай ҳарам шөплер бийдайға уқсайды, хәтте, шигинлери бийдайдың дәмине де уқсас болыўы мүмкин, бирақ олар зыянлы. Қудай бир зат ислесе, шайтан дәрхал соған уқсайтуғын нәрсени ислеп шығарыўға кириседи хәм тәртипсизлик жаратып, егер илажы болса, таңланғанларды алдағысы келеди. Деген менен, егер Қудай жол қоймаса, шайтан хеш нәрсе қыла алмайды. Аттан анық, Қудай бизлердиң хақыйқый нәрсени өтирик нәрселерден ажыратып билгенимизди қәлейди хәм хақыйқый нәрсениң тазаланыўы ушын, хақыйқаттың өтирик пенен сыналыўына жол қояды.

Жалған пайғамбарлардың да кең тарқалатуғыны бизлерди таң калдырмаўы керек, ал, хақыйқый нәрсени толық мәртлик пенен излеуимиз ушын бизлерди жигерлендириуи керек. Егер бизлер жалған пайғамбаршылықлардан алданып қалыўды қәлемесек, онда бизлер барлық пайғамбаршылықлардан бас тартыўымыз керек емес, ал хақыйқый нәрсениң не екенлигин танып-билиуимиз керек. Ийса келетуғын күнлерде, хақыйқый пайғамбаршылықларды ажыратып билмейтуғынлар, кем-кемнен жалған пайғамбаршылықларға бойсына береді. Егер Қудай бир нәрсени ексе, демек, бизлер буған мүтәжбиз. Егер бизлер атызда жұмыс ислемей, оны таслап қойсақ, онда бизлердиң бирден-бир зүрәтимиз ҳарам шөплер болады. Бүгин Қудайдың ислеп атырған нәрселерин қабыл етпейтуғынлар, ақырында «жұмыс исленилмеген» зүрәтти жыйнап алады.

Ең бастан-ақ, Қудай адамға хақыйқат пенен жалғанның биреуин, өмир менен өлимниң биреуин таңлаўға рухсат етти. Әне, соның ушын, Ол Едем бағында басқа тереклер менен қосып «Жақсылық хәм жаманлықты таныў терегин» де қойған еди. Қудай бул теректи бизлерди қәтелесиўге мәжбүрлеу ушын қойған жоқ, ал бизлер Оған деген сүйиспеншилигимизди хәм Оған кулақ салатуғынымызды дәлийллей алыўымыз ушын қойған еди. Егер *бойсынбаўға* жол жоқ болса, онда шын жүректен *хақыйый кулақ салыў* да болмайды. Тап сондай, хақыйқый муғаллимлер менен хақыйқый тәлимлер барқулла жалған муғаллимлер менен жалған тәлимлердиң арасында болады; хақыйқый пайғамбарлар менен хақыйқый пайғамбаршылықлар да барқулла

жалғанлардың арасында болады. Қудай бизлердің жүреклеримізді сынап көріуі үшін, душпанның бийдайлардың арасына қарам шөптерді себиуіне жол қояды. Қажыйқатты сүйгенлер қажыйқый нәрсени ажыратады хәм жүрегі тазалар пәк нәрсени ажыратады.

Қудайдың соңғы күнлерде жалған пайғамбарлардың да болатуғынын ескерткени, қажыйқый пайғамбарлардың болатуғынын аңлатады, болмаса, Ол соңғы күнлерде барлық пайғамбарлар жалған пайғамбарлар болады деп айтқан болар еди. Биреулер соңғы күнлерде барлық пайғамбарлар жалған пайғамбар болады деп исенеди, бірақ бул Йоелдің усы күнлер қажында айтқан пайғамбаршылығына тиккелей қайшы келеди (Йоел 2:28-29 аятқа қараң).

Түслер, руұхый көринислер хәм пайғамбаршылықлар арқалы келетуғын пайғамбаршылық ашылыларға жол ашып беріу қәуипли болыуы мүмкин. Деген менен, егер бизлер оларға улыуа жол ашып бермесек, оннан да үлкен қәуип болады. Ашылылар бизлердің қазлигимізге берилмейди, ал бизлер өзлериміз жасап атырған дәуірде оларға мүтәж болғанымыз себепли бериледи. Ийса және былай деди:

«Сизлерге шынын, шынын айтаман: ким қой қораға қапыдан кирмей, басқа жолдан асырылып түссе, ол уры хәм қарақшы. Ал қапыдан кирген – қойлардың шопаны. Оған қарауыл қапыны ашады, қойлар да оның дауысына қулақ салады хәм ол өз қойларын атпа-ат шақырып, сыртқа алып шығады. Ол қойларын сыртқа шығарғанда, олардың алдында жүреді. Ал қойлар оның изинен ереді, себеби оның дауысын таныйды. Басқаның изинен ермейди, ал оннан қашады, себеби оның дауысын танымайды» (Юхан 10:15).

Қудайдың қойлары Оның дауысын таныйды. Олар бийтанисларға алданбайды, себеби Қудайдың дауысын сондай жақсы билгенликтен, оны басқалардың дауысынан ажырата алады.

Қудайдың ең әуелги күнлерден баслап Өз халқына сөйлеген жолы – пайғамбаршылық еди. Бизлер Қудайдың қеш қашан өзгермейтуғынлығын билетуғынымыз себепли хәм Мухаддес Китапта Қудайдың Өз халқына берген руұхый көринислери, түслери хәм пайғамбаршылықлары жүдә анық айтылғанлығы себепли, бизлер Оның ашылыларын душпандыкинен ажыратып, Оның ашылысын туұры жеткерип билиуге мәжбүрбиз. Бизлер оларды дурыс түсинип болғанымыздан кейин, оларды дурыс қолланыуымыз үшін, бизлерге даналық керек болады.

ПАЙҒАМБАРШЫЛЫҚТЫҢ МАҚСЕТИ

Пайғамбаршылық қоллап-қуғатлау үшін, және де, ақыл-нәсият бериу үшін бериледи. «Ақыл-нәсият бериу» деген «қурыу», «көтериу» дегенди аңлатады. Мениң өмиримде хәм хызметимде жүдә көп нәрселер – орынланған пайғамбаршылық сөзлердин үстинде қурылды. Бизлердин хызметлеримиздин дерлик барлық баслы аспектери, хәтте, мениң хызмет етиуге ямаса сөйлеуге баратуғын жерлерим де, пайғамбаршылық арқалы алдыннан болжап айтылады. Егер Қудай маған алдыннан айтпаса, онда мен хызмет етиу үшін бир жерге барыуды ямаса бир зат ислеуди шәрт деп есапламайман. Ийса да сондай қылған. Ол тек адамлардың мүтәжликлерине жууап берип ғана қоймаған: Ол тек Әкениң ислеп атырған ислерин ғана ислеген. Қудайдың бизлерге тапсырмаған жағына баратуғындай ямаса өзимизше бир затларды ислейтуғындай, бизлердин уақтымыз жоқ. Бир зат қылмастан бурын, Қудайға кулақ салыуға садық қалғанымыз, Қудайдың бизлерге исенип тапсырған нәрселеринен хәм уақтынан нәтийжели пайдаланыуымызға жол ашып берди деп ойлайман.

Мен пайғамбаршылық сөзлердин үстинде сәтли түрде хызмет ямаса жәмәәт қурған басқа адамларды да танийман. Мен пайғамбаршылықтың бахасын билмегенликтен исеним кемесинен қулағанларды да, толық жүз бурып кеткенлерди де танийман. Бул машқалалардың көпшилигиниң келип шыққанлығының себеби: олар Қудайдан хақыйқый ашылыс алып, бирақ надурис талықлап, надурис пайдаланған еди. Бир адамларға бул жүдә қыйын болып еситилиуи мүмкин, бирақ бул ис-хәрекет Мухаддес Жазыулар тәрәпинен анық тастыйқланған хәм егер бизлер пайғамбаршылық ашылысларға байланыслы Мухаддес Китаптағы даналықтан бас тартсақ, жүдә үлкен төлемлерди төлеуимизге туура келеди.

Ийса былай деди: **«Мухаддес Жазыуларды да, Қудайдың күшин де билмей, адасып атырсызлар» (Мат.22:29)**. Көплер бүгин қәтелеседи, себеби олар Мухаддес Жазыуларды биледи де, бирақ Қудайдың күшин билмейди. Оның күшин билетуғынлар болса, Мухаддес Жазыуларды толық билмегени үшін қәтелеседи. Егер бизлер қәте жиберииди қәлемесек, онда Мухаддес Жазыуларды да, Қудайдың күшин де билиуимиз керек. Пайғамбаршылық хеш қашан Мухаддес Китаптың орнын басыуға жиберилмеген, Мухаддес Китап та хеш қашан пайғамбаршылықтың орнын басыуға берилмеген.

Қудай түслер, руухий көринислер хәм пайғамбаршылықлар арқалы сөйлеп баслаған адамлар менен, яғный баслы хызметлерди алып баратуғын протестант жетекшилери менен жүдә көп саатлар өткизгенмен. Көпшилик жағдайларда, Қудай олардың үйренген тәлимине сәйкес келмейтуғын жағдайларда да сөйлеп баслаған. Бул сондай кең түрде тарқалып кетти, мен Қудай бундай жол менен сөйлеспеген протестант жетекшиси қалды ма екен деп ойланып басладым. «Morning Star» («Таң Жулдызы» америкалы масихыйлар журналы) журналында өзи менен не жүз берип атырғанынын

түсингиси келетуғын адамлардың үзиликсиз сораўларын оқыўға болады. Олардың түсине алмайтуғынлығы соны көрсетеди: пайғамбаршылық қылыўшы адамлар пайғамбаршылық сыйлары бойынша тәжирийбели хызметкерлердиң көмегине мүтәж. Жәмәт толық ер жетиўге шақырылған. Буған ерисиў ушын, Мухаддес Жазыўларды билетуғынлар менен Қудайдың күшин билетуғынлар ортасында аўқам болыўы керек хәм хәзир бул қатты пәт пенен өсип атыр.

Мен басымнан кеширген нәрселеримде берилген тәлимниң Мухаддес Китапқа сай екенлигин тексерий ушын Мухаддес Китапты изертледим. Хәзир оның хақыйқат екенлигине толық көзим жетеди. Биреўлери Мухаддес Китаптағы аятларды басқа тәрептен, бурын қарамаған тәрепимнен, қарап шығыўға мәжбүр еткенин мойныма аламан. Хәтте усы жағдайда да, олардың бул пайғамбаршылық ашылыслардың мәқсетине сәйкес келетуғынлығына толық исенимим кәмил. Пайғамбаршылық тийкарий тәлиймат жаратыў ушын қолланылмаўы керек. Бул ушын бизлерге Библия берилген хәм Библияның тәлийматы толық хәм оған ҳеш нәрсени қосыўға болмайды. Деген менен, Библияда жүдә көп пайғамбаршылық кеширмелер бар болып, олар Мухаддес Китаптың тийкарий тәлийматларын түсиндирий ушын гей бир адамларға берилген.

Жаңа Келисимде буған айқын мысал ретинде, транс халатына түскен Петрди алсақ болады. Оның көрген пайғамбаршылық кеширмеси оны Корнелийдиң үйине баслап барды хәм бутқа табыныўшы халықларға исеним қапысын ашып берди. Бул пайғамбаршылық кеширме арқалы Қудай бутқа табыныўшы халықларға да Хош Хабарды жеткизгиси келетуғынын жәмәтке ашып берген еди. Бул бир жаңа тәлийматты жаратпады, ал Мухаддес Китапта әлле қашан айтылған затты ашып берди. Ийемиз олар менен бирге болған ўақтында бул туўралы айтқан еди, бирақ олардың буны умытқанлары көринип тур.

Бул еки китапта жазылған кеширмелер де мен ушын сондай болды. Олар барқулла өзимниң оқытып жүрген тәлимлеримди хәм басқалардан еситкен тәлимлеримди мениң ядыма салар еди, бирақ олар мениң өмиримде тек үстиртин еди. Солай етип, бул пайғамбаршылық кеширмелер барқулла өмириме айтылып, керек болған әшкараны, хәтте, өз өмирим менен тәлимлериме хүкимди де әкелетуғын еди. Мен бул кеширмелерди бир өзим көргеним ушын, сен оларды тек жеке өзиңе қабыл етип, бирақ бул әшкараны хәр бир адамға керек деп ойламадың. Соған қарамастан, олардың көпшилиги бүгин жәмәтлерге керек екенине исенимим кәмил.

Бул жерде гей бир нәрселер қайта-қайта тәкирарлана береді. Бул жерде тек гей-бир нәрсеге исеним қайталана бермейди, ал бул қайталанған нәрселер хәр түрли көринислерде берилген ямаса хәр түрли жағдайларда басқаша қылып келтирилген. Мен түсинемен, бул мениң жеке

кемшиликлерим себепли болыуы да мүмкін, бірақ, Жаратқан Ийе де Петрге қайта-қайта бір затларды тәкирарлаған. Мен бундай қайталаулардың онша жақсы әдебий стиль емес екенлігін де түсінемен, бірақ бул жерде мениң мәксетім – бір стильге бағынуы болмады. Бір зат хәр тәкирарланғанда, оны өзлестіріу мүмкіншілігі және де арта береді. Соның ушын, маған нени тәкирарлаған болса, мен де тап сондай етип тәкирарлауға хәрекет еттим.

ПАЙҒАМБАРШЫЛЫҚ КЕШИРМЕЛЕР

Мен бул аянлардың гей биреулериниң мазмуны, биреулер ушын теологиялық машқала туудырыуы мүмкінлігін де түсінемен. Мысалы ушын, мениң Ески хәм Жаңа Келисимлерде жазылған көп ғана қахарманлар менен ушырасқаным хәм сөйлескенім, және де, жәмәәт тарийхындағы өлип кеткен атақлы адамлар менен ушырасқанлығым.

Мухаддес Китапта бундай ушырасулардың болғанлығын көремиз, мысал ушын, Ийса таудың басында Муўса хәм Илияс пайғамбарлар менен сөйлеседі. Хәтте, Илияс өлим көрмей, аспанға алынған, ал Муўсаның өлгенлігі бизлерге мәлим екенлігіне қарамастан. Бизлерде және де мынадай мысал да бар: Елши Юхан Аян китабының 22:9 аятында периштеге табынбақшы болып, оның алдына жығылғанда, периште оны тоқтатып, өзиниң Юхан сыяқлы хызметкер екенлігін айтады. Көплер бул периштени алдынырақ Жаратқан Ийеге кеткен мухаддеслердиң бири деседі.

Хәтте, бундай болған жағдайда да, бәри-бир биреулерде буған байланыссы машқала тууылыуы мүмкін екенлігін түсінемен, бірақ басқа да түсіндірме бар. Пайғамбаршылық кеширмелер менен бир нәрсениң жарыққа шығуы арасында айырмашылық бар. Мысалы, Езекил пайғамбарды Мухаддес Руўх көтерип кетип, Ерусалим қаласына алып барғанда, бул Езекилге жүдә анық болып көрингеніне қарамастан, ол тек руўхый дүньяда ғана Ерусалимге барған еді, ал денеси орнында қалған еді. Оның көрген нәрселериниң көпшілігі негизинде сол ўақытта жоқ нәрселер болса да, олар қуўғын қылынғанларға Қудайдың хабарын жеткізиу мәксетінде қолланылған еді.

Тап сол сыяқлы, мениң көрген нәрселерім менен адамларым маған жүдә анық болып көринді. Сол себептен мен растан да аспанда адамлар менен сөйлестім бе деп сорайман. Мен булардың Қудайдың хабарын жеткізиу ушын қолланылған пайғамбаршылық кеширмелер екеніне исенемен. Мениң аспанда көрген орынларым негизинде бар, ямаса Қудайдың хабарларын жеткізиу мәксетінде тек маған көрсетілген нәрселер – мен

буны билмеймен. Деген менен, мен растан да бар орынларды хэм растан да бар адамларды көргениме исенемен.

Гей биреулер бундай пайғамбаршылық кеширмелерге қарсы болатуғынын түсинемен, деген менен, бундай кеширмелердің Мухаддес Китапқа хеш қандай қайшы келетуғын жерин көрип турған жоқпан. Сондай-ақ, Абыл да әлле қашан өлип кеткен болса да, ол елеге шекем сөйлеп тур. Демек, әлбетте, Мухаддес Китаптағы тири қахарманлар – булар Қудайдың хабарлары хэм бул кеширмелер де мениң бурынғыдан да бетер көзимнің ашылыуына үлкен көмегин тийгизди.

Булардың пайғамбаршылық кеширмелер екенине хэм мениң рас адамлар менен сөйлеспегениме исениуимнің және бир себеби, бул, қуры кеширмелер, олар қанша узақ дауам еткенине қарамастан, тез умытылып кетеди. Мысалы, көпшилик адамлар түс көргенде, түслери сондай дәрежеде растай болып көринеде, хэтте, оянғанынан соң олар бираз уақыт толық исенип турады. Бирақ, хэтте ең растай болып көринген түс те, әсте-әсте булдырап, бир-еки сааттан соң умытылып кетиуи мүмкин. Ал хақыйқый пайғамбаршылық кеширмелер менен бундай болмайды. Мен Жаратқан Ийе менен хэм периштелер менен «рас» ушырастым. Мен бир нешше жыл бурын бул кеширмелерди көрген уақтымда, олар маған қандай рас болған болса, хәзир де тап сондай. Мен де көп мәртебе түслеримде хэм көринислерде Жаратқан Ийени ямаса периштелерди көргенмен, бирақ олар тез арада булдырап, умыт болып кетти. Бул китаптарға киргизилген бир нешше кеширмелерди қоспағанда, бул пайғамбаршылық көринислер тап ашылыслар сыяқлы, рас болған уақыяларға қарағанда, тез умытылып кетти.

Соның ушын, мен бул кеширмелерди алғаннан тезден жазып таслауға хәрекет еттим. Бирақ арасында менде бундай мүмкиншилик болмай қалар еди. Мен оларды жазыуға болатуғын жерге зорға жеткен гезимде болса, олар мениң ядымнан әсте шығып кете берер еди. Мен Мухаддес Рууҗхты сезип, Ол көринислерди мениң ядыма түсирер еди, бирақ көринисти алғанымнан кейин жазама дегенше уақыт қанша көп өткен сайын, дәлме-дәл жаза алмай қаламан ба деп қәуәтерге түсер едим.

Бундай жағдайларда, мениң жеке тәлийматларым менен түсиниклеримнің мениң жазбаларыма аңсат кирип кетиуи мүмкин екенлигин билер едим. Сонлықтан мен буның жүз бериуине жол қоймауға шын жүрегим менен хәрекет еткениме қарамастан, буның арасында жүз берген болыуы мүмкин екенлигин тастыйықлайман. Усы себептен мен үзиликсиз дууа етип, Мухаддес Рууҗтан мени жетелеуин хэм бул китапты жазыуда мени басқарыуын, сондай-ақ, бул китапты оқыйтуғын хәр биреуди басқарыуын сорадым. Себеби Ол бизлерди хақыйқатлыққа хэм Ийсаға жетелеу ушын келген. Мениң Оннан сораитыуыным мынау: Не хақыйқатлық

болса, не Ийсадан келген болса, соны толық түсинип, жүрегинизде сақлағайсыз, ал Оннан болмаған нәрсени қабыл етпегейсиз.

МУХАДДЕС ЖАЗЫҰЛАРДЫҢ МИНСИЗЛИГИ

Бул кітапта Жаратқан Ийеміздің айтқан жүдә көп сөзлери бар хәм мен оларды Ол қалай айтқан болса, солай дәлме-дәл жазыуға хәрекет еттим. Соған қарамастан, бул кітап – Мухаддес Кітап (Библия) емес хәм хеш қандай пайғамбаршылық кеширмелердің Мухаддес Жазыуларды баса алатуғынына исенбеймен. Хәтте, егер пайғамбаршылық – жәмәәт ушын жүдә әхмийетли болса да хәм бизлерде Мухаддес Кітаптағы мынадай нәсиятлар бар болса да: **«Сүйиспеншилик пенен жасауға умтылыңлар хәм руўхый сыйларды, әсиресе, пайғамбаршылық айтыу сыйын алыуға тырысыңлар» (1-Кор.14:1). «...пайғамбаршылық айтқан адам адамларды беккемлеу, жубатыу хәм руўхландырыу ушын сөйлейди. Басқа тилде сөйлеген адам өзін-өзи беккемлейди. Ал пайғамбаршылық айтқан адам исениушилер жәмәәтин беккемлейди». (1-Кор.3-4).**

Пайғамбаршылықтың мәксети – тәлийматты үйретиу емес, бул ушын бизлерде Мухаддес Кітап бар. Хеш қашан «пайғамбаршылық минсиз, кәтесиз болады» деп айтылған емес, болмаса, не ушын бизлер оларды тексерип көриуимиз керек? Деген менен, пайғамбаршылық **беккемлейди, жубатады хәм руўхландырады.**

Пайғамбаршылық – Мухаддес Руўхтың сыйы болғанлықтан, бизлер Оның беретугын хәр бир нәрсесине мухаддес нәрсеге қарағандай етип қарауымыз керек, бірақ ол адамлар арқалы берилгенликтен, ол қәте болып берилиуи де мүмкин.

Мухаддес Кітап – кәтесиз хәм минсиз. Бул – хәқыйқатлық жар тасы, Қудайдың хәм Қудай жолының таза ашылысы. Бизлер оның үстинде өмиримизди исенимли түрде қура аламыз, себеби Мухаддес Жазыулар мәңги турады хәм олар мәңгилик кепиллигимиз. Мен пайғамбаршылықты Қудайдың шөлистанлықта Өз халқына берген маннасына уқсатаман. Ол - Қудайдан, сонлықтан ол бизлерге күнделикли өмиримизде хәм хызметимизде күш-қууат береді. Бірақ егер бизлер оны хәдден тысқары көбирек усламақшы болсақ, ол бузылып жоқ болып кетеді.

Мухаддес Жазыулар – өзгертилмеген хәм бизлер өмиримизди хәқыйқаттың үстинде қура алыуымыз ушын берилген. Ал пайғамбаршылық болса, руўхландырыу хәм жол-жоба бериу ушын берилип, бизлерди хәр күни Қудайдың еркине сай стратегиялық қорғайды. Қәлеген қатнастың сыпаты байланыстың сыпатына қарай анықланады, ал узақ уақыт үзиликсиз дауам

етпейтуғын хәр қандай қатнас – өлим алдында турған қатнас болады. Пайғамбаршылық бизлердің Ийемиз бенен күнделикли қарым-қатнасымызды таза қалында сақлауымызға жәрдем береді хәм қоллап-қууатлайды. Өне, соның ушын, Мухаддес Китап бизлердің «әсиресе» бул сыйды излеуимиз керек екенлигин көрсетеди. Мен пайғамбаршылық сыйын көп жыллар дауамында изледим. Мен буны Мухаддес Китапқа бойсынғанымнан изледим, себеби ол бизлерге сондай нәсият береді, хәм мен пайғамбаршылық сыйларды жақсы көремен. Мен пайғамбаршылық кеширмелерди жақсы көремен, хәтте, бир нешшесинен басқасының бәри мени әшкаралаған болса да. Хәтте усындай жағдайда да, мен даналықты сорап жүдә көп рет дууа еттим, сонлықтан мен басқа қәлеген сыйға қарағанда, даналық сөзи сыйына көбирек ийе болдым. Өне, соның ушын да, Қудай дерлик барлық пайғамбаршылық кеширмелерде маған Даналық келбетинде келди деп ойлайман. Сондай-ақ, хақыйқый дана адам әшкараны жақсы көреді деп ойлайман, себеби **«ақылландырыўшы сабақлар – өмирге жол болады»**. (Хикмет.6:23). Бул пайғамбаршылық кеширмелердин хәр биреуинде, мен өз өмирим ушын жүдә терең хәм оғада зәрүр өмирлик сабақлар (дүзетиўлер) алдым.

Бул китапта, сондай-ақ, улыўма Жәмәэт ушын бир қатар жүдә тийкарғы сабақлар да (дүзетиўлер) бар. Мен жуўапкер жәмәәтлерден басқа жәмәәтлерде Масихтың Денесине зыянын тийгизген машқалаларды көрмеўге хәрекет етип атырман. Жәмәэт – Жаратқан Ийениң Келиншеги, сонлықтан мен оған (Масихтың Денесине) сабақ (дүзетиў) болатуғын хәр қандай жолға жүдә абайлап қатнас жасадым. Павелдин Коринфлилерге түсиндиргениндей, бизлер шегерасынан шығып кетпеуимиз керек болған тараўлар, хәкимлик ямаса бийлик шақапшалары бар.

Егер мен өзгениң баласына сабақ берсем (дүзетсем), бул надурис болған болар еди, бирақ дос сыпатында, мен оның ата-аналары менен сөйлессем болады хәм олар да, мениң балаларымның гей бир дүзетиўлерге мүтәж екенин көрген ўақтында, мениң менен арқайын сөйлесиўине болады. Бирақ, бул китапқа киргизилген гей бир кеширмелерде, Жаратқан Ийе маған соны көрсетти: егер бизлер жәмәәттиң баратырған бағдарына бир қатар ең баслы дүзетиўлерди киргизбесек, онда бүгинги жәмәэт бир қатар оғада жаман катастрофаларға дусласады.

Мен өзиме де бул машқалаларға ийе адам сыпатында қарайман хәм сонлықтан, егер сизлер меннен: «Бул машқалалар менен не излеуимиз керек?» - деп сораңлар, онда мен сизлерге тек: «Мен олардың үстинен жумыс излеўге урынып көремен», - деп жуўап беремен ғана. Мен булардың барлығын туўры қоллана алыўым ушын, көбирек ашылысларды, талықлаўларда көбирек түсиниклерди хәм даналықты излеп атырман.

Мен сизлердің ядыңызда болыуы үшін, сизлерді жигерлендирип соны айтаман: мен бұл пайғамбаршылықтарды алған уақытда, олар маған хақыйқый рас болып көрінген болса да, бір неше саат өткеннен соң, олар маған тап рас еместей болып та көрінген уақыттар көп болды. Сонлықтан мен оларды жазбақшы болғанымда, қыйыншылықтарға дус болғанман. Мен қолымнан келгенинше, оларды жан-тәним менен дәлме-дәл жазыуға урындым, бірақ мен хеш қашан: «Мен маған айтылған сөзлерді пүткіллей дәлме-дәл жаздым», - деп, ямаса: «Мен көрген нәрселерімді дәлме-дәл дурыс жаздым», - деп тастыйқламайман. Деген менен, мен хәтте бір қатар майда-шүйделерді умытып қалдырған болыуым мүмкин екенине қарамастан, ямаса формулировкаларды тууры етип барқулла қоймаған болыуым мүмкин екенине қарамастан, Қудайдың жиберген бұл хаты – хақыйқый. Ол - Қудайдан, ал уақыт болса – қысқа.

Рик Джойнер, ноябрь 1998

1-БӨЛИМ

ДАҢҚ-САҰЛАТ

Мен орнымда тұрып, кириуім керек болған келеси есикке қарадым. Ол әпиуайы хәм көриксиз еди. Мен Хүким шығарылатуғын Уллы Залды және бір рет көрип шығыу үшін, артыма бурылдым. Мениң өз жүрегімдеги жаманлықтардан қайта-қайта әшкараланып атырғанлығыма қарамастан, мен бұл жерден кетиуди қәлемедим. Хәр сапарғы әшкара қатты ауыр болса да, ол жүдә үлкен азатлық инам етер еди хәм мен оның тамамланып қалғанын қәлемедим. Шынында, мен көбирек хүким етилиуімді қәледим.

«Сен көп хүким етилесен, - деди Даналық мениң ойларымды билип. – Сениң бұл жерде алған нәрселерин, сениң менен бирге қалады. Деген менен, сен өзгериуиң үшін, бұл жерге келиуиң шәрт емес. Сени өзгертиу үшін атанақтың күши жетерли. Бұл жерде басыңнан кеширген нәрселерди, сен хәр күни басыңнан кешириуиң мүмкин. Мухаддес Рууһ сени гүна хаққында әшкаралап, хақыйқатлыққа жетелеу үшін хәм Мен

тууралы гүўалық бериў ушын жиберилген. Ол үзиликсиз сениң менен бирге болады. Сонлықтан сен Мухаддес Руўхты жақсырақ таныўың шәрт.

Көп адамлар Мухаддес Руўхқа исенеди, бирақ аз адамлар ғана Оған өз өмиринен орын береді. Бул әсирдиң ақырына келип, бундай қарым-қатнас өзгертиледі. Мухаддес Руўх тап әўел бастағыдай, пүткил жер жүзи үстинен хәрекет етип атыр. Ол пүткил жер жүзи бойлап тарқалған бүлгиншилиқ пенен бийтәртипшиликти алады, кейин тап оның ортасына жаңа жаратылыстың даңқ-саўлатын әкеледі. Сизлер сондай ўақытқа жақынладыңыз, Мухаддес Руўх жер бетинде үзиликсиз кәраматлар жаратады хәм пүткил дүнья Оның жумысынан үлкен хұрметке келеді.

Ол буның барлығын Өз халқы арқалы ислейди. Мухаддес Руўх хәрекет еткенде, Қудайдың ул-қызлары пайғамбаршылық етип баслайды. Жасы үлкенлерден жасларға шекем, барлығы түслер хәм көринислер көреді. Мениң ислерим – уллы ислер хәм Мениң жер жүзинде уллыланыўым ушын, олар буны Мениң атым менен ислеп баслайды. Мухаддес Руўхтың ислейжақ нәрсесин күтип, пүткил жаратылыс налыс шегип, азап шекпекте.

Бул есиктен өткениңнен соң, сениң табатуғын нәрсен, келиўи тийис нәрселерге сениң таярлана алыўыңа жәрдем береді. Мен - Қутқарыўшыман, бирақ Мен және де Судьяман. Мен дүньяға Өзимди Хәк Судья ретинде ашпақшыман. Дәслеп Мен Өз хұкимимди Өзимниң халқыма ашаман. Мениң адамларым барлық жерде Мухаддес Руўх пенен қатнас құрғысы келеді. Сонда олар Оның күшин гүнаның әшқара болыўында көреді. Олар Мухаддес Руўхтың оларды барқулла хәқыйқатлыққа қарай жетелейтуғынын да билетуғын болады. Бул хәқыйқатлық оларды азат қылады. Бул хәқыйқатлық оларға Мен тууралы гүўалық береді. Мениң адамларым Мениң атымның «Мен Барман» екенлигин билген ўақтында, Мен олардан пайдаланып баслайман хәм сонда олар Мен тууралы гүўалық береді.

Мен – Судьяман, бирақ Мен сени хұким етпеўим ушын, сениң өз-өзинди хұким еткениң жақсырақ. Бирақ сондай болса да, Мениң хұкимлерим Мениң халқымның қайта тиклениўи ушын таярланылған. Дәслеп Мен Өз Үйимди хұким етип аламан. Соннан кейин ғана Мен пүткил дүньяны хұким етемен».

Даналықтың даңқ-саўлаты мениң пүткил этирапымды толтырып жиберди. Мен бундай әжайып гөззалықты бурын хеш қашан көрген жоқ едим, хәтте, бул жерде де. Ол Өзиниң хұкимлери хәққында айтқан ўақтында, Оның даңқ-саўлаты бурынғыдан бетер үлкейе берди. Сонлықтан мен бул жердеги даңқ-саўлаттың Оны Судья ретинде таныған гезде көретуғын даңқ-

саулат екенлигин билдим. Ол мениң билгенимнен анағурлым үлкен еди. Оның бул уллы хузириде мен өзимди жүдә кишкене хәм әхмийетсиз сезгенлигим соншелли, Оның айтып атырған сөзлерине толық итибар қарата алмай қалдым. Енди Оның даңқ-саулаты тәрәпинен шил-пәрше боламан-ау деп ойлағанымда, Ол қолын созып, мениң маңлайыма меҳир менен, бирақ берк түрде қолын тийгизди. Сол уақытта ғана, мениң ақыл-ойларым бир жерге жәмленип, мен өзиме келдим.

«Сен итибарыңды Меннен бурып, өз-өзине қарап басладың. Бул барқулла албыраушылық әкеледи хәм Мени еситиуиң саған қыйын болады. Сен Мениң қолымды өз үстинде сезген уақытыңда, барқулла сениң ақыл-ойларың бир жерге жәмленеди. Хәр сапары Мениң хузиримди сезген уақытыңда, сениң Мени еситип-көре алыуың ушын, қасыңа келип турғанымды бил. Сен уялмай хәм итибарыңды өзиңе қаратпай, Мениң хузиримде турып үйрениуиң керек. Уялыу хәм итибарыңды өзиңе қаратыу – Мениң ишимдеги хақыйқатлықтан сениң дыққатыңды бурып, өзиңниң ески тәбиятыңдағы өтирикке қаратады.

Мениң Руўхым адамларға қолын тийгизгенде, көп адамлар қулайды. Қулайтуғын уақытлар өтті. Сен Мениң Руўхым хәрекет етип атырғанда, турыуды үйрениуиң керек. Мениң Руўхым хәрекет етип атырған уақытта, сен тура алмасаң, онда Ол сени пайдалана алмайды. Бутқа табыныушы халықлар Мениң алдымда жығылыуы керек, бирақ Мен Өз халқымның ишинде жығылмай туратуғынларға мүтәжбен. Себеби Мен олардан пайдалана аламан».

ЖАЛҒАН КИШИПЕЙИЛЛИК – бул МЕНМЕНЛИК

Жаратқан Ийе буны айтқан уақытыңда, мен Оның дауысында ғәзепти сездим. Мен бул ғәзептиң, Хош Хабардағы Оның Өз шәкиртлерине болған ғәзеби екенлигин сездим. Сол заматта-ақ, әдетте олар өзлериниң кемшиликлери менен сәтсизликлерине қарап баслаған уақытыңда, Оның ғәзеби келгенлигин түсиндим.

«Ийем, кешир, бирақ Сениң хузириң сондай күшли. Мен Саған усындай соншелли жақын турғанымда, қалайынша өзимди сондай әхмийетсиз етип сезбей турыуыма болады?» - дедим мен.

«Сен әхмийетсизсең, бирақ сен Мениң хузиримде турғаныңда, өз-өзиңе қарамауың керек. Егер сен өзиңе қарай берсең, онда сен Мениң айтып атырған сөзлеримди есите алмайсаң хәм Маған да сөйлей алмайсаң. Сениң кемшиликлериң барқулла бар болады. Мениң сени шақырған ислериме, сен барқулла ылайықсыз боласаң. Сени

пайдаланғанымда, Мениң сени пайдаланыуыма мәжбүр еткен нәрсе хеш қашан сениң артықмашлығың ямаса жетискенлигиң болмайды. Сен өзіңнің ылайықсыз екенлигиңе қарауды тоқтатып, Мениң хақлығыма қарауды үйрениуің керек. Сени пайдаланып атырғанымда, Мен сениң ким болғаның ушын емес, ал Өзімнің Ким болғаным ушын пайдаланаман.

Сен Мениң ғәзебимди сезгениңнің себеби, сен өз-өзіңе қарап басладың. Муўса өзінің кемшиликлериниң жүдә көп екенлигин айтып баслағанда, оған да сол ғәзепти сезген едим. Сизлердиң Маған қарағанда, өзлериңизге көбирек итибар қарататуғыныңыз – бул Мен не ушын Өз ислериме жүдә аз адамлардан пайдаланатуғынымның ең баслы себеби. Бул жалған кишипейиллик – менменликтің бир түри болып, ол адамды гүнаға жығады. Адам-ата хәм Хаўа-ене «кемшиликлерди» сезип баслады, себеби Мен оларды қандай қылып жаратқан болсам, олар өзлерин оннан да үлкенирек болыуы керектей етип сезип баслады. Олар сол арқалы өз-өзлерине ким болыуы тийис екенлигин жаратып алған еди. Сизлер хеш қашан өз-өзлериңизге ким болатуғыныңызды жарата алмайсызлар, ал сизлер ким болыуыңыз керек болса, Мениң сизлерди сондай етип жарата алатуғыныма исениуіңиз керек».

Мен жалған кишипейилликти Едем бағындағы гүнаға жығылыу менен хеш қашан байланыстырмаған болсам да, оның көп адамлардың Қудайға пайдалы болыуына тосқынлық қылатуғынын билетуғын едим хәм буған көп мәртебе гүа болғанман. Енди, Оның хузириңде, мен, өзімдеги жалған кишипейилликти көрдим хәм оның жүдә жеркенишли екенлигин билдим. Бул менменликтің сондай жек көринишли түри болып, оның не ушын Қудайдың ғәзебин шақыратуғынлығын түсіндим.

Жаратқан Ийениң хузириңде бизлердиң ким екенлигимиздиң бәри жүдә тез ашылып қалады. Хәтте, жаңа ғана басымнан кеширген хукимнен соң да, елеге шекем мениң көп кемшиликлерим бар болып, олар Жаратқан Ийени таныуыма хәм Оның шақырғанындай етип, Оған хызмет қылыуыма тосқынлық жасар еди. Буның мени шоршытқанлығы соншелли, ендигиден былай өзіме хеш қашан дыққат қаратпауды шештим хәм Жаратқан Ийем маған сондай жақын ўақытта, Оның даңқ-саўлатын көтере алғанымша көре алыуым ушын, Оған бар дыққатымды қараттым. Сол заматта-ақ, мендеги түңилиушилик қуўанышқа айланып кетти. Мениң дизелерим бүгилмекши болды, бирақ мен қолымнан келгенше, жығылмай турыўды шештим.

Соннан кейин мен оянып кеттим. Бир нешше күннен соң, мениң ишимде кем-кемнен көтерилип баратырған хәм этирапымдағы барлық затты әжайып гөззал түске ендирип баратырған бир иләхий күшти сездим. Мен

көргенлеримнің барлығын сүйіп қалар едим. Хәтте, есигимнің тутқасы да сүүретлеу мүмкін емес дәрежеде маған оғада сулыұ болып көрінди. Ески үйлер менен автомобиллер мениң ушын соншелли дәрежеде гөззал болып көрінген еди, олардың сулыұлығы менен көрнеклилигин қағазға түсире алыұым ушын художник болмағаныма қатты өкиндим. Тереклер менен хайұанатлар бир оғада айрықша, қәдирдан дослардай болып көрінди. Көринген хәр бир дийдар – тап ашылыслар менен билимлер китапханасындай болып, олардың барлығын биле алыұым ушын, мен мәңгиликтің бар болғанына қатты миннетдар болдым. Мен хәр бир нәрседе әжайып гөззалықты көрер едим хәм өз өмиримде көп жерлерде болып, усыншелли гөззаллықты серлемей жүргениме исене алмадым.

Бирақ, бәри-бир, мен арқалы ағып турған бул әжайып сезимлер хәм ашылыслар менен не ислеримди билмедим. Егер мен буларды бир жақсы нәрселер ушын пайдаланбасам, онда олар бир нешше күн өтпей-ақ таұсылып қалатуғынын билер едим. Өмирдің мағанасы тап мениң қолымнан сыпқанап түсип кеткендей болды хәм мен оны қайтарып алыұым тийис екенін түсіндим. Мениң басымнан өткізген кеширмелерим хәр қандай наркотиктен мың есе әжайыбырақ еди хәм ол мени өзине тутқын еткен еди. Бул Жаратқан Ийемнің даңқ-саұлатын бақлаұымның нәтийжеси еди, сонлықтан да мениң еле де көбирек көриұим шәрт еди. Ийемнің хұзирінде болыұды үйренип, Оның өмиринің мен арқалы ағыұына жол ашып бергим келди. Сонда басқаларға да мен арқалы Оның өмири ағып барар еди. Мениң Мухаддес Руұх басқарыұында жасаұым хәм Оған мени пайдаланыұға жол ашып бериұим тийис еди. Бул – маған Қудайдың шақырығы еди.

2-БӨЛИМ

ЕКИ ГҮҰА

Бир нешше күн даұамында, мен терең түскинлик шуқырында болдым. Барлық нәрсе жүдә түнерген болып көринер еди. Хәтте адамлардың даұысы да мениң ғәзебимди келтирип, маған қарсы шыққан хәр бир тосқынлыққа күйип-писип қалар едим. Мен хәр бир адамдағы ең жаман жерлери хәққында ойлап, оларға байланыслы менде пайда болған қара ойларды қайтарыұ ушын гүресиұиме туұра келди. Мен өзимди тап күннен-күнге кем-кемнен дозақтың терине сыпқанап түсип баратырғандай етип сездим. Ақыр-соңында, мен

Қудайға дауысымды бақырып, дуға етип басладым хәм дерлик сол заматтақ, баяғы есиктиң қасында пайда болдым. Қасымда Даналық турған еди.

«Ийем, мени кешир. Мениң ойымша, мен Сениң хузириңнен толық шығып, дозаққа кетип баратырман», - дедим мен.

«Пүткил дүнья елеге шекем сум шайтанның қол астында хәм сен дозақтың қыр шетинде хәр күни жүресең. Ортада өмир жолы бар. Өмир жолының еки тәрәпинде де жүдә терең шуқырлар бар, сонлықтан сен бул тар жолдан хеш жаққа аўмаўың керек».

«Мен усы шуқырлардың биреўине қулап, өз жолымды таба алмай атырман».

«Хеш ким де бул шуқырлардан өзиниң жеке жолы менен шығып кете алмайды. Өзиңниң жеке жолыңнан жүрсең, сен олардың биреўине түсесең хәм өзиңниң жеке жолың сени хеш қашан оннан алып шыға алмайды. Мен – оннан алып шыға алатуғын жалғыз Жолман. Сен сәтсизликке дус келген гезинде, өз ўақтыңды бийкарға жумсама. Барлығын есаплап шығаман деп, сен батпаққа кем-кемнен терең сиңе бересең. Тек жәрдем сорасаң болды. Мен – сизлердиң Шопаныңызбан. Сонлықтан сизлер Мени қашан шақырсаңыз да, Мен барқулла сизлерге жәрдемге келемен».

«Ийем, мен барлығын есаплап, ўақтымды бийкарға сарп етким келмейди, бирақ мен қалайынша бирден шуқырға қулағанымды қатты билгим келеди. Өмир жолынан бурылып, сол шуқырлардың биреўине қулаўыма мени мәжбүр еткен нәрсе не? Сен – Даналықсаң, сонлықтан Сеннен сорағаным да даналық болатуғынын билемен».

«Түсиникти қашан сораў кереклигин билиў хәм тек соннан кейин ғана жәрдем сораў – даналық болады. Сораў ушын да даналық керек. Сен тек Мениң хузиримде болған ўақтыңда ғана, сен түсине аласаң. Түскиликте жүрген ўақтыңда, сениң түсинигиң барқулла надурьыс болады, сонлықтан сен ол жерде турып, хеш қашан хәқыйқатлықты анық көре алмайсаң. Түскилик, қапагершилик – булар өтирик нәрселер болып, олар сениң дүньяға, өзиңниң турған жериннен қарағаныңнан келип шығады. Хәқыйқатлық болса – бул Мениң көзлерим менен Әкениң оң қол тәрәпинен, Мен отырған жерден, дүньяға қараўдан келип шығады. Ийшая китабында жазылған серафимлер сыяқлы, Мениң хузиримде жасаўшылар да: «Пүткил жүр жүзи Жаратқан Ийениң даңқ-саўлатына толып тур!» - деп айтады».

Мениң ядыма, жаңа тәўбе еткен гезлеримде усы аятларды оқығанымда, не ойлағаным түсти. Сонда мен бул серафимлер қатты алжасыпты деп ойлаған едим. Пүткил жер бети урысларға, аўырыўларға,

балаларға жаман қарым-қатнасқа, қыянетлерге хәм жаўызлыққа толып турғанда, бул серафимлер қалайынша: «Пүткил жүр жүзи Жаратқан Ийениң даңқ-саўлатына толып тур!» - деп айта алады екен деп ойлаған едим. Сол ўақытта Жаратқан Ийе маған былай деди:

«Серафимлердиң пүткил жүр жүзи Мениң даңқ-саўлатыма толып турыпты деп айтқанларының себеби, олар Мениң хузіримде жасайды. Сен Мениң хузіримде жасаған ўақтыңда, сен даңқ-саўлаттан басқа хеш нәрсени көрмейсең».

«Жаратқан Ийем, мениң ядымда, Сен мени буған үйреткен едиң, бирақ мен бул бойынша толық жасамаған екенмен. Мен өмиримниң көп ўақтың қараңғы жақтың ислерине қараўға жумсадым. Мениң шамалаўымша, өмиримниң көп ўақтың, өмир жолынан жүриўдиң орнына, оның қапталларындағы шуқырлардың биреўинде өткизгенмен».

«Дурыс, - деди Жаратқан Ийе. - Ыақты-ўақты сен орныңнан турып, бир нешше адым аттың, бирақ кейин жолдың шетиндеги шуқырлардың биреўине тайып қулайтуғын едиң. Хәтте, сондай жағдайда да, сенде бир қанша илгерилеў болды, бирақ енди сениң өмир жолында қалатуғын ўақтың келди. Енди сениң шуқырларда бийкарға жататуғындай басқа ўақтың қалмады».

Жаратқан Ийе буны айтқан ўақтыңда, мен Оның жақсылығының хәм Оның сабырлылығының таң қалдырарлық екенлигин көрдим.

«Соңғы мәрте сениң шуқырға қулап түсиўиңе не мәжбүр еткен еди?» - деди Ол.

Бираз ойланғанымнан соң, мен мынаны көрдим: мен өз сезимлеримниң Булағын таныўдың орнына, өзимниң сезимлеримниң ишине кирип кетиппен.

«Мен Саған қараўды тоқтатқан едим», - деп қәтемди мойныма алдым.

«Мен буның әйтеўир нәрседей болып көринетуғынын билемен, бирақ сениң ислеген барлық қәтең тек сол еди. Маған қараўды тоқтатқан ўақтыңда, өмир жолынан шетке шыққан едиң. Сен Менде болған ўақтыңда, сен даңқ-саўлаттан басқа хеш нәрсени көрмейсең. Бул – енди сен дүньяда болып атырған урысларды, қайғыларды, қараңғылықты хәм өтирикти көрмейсең деген сөз емес, ал, енди сен оларды көрген ўақтыңда, барқулла оларға Мениң қайтаратуғын жуўабымды да көрип турасаң. Сен Менде жасаған ўақтыңда, барқулла хәқыйқаттың өтирикти жеңип атырғанлығын көресең хәм Мениң Патшалығым келетуғын жолды да көресең».

«Ийем, мен бул жерде ўақтымда, бул жердеги нәрселердин бәриниң, жердеги барлық нәрселерден расырақ екенин билип тураман, бирақ жер бетинде турғанымда, бул жерде жүз берип атырған нәрселердин бәри – тап өтирик түстей болып көринип турады. Мен негизинде усы жердин ҳақыйқый шынлық екенлигин, ал жердин ўақтынша екенлигин билемен. Мен және де соны билемен: егер бул жер мен ушын жерде жүргенимде де ҳәзиргидей анық болып турғанында еди, мен Сениң даналығында жүриўге хәм өмир жолында қалыўға еле де қәбилетлирек болған болар едим. Сен: «Сораған барқулла даналық болады», - деген едиң. Мен Сеннен сорайман: Мен жерде жүргенимде бул жердин рас екенлигин анық билетуғын болайын. Сонда мен Сениң жолларында еле де минсизлеў болып жүре аламан. Мен және де соны сорайман: мениң бул шынлықты басқаларға жеткере алыўыма да жәрдем бер. Жерде қараңғылық үлкейип атыр, ал көриниске ийе адамлар болса аз. Сеннен соранаман: бизлерге Өз күшиңнен еле де көбирек инам ет, Сениң даңқ-саўлатыңды еле де көбирек көриўимизге хәм Сениң хузириңнен келип шығатуғын ҳақыйқый хуқимди билиўимизге жол аш».

«Сен жүрегиңниң көрип турған нәрселери менен жасап баслаған ўақтында, сен Мениң менен бирге болып, Мениң даңқ-саўлатымды көре аласаң. Сизлердин жүрегиңиздин көзи – бул Руўтың сферасына қарайтуғын айнаңыз. Жүрегиңниң көзлери менен, сен қәлеген ўақытта Мениң мийрим тахтыма келе аласаң. Егер сен Маған келсең, онда Мен саған еле де анық боламан. Мен саған және көбирек күшти исенип тапсыраман».

Ол сөйлеп атырған ўақытта, мен артыма бурылып қараўға мәжбүр болдым хәм Хуқим Залында турған көп ғана патшаларды, шахзадаларды, досларымды хәм Қудайдың хызметкерлерин көрдим.

Ол жерде болып өткен барлық затлардан пайда болған даңқ-саўлат пенен таң қалыўшылық соншелли уллы еди, егер мен бул жерде мәңгиге қалсам, бахытлы болған болар едим. Бул жердин тек Аспанның басланған жери екенлиги ядыма түскенде, мен және де аң-таң болдым. Бирақ хәтте оның барлық кәраматларын қосқанда да, ҳақыйқый кәрамат Жаратқан Ийениң хузиринен болған еди. Бул жерде, Аспанның басланған жеринде, Ол – хәм Даналық, хәм Судья еди.

«Ийем, Сен бул жерде Даналық хәм Судьясаң, бирақ мен Сени Аспанның басқа сфераларында қандай етип көремен?»

«МЕН – МӘҢГИГЕ БАРМАН, хәр бир сферада МЕН Даналықпан хәм Судьяман, бирақ МЕН, және де, оннан да ҮЛКЕНИРЕКПЕН. Қандай болғанда да, сен Мени тек азғантай ғана Даналық хәм Судья ретинде танып басладың. Белгиленген ўақыт келгенде, сен Мени еле де көбирек көресең, бирақ дәслеп Мениң хуқимлерим ҳаққында билип алғаның саған жақсырақ болады».

БИРИНШИ ГҮҰА

«Қудайдың хұкимлери – бул Аспан сферасына тасланған биринши кәдем, - деди бурын мен еситпеген бир даўыс. - Хұким Күни келгенде, хәмме адамлар Патшаны танийды хәм Оның хұкимлери түсиникли болады. Сонда жер азат етиледі. Сен өз өмириңе Оның хұкимлери келиўин соранған едиң, енди Оның хұкимлериниң пүткил дүньяға келиўин сорап басла».

Мен сөйлеп турған адамды көриў ушын, артыма бурылып қарадым. Ол узын бойлы хәм нур шашып турған бир адам екен, бирақ Хұким Залында ушыратқан басқа адамларға қарағанда бойы сәл кишкенелеў еди. Мен оны периште деген пишимге келгеним сол, ол маған былай деди:

«Мен – Ибрайымның иниси Лот боламан. Сен де мен сыяқлы қыйын ўақытлары жасаў ушын таңланғансаң. Ибрайым қалай жасап, Содом қаласы ушын қалай тәўеллешилик еткен болса, сен де сондай қылып тәўеллешилик етиўиң керек. Жер бетинде уллы бузықшылық басланған гезлери, уллы исенимге ийе ер хәм хаял хызметшилер де бирге көтериледи. Ибрайым сыяқлы сен өз исениминди гүнакарларға тәўеллешилик етиў ушын пайдаланыўиң керек хәм жерге киятырған Қудайдың уллы хұкими ҳаққында гүўалық етиўиң керек. Жаратқан Ийе адамзат жаўызлығының көбейиўине узақ сабыр ете алмайды. Мен үндемеген едим, сонлықтан көплер набыт болды. Сен мен сыяқлы болмаўиң керек – сен үндемей турмаўиң керек».

«Маған көбирек айтып бер. Оларды қәйтип ескертейин?» - деп сорадыдым мен.

«Мен: «Алдын өзгерип, олардан ажыралып туратын болайын, кейин оларды ескертемен» - деп ойлаған едим. Бирақ ажыралып турыў – жеткиликли емес! Гүнаны әшқара ететуғын Мухаддес Руўхтың күши – сөзди жәриялаған ўақытта иске түседі. Жаратқан Ийе басқа қалалардың да Содом сыяқлы набыт болмаўы ушын, Содом қаласын жоқ қылған еди. Содом – басқаларға сабақ болыўы керек. Сен набыт болыўға келип турған адамларға мениң ўақиямды айтып берип, оларды ескертиўиңе болады.

Хәзир де көп қалалар бар, Қудай олардың жаўызлықларына артық сабыр етпейди. Егер Жаратқан Ийени танийтуғынлар орынларынан турмаса, онда жүдә тез арада Содом сыяқлы жүдә көп орынлар пайда болады.

Уллы Хұким Күни басланыў алдында тур. Пүткил жаратылыс сонда Қудайдың хұкимлериниң даналығын көреді, бирақ сен бул күнди күтип турмаўиң керек. Сен Оның хұкимлерин хәр күни излеўиң керек хәм оларды жер бетине ашып бериўиң керек. Егер Қудайдың халқы Оның хұкимлеринен

жақсы өтсе, жер бетіндегі көп адамлар Уллы Хүкім Күни басланбастан-ақ, оларды билетуғын болады. Сонлықтан қутқарылатуғынлардың саны да анағұрлым көп болады. Бір де бір адамның жоғалмауы, Оның халқындағы бір де бір адамның сол күни жоғалмауы – бул Қудайдың арзыу-әрманы. Жердегі адамлар соқыр. Егер сен тек гүә болып ғана қойсаң, бірақ үндемесең, олар көрмейди. Хүкім сөз арқалы шығарылады. Мухаддес Руўх сөзлерди майлайды, бірақ сөзлер майланған болыуы ушын, сөзлерди Оның буйрығы бойынша айтыуың керек. Әдиллик хәм ҳақ хүкім – Оның тахтының тийкары. Оның адамлары Оның ҳақлығы ҳаққында бир нәрсе билиу ушын Оған келеди, бірақ аз адамлар ғана Оның ҳақ хүкімлерин биледи. Оның тахты Оның Үйинде жайласқан, сонлықтан хүкім – Оның Өзиниң Үйинен басланыуы шәрт.

Сен бул жерде үйренген ҳақыйқатлығың бойынша жасауың тийис хәм буған үйретиуың керек. Оның хүкімлери басланбақта. Егер Оның халқы Хүкім Күни басланбастан бурын Оның хүкіминен өтсе, онда ол күн олар ушын уллы күн болады. Егер олар Оның хүкімлери менен жасамаса, онда дүньяға түспекши болып турған хәсирет олардың да басына түседи. Егер Оның хүкімлери хәмме ушын бирдей болмағанында, олар ҳақыйқат болмаған болар еди. Сен арқалы хәм басқа адамлар арқалы, Ол Өз халқына өз-өзлерин хүкім етиулерин сораиды. Кейин сен қалған дүньяны хүкім етиуди сорауың керек».

Лот мен алдында турған қапыға қарауым кереклигин көрсетти. Қапы еле қараңғы хәм көриксиз болып көринип турған еди. Мен: «Қудайдың Хүкіми тәлийматының есиги сыяқлы екен» - деп ойладым. Бизлерди қоршап турған Қудайдың даңқ-саўлаты оны еле де гүңгиртлеу қылып көрсетти. Бірақ бул жағдайда, енди мен Оның хүкіминиң қәншелли саўлатлы екенлигин билетуғын едим.

Мен сондай-ақ мынаны да түсиндим: Оның бизлерди алып киретуғын қапыларының дерлик хәммеси басында түнерип көринеди, ал кейин оғада гөззал болып кетеди. Мениң ойымша, қапы қәншелли түнерип көринсе, ол екинши жағынан соншелли үлкен саўлатқа ийе болады. Тек Оның қапыларынан өтиу ушын **исеним** керек болады, бірақ олар барқулла үлкен **даңққа** жетелеп барады.

Лот мениң ойларымды даўамлады. Әлле қашан түсингенимдей, бул жерде адамның ойлары хәммеге белгили болып турар еди.

«Бул қапыдан өткеннен соң, сен көбирек Оның даңқ-саўлатын көресең. Оның даңқ-саўлаты – бул сен Оның этирапында көретуғын тек бир нур емес хәм Онда болғанында сезетуғын тек бир сезим емес. Оның даңқ-саўлаты және де Оның хүкімлери арқалы ашылады. Бул Оның даңқ-саўлатын көрсететуғын тек жалғыз жол емес, бірақ бул сениң түсиниуың ушын сениң бул жерге шақырылған жолың. Бул қапыдан өткениңнен соң, сен

Оның даңқ-саўлатын көриўдиң басқаша жолын үйренесең. Оның даңқ-саўлатын көрген ўақытта ғана, Оның халқы өзгереді. Сонлықтан Ол Өз халқына Өзиниң даңқ-саўлатын ашпақшы. Оның халқы Оның даңқ-саўлатын көрген ўақтында, Оның хәр-бир жолында, хәтте, Оның хуқимлеринде де қуўанышқа толып тасады».

ЕКИНШИ ГҮЎА

Сол ўақытта екинши даўыс былай деди:

«Мен де бул ҳақыйқатлықты тастыйқлайман. Қудайдың хуқими жақынлап киятыр. Хәтте сол ўақытта да, меҳир - хуқим үстинен үстем болады. Қудай хуқим алдынан барқулла меҳир ўақтың созады. Егер сен Оның хуқимлериниң жақын қалғанын адамларға ескертсең, онда Оның меҳри көп адамларды қутқарып қалады».

Мен сөйлеп турған адамды анықлап көре алмадым. Ол – еле де бәлентлирек хәм көрнеклирек басқа бир адам болып, оннан нур шашып тур еди. Буннан оның бул жерде жоқары орынды ийелейтуғынын түсиндим.

«Мен – Юнуспан, - деди ол. – Сен Қудайдың хуқимлерин түсинген ўақтында, сен Оның жолларын да түсинесең. Деген менен, хәтте сен оларды түсинсең де, бул сениң енди олардан азатсаң дегенди билдирмейди. Түсиниў – әхмийетли, бирақ ол – жетерли емес. Қудай және де сениң Оның менен келискениңди қәлейди.

Сен Қудайдың хузириңиң сенде болғанын көп сораған едиң. Бул – даналық. Мен пайғамбар едим хәм де Жаратқан Ийемди билетуғын едим. Бирақ сонда да мен Оның хузиринен қашыўға урынған едим. Бул жүдә үлкен ақылсызлық болып, бирақ сен ойлағандай жүдә ақмақшылық емес еди. Мен Оның хузири менен бирге келетуғын уллы отты түсинген едим. Мен Оған жүдә жақын болыўдан пайда болатуғын жуўапкершиликти түсинген едим. Оның хузиринде, барлық ағаш, қамыс хәм сабанлар отта жанып кетеди. Сен жүрегинде жасырын гүна менен Оған жақынласқан ўақтында, бул сени ақылсызлыққа алып келеди, буннан барлық дәўирлерде жүдә көп адамлар сабақ алған. Мен Қудайдың еркинен қашыўға урынбадым, мен Оның хузиринен қашқан едим.

Сен Оның хузириңиң раслығын сораған ўақтында, сен бул жерде көрген рас нәрселердиң, сениң менен бирге болыўын сорап атырған боласаң. Аспан – бул сениң ҳақыйқый үйиң, сонлықтан оны сағыныў дурыс болады. Бирақ, хәтте сондай болса да, Ол – Мухаддес Қудай, сонлықтан егер сен Оның менен бирге жүриўди қәлесен, сен де мухаддес болыўың тийис. Сен

Оған қәншелли жақынлаған сайын, жасырын гүнаң соншелли әжелий қәуипли болады».

«Мен буны түсинемен, - дедим мен. – Соның ушын, мен өзимнің жеке өмириме Қудайдың хұкимлери келиўин соранған едим».

«Енди мен сеннен мына нәрсени сораўым керек, - деди Юнус, - сен Оны излейсең бе? Сен Оған келесең бе?»

«Әлетте, - дедим мен. – Мен Оның хұзирин барлық нәрселерден бетер жақсы көремен. Оның хұзиринде болыўдан әжайыбырақ хеш нәрсе жоқ-ғо. Билемен, Оның менен бирге болыўды сорап еткен дуўаларымның көбиси мәпгөй нийетлерден келип шықты, бирақ Оның менен бирге болсам, бул маған бул мәпгөйликтен азат болыўға жәрдем береді. Мен Оның менен бирге болыўды қәлеймен. Мен Оған келемен».

«Келесең бе? – деди Юнус. – Усы ўақытқа шекем, сен меннен де бетер ақмақлаў едиң. Сен Оның Мийрим Тахтына қәлеген ўақтыңда хәм қәлеген мүтәжлигиң менен қорқпастан келе аласаң, бирақ сен буны сийрек қыласаң. Оның хұзирин сағыныў – бул жеткиликли емес. Сен Оның алдына келиўин керек. Егер сен Оған жақынласаң, Ол да саған жақынласады. Не ушын сен бундай қылмайсаң? Сен Оған қанша жақын болыўды қәлесен, сен барқулла Оған сонша жақын болыўың керек».

Көп адамлар Оның жолларын танып, Оның жолларынан жүриўи ушын, Оған келеди де, бирақ Оның менен бирге ўақыт өткизбейди. Жақын арада сол адамлардың Оның жолларынан қайтатуғын ўақты келеди, себеби олар Оның менен бирге болмады. Сизлер мениң уллы ақылсызлығымның үстинен күлген едиңиз, бирақ сизлердиң ақылсызлығыңыз меникинен де үлкен. Бирақ мен сизлердиң ақылсызлығыңыздың үстинен күлмеймен – мен сизлерди ойлап, қайғырып жылайман. Сизлердиң Қутқарыўшыңыз сизлерди ойлап, қайғырып жылайды, Ол сизлер ушын үзиликсиз тәўеллешилик етпекте. Ол жылаған гезде, пүткил аспан қосылып жылайды. Мен жылайман, себеби Оның халқының қәншелли ақмақ екенлигин билемен. Мен сени билемен, себеби сен де тап мендейсең. Тап мендей болып, жәмәэт те Қудайдың даңқ-саўлатлы тахтының алдында отырыўдан гөре, бул дүнья менен саўда-сатық қылыўды қәлеп, Фарсис қаласына қашты. Тап усы ўақытта, Қудай хұкиминиң қылышы жер үстинен көтерилген. Мен жәмәәтти қайғырып жылайман, себеби сизлерди жүдә жақсы билемен».

«Мен айыпкермен! – тән алдым мен. – Бизлер не қыла аламыз?»

«Уллы дүбелейлер жерге киятыр, - деп Юнус сөзин даўамлады. – Мен Қудайдан қашып минип баратырған кемеме дүбелей келип соққанда, мен уйықлап атырған едим. Жәмәэт те уйықлап атыр. Мен Қудайдың пайғамбары едим, бирақ бутқа табыныўшы адам мени оятыўы керек болды. Жәмәэт

пенен де сондай болады. Бутқа табыныұшылар бүгін жәмәәтке қарағанда, тереңірек түсиниұшыликке ийе. Олар жәмәәт натуұры жол менен баратырғанын биледи хәм сизлер өз Қудайыңызға қайтыұыңыз ушын, сизлерди оятыұ мәқсетинде жәмәәти силкийди.

Мени сол кемедеги адамлар «керексиз» деп суұға ылақтырғанындай, тез арада бул дүньяның хәкимлери де сизлерди «керексиз» деп ылақтырады. Олар сизлердин өз жолларыңыз бенен кетиұиңизге жол қоймайды. Бул - сизлерге деген Қудайдың меҳри. Сол гезде Ол сизлерди теңизден шығатуғын нәхән хайұан менен жазалайды. Ол сизлерди қандай да ұақыт жутып жибереди, бирақ сизлер оннан қусып шығарыласызлар. Сонда сен Оның хабарын ұайызлық қыласаң».

«Басқа хеш жолы жоқ па?» - деп сорадым.

«Бар, тағы бир жолы бар, - деп жуұап қайтарды Юнус, - бирақ ол әлле қашан-ақ келди хәм даұам етип атыр. Биреұлер әлле қашан хайұанның ишинде. Биреұлер «керексиз» деп тасланыұға таяр тур, ал биреұлер елеге шекем ұйықламақта, бирақ дерлик барлығы – бул дүнья менен саұда-сатық қылыұ нийети менен натуұры кетип баратырған кеме үстинде. Деген менен, сен өз үстиннен хәким шығара аласаң, сонда Ол сени хәким етпейди. Егер сен өзинди оятып, тәўбе етсең хәм Оның сени жиберген жолы менен жүрсең, онда сени хайұан жутпайды».

«Сениң айтып атырған хайұаның Аян китабының 13-бабында айтылған хайұан ба?» - деп сорадым мен.

«Аұа, сол хайұан. Бул бапта жазылғанындай, сол хайұанға мухаддеслер менен урысып, оларды жеңиұ берилген. (Аян.13:7 аятты көрин). Бул тәўбе етпегенлердин бәриниң басына түседи. Бирақ соны билиңлер, бул биринши хайұан тәрәпинен жеңилгенлер, жерден екинши хайұан шықпасынан бұрын, оның аұзынан шығарылып тасланады. Қандай жағдай болғанда да, егер сизлер тәўбе етсеңлер, сизлерге бир қанша аңсат болады. Хайұанның қарнына түспеұ – анағурлым жақсырақ. Лоттың ұақыясы бузықшылықта жүргенлерге ескертиұ болса, мениң ұақыям - Қудайдың пайғамбарларына хәм жәмәәтке ескертиұ. Жәмәәт Қудайдың хузинен қашып баратыр. Ол Қудайды излеұдин орнына, жұмыслар арасында қалмақта. Сизлер өзлериңиздин жұмысларыңызды «хызмет» деп атаұыңыз мүмкин, бирақ, хәкыйқатында, бул – Оның хузинен қашыұ. Алдын айтқанымдай, жәмәәт дүнья менен саұда-садық қылыұ ушын хәм теңиз ғезийнесин излеұ ушын Фарсиске қашып баратыр. Ал негизги уллы ғезийнени – Аспан Ғезийнесин – аз адамлар ғана излеп атыр.

Бул дүнья менен саұда-сатық қылыұды қәлеұ гүнасы жәмәәтти орап таслаған. Хайұанның қарнында ұақтымда, мениң басымды да теңиз шалаңлары орап таслаған еди. Харам шөплер, дүнья тәшиұишлери, жәмәәт

ақылын орап алған. Сонда Жаратқан Ийеме қайтыу үшін, маған үш күн керек болған еді, себеби мен қатты оралып қалған едим. Масихыйларға оннан да көбірек уақыт керек болады. Олардың ақыл-ойы бул дүньяға соншелли жабысқан хәм олар теңиз түбине соншелли батқан, енди олардың көпшилигинде азат болыу үмити де жоқ. Сизлер Қудайдан қашқаннан гөре, Оған қайтыуыңыз керек. Ол қәлеген шынжырларды үзип таслай алады хәм Ол сизлерди ең түпкир тереңликтен де алып шыға алады. Енди Оннан қашпаңлар! Оған қарай жууырыңлар!»

Кейин Лот изин дауамлады: «Қудайдың Ниневия қаласына еткен рехимин есиңе түсир. Юнус уайызлық еткени үшін, Қудай рехим еткен еди. Юнус олардың арасында жасамады хәм Қудайдың Сөзин уайызлық етип, гүуа болыуға да хәрекет етпеди. Күш – Сөздин ишинде жайласқан. Қудайдың Сөзи жарып өте алмайтуғындай тас қараңғылық жоқ. Егер сен Қудайдың жиберген адамларына барып, оларға Қудайдың ескертиуин жеткерсең, көп адамлар тәубе етип, қутқарылады».

Соң Юнус былай деди: «Сен Қудайдың мийримин жоғалтып, гүна сени ораған уақтыңда, саған Оның менен бирге болыу қыйын болады. Сондай уақытлары, сен барқулла Қудайға қарай жууырыуды үйрениуиң керек, ал Оннан қашыуды емес. Сен бул қапыдан өткен уақтыңда, сен Қудайдың күши хәм Оның даңқ-саулаты бұрынғылардың барлығынан да бетер көбірек жер бетине жиберилген уақытқа түсесең. Пүткіл аспан сизлердин көретуғын нәрселериңизди көриуди күтип тур. Бул және де ең уллы қараңғылық дәуири де болады. Сен Оның мехринде болмасаң, онда сен даңқ-саулатты да, қараңғылықты да көтере алмайсаң. Егер сен хәр күни Оның менен бирге болмасаң, онда Оның жолларынан жүре алмайсаң. Сен Оның хузин тек хәр гезде излеп қоймай, ал Оның хузинде барқулла жасауиң керек. Хәптесине бир рет жәмәэт жыйналысында Оны излеуи арқалы Оған ериуге хәрекет етип, қалған уақытларын бул дүньяны излеуге жумсап жүргенлер – жақын арада қулайды. Қудайды «хызметшимиз» деп ойлап, Оның атын айтып шақырып жүргенлер де тез арада қулайды. Ол – пүткіл барлықтың үстинен Хожайын хәм хәмме жақын арада буны билип алады! Оның Өз халқы буны биринши болып билиуи керек, өйткени хуким Оның Өз үйинен басланады. Тек Қудайдан бир зат керек болған гезде ғана Оны шақыруу – бул жүдә өз-өзине исениушилик болады. Сизлер өз қәлеулеринизди сорау үшін Оған келмеңлер, ал Оның нени қәлейтуғынын сорау үшін Оған келиңлер. Исенимге ийе адамлардың көпшилиги де жүдә өз-өзине исенип кеткен; бул еки түсиниктиң арасындағы сызық жүдә жиңишке болыуи мүмкин. Қудайдың хукими Оның үйине келген гезде, Оның халқы *исеним* менен *өз-өзине исенимниң* арасындағы айырмашылықты биледи. Оның жумысын Онсыз орынлауға хәрекет еткенлер қулайды. Көп адамларда Қудайға деген исеним бар, бирақ Оны алыстан таныды. Оны алыстан танып жүргенлер, жақын арада өзлериниң бул ақылсызлығы үшін өкирип жылайды. Қудайдың Үйи - Қудай үшін

жаратылған, ал керисинше емес. Ол Өз Үйинің сыртында, қапыны қағып, оны шақырып сабырлылық пенен күтип турды, бірақ аз адамлар Оған есиклерин ашты. Қудайдың дауысын еситип, Оған есикти ашқанлар, Оның дастурханы этирапында Оның менен бирге отырады. Ол және де Оның тахтында да Оның менен бирге отырады хәм олар дүньяны Ол сыяқлы етип көретуғын болады. Өз-өзине исенип жүргенлер Оның дастурханында да, Оның тахтында да Оның менен бирге отыра алмайды. Өз-өзине исениўшилик – бул менменлик. Ол биринши гүнадан кулаўды, пүткил қараңғылық пенен жаманлықты келтирип шығарған еди. Булар жер бетинен Ол келген ўақытта орылып алынады.

Шайтан Қудайдың даңқ-саўлатын көрген ўақытта, ол өз-өзине исениўшилик жолына түсти. Шайтан Оның хузириңде жасады, бірақ сонда да оннан кетти. Бул - Қудайдың даңқ-саўлатын көрип, Оның хузириң билетуғынлар ушын ең уллы кәўип. Көрген нәрселериң ушын, өз-өзине исенип кетпе, билеменсинбе. Көрген көринислериң ушын хеш қашан менменшиликке берилме, себеби бул барқулла адамды кулаўға алып келеди».

МИЙРИМЛИ ХҮКИМ

Юнус сөйлеп атырған гезде, оның хәр бир сөзи шөккиштиң соққысындай болды. Мен өз гүнама аң-таң болып қалған едим. Оны ойлап уялғаным былай турсын, мен оннан да бетер, Юнустың үстинен күлгенлериме қатты уялдым. Себеби мен өзимниң ислеп жүрген гүналарымды айтып, күлиппен. Жан-тәним менен орнымда турыўға хәрекет еткениме қарамастан, мениң дизелерим бүгилип кетти хәм мен ет бетимнен жерге қуладым. Оның сөзи қамшы менен урғандай болды, бірақ соның менен бир ўақытта, оның аўырыўы – мениң узақ күткен нәрсем еди. Мен оларды еситиўге мүтәж екенлигимди билер едим хәм мениң барлық жаўыз жолларым күшинен айырылмағанша, Юнустың маған тәлим бериўин тоқтатқанын қәлемедим. Сөздиң азат етиўши күши жүдә уллы еди хәм ол басқа қәлеген нәрседен күшлирек еди. Бул сөзлерде сондай күш бар еди, бул күш астында өз-өзинди ақлаў мүмкин емес еди. Олар барлық тосқынлықты жеңип өтип, туўры жүрегиме барып түсти. Мен жерде жатырғанымда, өзимди тап операция столының үстинде жатырғандай етип сездим.

Сонда Лот былай деди: «Көп исениўшилер Қудайдың хузириңде жеңилтеклик хәм мәниссизлик пенен кулайды, бірақ жәмәәтлер сени кулатқан усы хүким (әшкара) күшинен кулаўы керек. Егер сен тура алмаған ўақтыңда куласаң, онда сениң кулағаның хәқыйқатлықта болғанлығыңның нәтийжесинде болады».

Мениң елеге дейин орнымнан қозғалғым келмес еди. Юнустың айтқанларын толық түсинип алмағанымша, ҳеш нәрсе қылғым келмеді. Хүким (әшкара) қашан өз жумысын ислеп болмағанынша, оның кеткенин кәлемедім. Олар шамасы буны түсинген болса керек, себеби бираз ўақыт үндемей турғаннан соң, Лот былай деп сөзин даўам етти:

«Ўайызлық етиў ушын адамзатқа берилген ең уллы майланыў Юнустың үстинде еди. Ол ўайызлық еткен ўақтында, ҳеш қандай кәраматсыз-ақ дүньядағы ең бузық қалалардың бири толық тәўбе еткен еди. Егер Юнус Содом қаласында ўайызлық еткенде, ол ҳәзирге шекем сақланып қалар еди. Юнустың ўайызлығының күши – бул кәраматлы белги. Ол уйқысынан оянып, киттиң ишинен сыртқа шығарылып жиберилгенде, ол сол күшти алған еди. Бул ўайызлық күши – соңғы күнлердеги жәмәәтке де бериледи. Бул – хүким күши. Қудай оны Өз жәмәәтине бериўди күтип турыпты. Хайўан жәмәәтти қусып шығарған ўақтында, хәтте ең жаўыз адамлар да оның сөзине қулақ асатуғын болады. Бул – жәмәәтке берилетуғын Юнустың кәраматлы белгиси. Тереңнен қайта тирилиўди басынан кеширетуғынлардың сөзлери усы күшке ийе болады».

Мен аң-таң болып қалған едим. Бирақ сол ўақытта да, мен Қудайға жуўырыўға хәм Оннан ҳеш узақласпаўға бел байладым. Соның ушын, туўры Даналыққа қараў ушын, артыма бурылдым.

«Ийем, мен де киятырған нәрселерден қулап қалаўым мүмкин-ғо! Мен бул нәрселердин барлығына айыплыман. Мен Сениң даңқ-саўлатыңды сондай көп көрдим, бирақ сонда да қақпанға түсип, Саған жақынласыўдан иркетуғын нәрселерге түсип қала беремен. Илтимас, маған жәрдем бер. Мен жан-тәним Сениң даналығыңа мүтәжбен, бирақ және де мен Сениң мийримиңе де мүтәжбен. Илтимас, мийримиңди жибер хәм бизлерди ылайықлы түрде хүким етип басламасыңнан бурын, бизлерге жәрдем бер. Мен атанақтың мийримин сорайман».

Даналық жуўап берди:

«Сен мийрим аласаң, себеби сен оны сорадың. Мен саған көбирек ўақыт беремен. Мениң саған беретуғын мийримим – ўақыт. Бул сапары, оны даналық пенен пайдалан, себеби тез арада ол таўсылады. Мен узақ күтип тура алмайтуғын ўақыт жақын қалды. Мен Өз хүкимимди иркип турған хәр бир күн – меҳир хәм мийрим. Буны байқа хәм даналық пенен пайдалан.

Мениң ушын, рехим етиў – барқулла хүким етиўден үстин турады, бирақ заманның ақыры жақын қалды. Қараңғылық күшеймекте хәм уллы қыйыншылық күнлери де тез арада келип қалады. Егер сен Мениң берип атырған ўақтымнан пайдаланбасаң, киятырған қыйыншылықлар сениң басыңа да түседі. Егер сен бул

ўақыттан даналық пенен пайдалансаң, сен бәриниң үстинен жеңиске ерисесең. Барлық дәўирлердеги жеңимпазларға тийисли бир ортак қәсийет бар – олар ўақытларын бийкарға жиберген жоқ!

Өз меҳрима бола, Мен сени ескерттип атырман. Мениң мийримим астында жасап атырған Мениң адамларымды да ескерт: Мениң меҳримди писент етпеўлерине Мен энди көп жол қоймайман. Мениң меҳрима хәм мийримиме бола, олар Мен тәрәпимнен жазаланады. Оларға ескерт: олар жүреклерин қасарытпасын, ал тәўбе етип, Маған жүзлерин қаратсын.

Сениң қулаўың мүмкинлиги де ҳақыйқат. Егер сен хәр күни өзиңнен бас кешип, өз атанағынды арқаламасаң, онда сениң сүйиспеншилигиң кем-кемнен суўып, Меннен бас тартасаң. Өз өмирин өзлери қутқармақшы болғанлар, өмирлеринен айырылады, ал Мениң ушын өмирин бергенлер, ҳақыйқый өмирди табады. Мениң Өз адамларыма беретугын өмирим – олардың сораған барлық молшылығынан да артығырақ хәм олардың көз алдыларына келтиретугын өмиринен де дәўлетлирек. Мен Өз үйимди хуқим етип болғанымда, Мен Өзимниң хуқимимди пүткил жер жүзине жиберем. Мен Өзимниң ҳақ хуқимлерим арқалы, Мениң адамларым менен Мени танымайтуғын адамлардың арасындағы парықты көрсетемен. Ал хәзир пүткил дүнья сум шайтанның бийлиги астында. Хәзир ол нахақларды сыйлықлап, хақларға қарсыласып атыр. Хуқим Күни келген ўақтында, пүткил дүнья Мениң хақларды сыйлықлайтуғынымды хәм менменлерге қарсыласатуғынымды биледи.

Хақлық хәм әдил хуқим – Мениң тахтымның тийкары. Әне, Өзимниң сол әдил хуқимим себебинен, Мен, ҳақыйқатлықты билип, бирақ ол бойынша жасамай жүргенлерди қаталырақ түрде жазалайман. Мениң хуқимлеримди көрсин деп, Мен сени бул жерге алып келдим. Сен бул жерде оларға түсиник алдың, бирақ егер сен бул жерде көргенлерин бойынша жасамасаң, онда сен басқаларға қарағанда көбирек жазаланасаң. Кимге көп берилсе, оннан көп нәрсе талап етиледи. Бул жерде сен Мениң хуқимлеримниң меҳрин билдиң. Егер сен гүнаға өзиңди ораўға жол қойыўды даўам ете берсең, онда сен Мениң хуқимлеримниң қаталлығын көресең. Мениң адамларымның көбисе елеге шекем гүнаны жақсы көреді. Гүнаны, өз тынышлығын хәм табысты - Меннен де бетер жақсы көретуғынлар жақын арада Мениң қаталлығымды көреді. Олар киятырған сол ўақытта шыдай алмай, қулайды.

Мен хәммениң алдында менменлерге деген қаталлығымды, кишипейиллерге деген меҳримди көрсетемен. Мениң балаларымның дыққатын Меннен басқа жаққа бурып атырған нәрсе –

қыйыншылықтар емес, ал жетіскенліктер. Егер де Мениң халқым жетіскенліктер гезінде де Мени ізлегенде еді, Мен оларға Өз Патшалығымның Хақыйқый Байлығын оғада көп қылып берер едим. Мен сениң барлық жақсы істерге барқулла бай болғаныңды қәлеймен. Мен сениң сақыйлыққа толып-тасығаныңды қәлеймен. Мениң адамларым алдағы ұақытлары жүдә көп жерлік байлықтарға ийе болады, олар хәтте қыйыншылық ұақытлары да табысқа ериседи. Бирақ бул байлық – бул дүньяның хәкиминен емес, ал Меннен болады. Егер Мен саған жерлік байлықтарды исенип тапсыра алмасам, онда мен саған қалай келешек дәўирдің күш-күдиретин исенип тапсыра аламан? Сен Мени жетіскенлік ұақтында да, жарлылық ұақтында да ізлеп үйрениўиң керек. Саған исенип тапсырғанларымның бәри Меники болып қала береді. Ким көбирек қулақ салса, Мен соған көбирек исенип тапсыраман.

Соны да бил, қараңғылық хәкими де жетіскенлік береді. Ол Маған нени усыңған болса, Мениң адамларыма да соны усынады. Ким оған табынып, хызмет етип, оның жолы менен жасап басласа, ол сол адамға бул дүньяның патшалығын береді. Бул дүньяның жетіскенлиги бар хәм Мениң Патшалығымның жетіскенлиги бар.

Хүкимлердің басланыўы Мениң адамларыма олардың арасындағы парықты ажыратыўға көмек береді. Бул жаўыз дәўирдің хәкимине хызмет етип, бул жаўыз дәўирдің жолларынан пайдаланып, жетіскенліктерге ерискенлердің байлықтары, олар ушын топан ұақтында мойындарына байланған дигирман тасындай болады. Хәмме адам тез арада хақыйқатлық бойынша хүким етиледі. Мен байытқан адамларды келген хақыйқатлық бийабырай қылмайды, ал еле де жетилистиреди.

Мениң хүкимим Мениң үйимнен басланып, сениң қулақ салыўда жүриўиң ушын, сени тәртипке үйретеді. Гүна ушын сыйлық – өлим, ал хақлық ушын сыйлық – тынышлық, куўаныш, даңқ-саўлат хәм алғыс. Хәмме өзине ылайық сыйлығын алады. Бундай хүким хәм бундай адалатлық Мениң үйимнен басланады».

Сонда Лот пенен Юнус хор менен былай деди: «Енди Қудайдың мийримлилин хәм қаталлығын бақла. Егер сен Оны көбирек таныўды қәлесен, онда сен екеўин де көбирек билиўиң керек».

Суў сарқырамасындай болып, маған бир исеним қуйылды. Бирақ бул тири суў ағымы еді. Ол тазалап, қайта тикледи хәм бул аңсат болмады. Мен соны билдим, Оның мени дүзетип атырғаны, мен қапыға киргенимнен соң дусласыўым керек болған нәрселерден мени аман сақлайтуғын еді. Мен ишке кирмесимнен алдын толық дүзелиўди жан-тәним менен қәлеген едим.

Мен Оның дүзетиулерине мүтәж болатуғынымды билдим хәм мен хақ болып шықтым.

3-БӨЛИМ

ӨМИР ЖОЛЫ

Жаратқан Ийе маған сөйлеген ұақтында, мен Лот пенен Юнустың айтқан нәрселериниң үстинен ойланып турған едим.

«Сен хәтте жер патшалығында жүрген ұақтында да, бул жердин раслығын билиўди сораған едиң. Сен сораған рас дүнья, бул – Мениң көзлерим менен көриў. Рас дүнья – бул улыўма бир орын емес. Рас дүнья – бул Мен бар хәмме жер. Мениң хузимим қәлеген орынға хақыйқый шынлықты инам етеди хәм сениң қарап турған хәмме нәрсенди тирилтип жибереди, себеби Мен - Өмирмен. Мениң Әкем Мени аспандағы хәм жердеги пүткил жаратылысқа Өмир қылды. Пүткил жаратылыс Мен арқалы хәм Мениң ушын бар болып турыпты. Менсиз өмир де, хақыйқат та жоқ.

Мен – жаратылыстағы бар Өмирмен. Мен хәтте душпанларымда да Өмирмен. МЕН МӘҢГИ БАР БОЛЫЎШЫМАН. Бар нәрселердин бәри Мен арқалы бар болып турыпты. МЕН – МӘҢГИ АЛФА хәм ОМЕГАМАН. МЕН – БАСЫ хәм пүткил барлықтың АҚЫРЫМАН. Менсиз хақыйқат та, рас дүнья да жоқ. Сениң излеп атырғаның - бул орынның раслығы ғана емес, ал Мениң хузиминиң раслығы. Сен Мени шыннан таныўды излеп атырсаң хәм бул саған өмир береді. Бул шынлыққа бул жерде қалай ерисетуғын болсаң, жер патшалығында да сондай етип ерисе аласаң. Сен тек Мени излеўди ғана үйренбеўиң керек, ал Мениң ишимде турып излеп үйрениўиң керек.

Мен - Қудайдың күш-қудиретимен. Мен – Оның даңқ-саўлатының ашылысыман. Мен – өмирмен хәм Мен – сүйиспеншиликпен. Мен – Тулғаман. Мен Өз халқымды сүйемен хәм оның менен бирге болғым келеди. Әке Мени сүйеди хәм Ол сизлерди де сүйеди. Ол сизлерди соншелли күшли сүйгенликтен, сизлердин қутқарылыўыңыз ушын Мени берди. Бизлер сизлерге жақын болыўды қәлеймиз. Бизлер адамзатты сүйемиз хәм Бизлердин мәңгилигимиз сизлер менен бирге болады. Даналық – бул Мени билиў, Әкени билиў хәм Бизлердин сүйиспеншилигимизди билиў. Мениң сүйиспеншилимди

танығанлар арқалы Мен жер жүзине нур, күш хәм даңқ-саўлатты аспақшыман.

Мениң Әкем Маған пүткил бийликти исенип тапсырған. Мен пүткил аспанға буйрық бере аламан хәм ол маған бойсынады, бирақ Мен сүйиўге буйрық бере алмайман. Буйрық бойынша сүйиў – бул сүйиспеншилик емес. Мен халықлардан бойсыныўды талап ететуғын ўақыт келеди, бирақ ол ўақытта сизлердиң өз сүйиспеншилигинизди дәлийллейтуғын ўақтыңыз өтип кетеди. Хәзир болса, Мен бойсыныўды талап етпеймен. Хәзир Маған келгенлер, Мени сүйгенликтен хәм хақыйқатлықты сүйгенликтен Маған бойсынады. Олар – Мениң патшалығымда Мениң менен бирге хүкимдарлық қылыўға ылайықлылар, олар – қуўдалаўларға хәм қыйыншылықларға қарамастан, Мени сүйип, Маған хызмет ететуғынлар. Сен Мениң ишимде жасаўды қәлеўиң керек. Бизлердиң хузиримиздиң мәканына айланған адамлар, тек буйырғанмыз ушын ямаса Мениң күшимди билгени ушын, Мениң ишимде жасамайды, ал Мени хәм Әкемди сүйгенлери ушын, Мениң ишимде жасайды.

Хақыйқатлықта жасайтуғынлар Бизлерди сүйгени ушын хәм Бизлер менен бирге болғысы келгени ушын, хақыйқатлықта жасайды. Қараңғылық себебинен де, бул әсир – хақыйқый сүйиспеншилик әсири болады. Хақыйқый сүйиспеншилик ең уллы қараңғылыққа қарсы нур шашып, қатты жарқырап турады. Сен Мени хәзиргидей болып өз көзлериң менен көрмей турған ўақтыңда да, Мени өз жүрегиниң көзлери менен көрип, Маған бойсынған гезинде, сен Мени көбирек сүйесең. Сүйиспеншилик хәм табыныў – жер жүзиндеги ең уллы қараңғылықтан да үлкен болады. Сол гезде пүткил жаратылыс сизлердиң Маған деген сүйиспеншилигиниздиң хақыйқат екенлигин биледи хәм Бизлердиң не ушын адамлар менен бирге болыўды қәлейтуғынымызды түсинеди.

Хәзир Маған келиўшилер, Маған қарсы шыққан бул дүньяның барлық күшлери менен гүреседи хәм Әкениң хақыйқый сүйиспеншилигине ийе болғаны ушын Маған келеди. Олардың Мениң менен бирге болыўға деген қәлеўи соншелли дәрежеде күшли болады, хәтте, булардың барлығы өтирикттей болып көринген ўақытта да, хәтте, Мен оларға гүңгирт түс сыяқлы болып көринген гезимде де, олар сол түстиң хақыйқатқа айланатуғынына үмит етип, пүткил өмирин тәўекелге қояды. Бул – сүйиспеншилик. Бул – хақыйқатлыққа деген сүйиспеншилик. Бул исеним – Мениң Әкеме унайтуғын исеним. Мениң күш-қүдиретим менен даңқ-саўлатымды көрген ўақытта, хәмме де дизелерин ийеди, бирақ Мени гүңгирт қылып көре алатуғын бул ўақытта Мениң алдымда дизелерин бүккенлер – исеним арқалы Мени көрип, Маған қулақ салып, Руўхта хәм хақыйқатлықта Мени сүйгенлер

болады. Әне, соларға Мен тез арада келешек дәуірдің күш-құдіретін хәм даңқ-саўлатын бермен. Ол күш-құдірет хәм даңқ-саўлат қәлеген қараңғылықтан күшлирек болады.

Жер бетіндеги күнлер кем-кемнен қараңғы болып баратырғанлығы себепли, Мен еле де көбирек Өз даңқ-саўлатымды ашаман. Сен бул ўақыттың келиўине мүтәж боласаң. Ядында сақла: Мениң даңқ-саўлатымды көрмесе де, Маған хызмет ететуғынлар – садақ хәм кулақ салғыш адамлар хәм Мен сол адамларға Өз бийлигимди исенип тапсыраман. Қудайдың қорқып, Оған кулақ салыў – бул даналықтың басы, бирақ Қудайды сүйип, Оған кулақ салыў – бул даналықтың толықлығы. Сонда сен күш-құдіретти хәм даңқ-саўлатты көресең.

Сен өзиңнің садақлығың себепли бул жерде емессең. Хәтте, Мениң хүкимлерим хаққында дуўа етиўге сени мәжбүр қылған кишипейиллик те – саған Мен тәрәпимнен берилген сый еди. Сениң бул жерде екенлигиннің себеби, сен – елшисең. Себеби Мен сени бул мәқсет ушын шақырдым, Мен саған Мениң хүкимлеримди таныўды сораўың ушын даналық бердим. Бул жерде көрген нәрселериңе садақ қалыў – сениң ушын даналық болады, бирақ сениң ушын ең уллы даналық – бул хәр күни Мениң ишимде жасаўың. Сен Мениң ишимде қәншелли көп болсаң, Мен саған соншелли дәрежеде шынлыққа айланаман. Бул жерде Мен саған қәншелли хақыйқат болсам, жерде де соншелли саған хақыйқат боламан хәм Мениң хүзимим саған рас дүньяға айланған гезде, сен хақыйқатлықта жүретуғын боласаң».

Мен БАР БОЛЫЎШЫМАН

«Хәзир сен Мени Хүкимнің Ийеси сыпатында көрип турыпсаң. Сен Мени дем алыс күнинің Ийеси сыпатында да көриўиң тийис. Мен Екеўи де БОЛАМАН. Сен Мени Көпшиликтің Ийеси сыпатында танып, Мениң армиямды көриўиң тийис. Сен Мени Дүньяның Хәкими сыпатында көриўиң керек. Мен Яхуда урыўынан шыққан АРЫСЛАНМАН хәм Мен және де ҚОЗЫМАН. Мениң даналығымды билиў – бул және де Мениң ўақытларымды да билиў. Мен Қозы сыпатында келгим келген ўақытта, сен Мени Арыслан сыпатында айтсаң, сен даналықта жүрмеген боласаң. Сен Мениң изимнен урыс ўақтында Көпшиликтің Ийеси сыпатында ериўди үйрениўиң керек хәм сен Мениң қасымда дем алыс күнинің Ийеси сыпатында отыратуғын ўақытты да билиўиң керек. Бундай қыла алыўың ушын, сен Мениң ўақытларымды билиўиң тийис. Сен Маған тек жақын болған ўақтында ғана, Мениң ўақытларымды биле аласаң.

Мениң атымды шақырып, бирақ Мениң еркимди излемей жүрген адамлар ушын, хүким басланыў алдында тур. Сонлықтан олар Мениң

менен бирге ўақыт өткізбей, кем-кемнен қулай баслайды. Олар надурьс жерде болады, надурьс нәрселерди қылады хәм хәтте надурьс нәрселерди ўайызлық қылады. Олар егий ўақты келген ўақытта, орыўға хәрекет қылады, ал орыў ўақты келген ўақытта, егийге урынады. Сонлықтан олар хеш қандай жемис әкеле алмайды.

Мениң атым – Мен БАР БОЛДЫМ емес, я Мен БАР БОЛАМАН емес, ал МЕН БАРМАН. Мәңги МЕН БАРМАН. Мени шыннан танымақшы болсаң, онда Мени хәзирги мәхәлде таныўың тийис. Сен хәр күни Маған келиўди үйренбегениңше, Мени МЕН БАРМАН ретинде таний алмайсаң. Сен Мениң ишимде жасап үйренбегениңше, Мени МЕН БАРМАН сыпатында таний алмайсаң.

Бул жерде сен Мениң хүкимлеримниң дәмин татып көрдиң. Сен Мени басқа да жоллар арқалы көрий алдындасаң. Сен мәңгиликте жасамағаныңша, Мени МЕН БАРМАН сыпатында толық таний алмайсаң. Мәңгиликте Мениң болмысымның хәр бир көриниси минсизликте бирге көринеди, бирақ ўақыт патшалығында гезинде, оларды көрий қыйын. Бул Уллы Зал дүнья көретуғын Мениң болмысымның бир көринисин көрсетеди. Бул сениң хабарыңның әхмийетли бөлеги болады, бирақ ол хеш қашан толық болмайды. Бир қалаға Мен Өз хүкимимди жиберемен, ал басқа қалаға болса Өз меҳримди жиберийүим мүмкин. Мен бир халыққа ашлық, ал екінши халыққа қурғыншылық жиберемен. Мениң не ислеп атырғанымды биле алыўың ушын, сен сыртқы белгилерге қарап хүким етпеўиң керек, ал Мениң хүзиримниң шынлығына қарап.

Енди жерге кележақ ўақытларда, егер сизлердиң Маған деген мухаббатыңыз еле де күшлирек болмаса, онда ол суўийды. Мен – ӨМИРМЕН. Егер сен Маған жақын турмасаң, онда сен өз ишиндеги өмирди жоғалтасаң. Мен – НУРМАН. Егер сен Мениң қасымда турмасаң, онда сениң жүрегиң қараңғылықта қалады. Сен булардың барлығын өзиңниң сана-сезимиң менен билер едиң хәм буған басқаларды үйреттиң де. Енди сен буларды өзиңниң жүрегиң менен билиўиң тийис хәм сол бойынша жасаўың керек. Өмир булақлары жүректиң ишинде жайласқан, ал сана-сезимде емес. Мениң даналығым – тек сениң сана-сезиминде хәм тек жүрегинде ғана емес. Мениң даналығым – жүрек пенен сана-сезимниң минсиз аўқамда болыўында. Адамзат Мениң келбетиме қарап соғылғаны ушын, оның сана-сезими менен жүреги Менсиз хеш қашан келисимге келе алмайды. Сениң сана-сезимиң менен жүрегиң келисимге келген ўақтында, Мен саған Өз бийлигимди исенип тапсыра аламан. Сонда сен бизлердиң – сениң хәм Мениң – не илейтуғынымызды сорайсаң, себеби сен Мениң менен бир боласаң.

Сен қыйын күнлерде болыўға шақырылғансаң, соның ушын белгиленген сизлердің хўкимиңиз басланбасынан бұрын, Мен саған Мениң Хўкимимди көриў мүмкиншилигин бердим. Енди сениң дуўаларыңа жуўап қайтарылды. Сен өз дуўаңа Меннен жуўап күтип жүрген ўақтыңда, Мен хәр күни саған хәр қыйлы өмириндеги жүз берип атырған нәрселер арқалы жуўап берер едим.

Руўхый көринислер арқалы Мениң жолларымды хәм Мениң хўкимлеримди үйренгеннен гөре, өмирлик тәжирийбелер арқалы оларды үйренген жақсырақ. Мениң саған бул кеширмелерди бергенимнің себеби, сен – елшисең, ал ўақыт қысқа. Сен бул жерде көп нәрсени билип, көп нәрсени үйрендің, бирақ бул билимлер менен еле жасап басламадың. Мен Мениң бир меҳрим сыпатында бул пайғамбаршылық кеширмени саған бердим, бирақ сен өзиң ушын бул бойынша жасаўды шешип алыўың керек.

Мениң хўкимлерим жерге келген ўақытта, Мениң халқымның набыт болмаўы ушын, Мен көп елшилерден пайдаланаман хәм олар Мениң халқымды хақ хўким менен жасаўға үйретеди. Сен Мениң хызметшилериме қулақ салып, олардың Меннен алатуғын сөзлерине иркинишсиз бойсыныўың керек, себеби ўақыт қысқа. Қулақ салмай, тек тыңлап қойыў – саған еле де қаталырақ хўкимди әкеледи. Бул – хақ хўким. Кимге көп берилсе, оннан көп талап етиледі.

Бул ўақыт - билимнің көбейетуғын ўақты. Мениң жолларымды билиў де Мениң халқымның арасында көбейеди. Сениң заманласларыңа бұрынғы әўладлардың бәринен де көбирек кең түсиник берилди, бирақ олардың аз бөлеги ғана бул түсиник бойынша жасап атыр. Маған исенмен деп, бирақ Маған қулақ аспайтуғынларды Мен артық сабыр ете алмайтуғын ўақыт келди. Жыллылар Мениң халқымның қатарынан алып тасланыў алдында тур. Маған қулақ салмайтуғынлар негизинде Маған исенбейди. Олар өз өмирлери менен Мениң халқымды «бойсынбаўға да болады» деп үйретпекте. Сулайманның жазғаныны сыяқлы: «Жаман ислердің үстинен хўким тезден шықпайды. Соның ушын адам баласының жүреги жаманлық ислеўден қорқпайды». (Ўазшылар 8:11).

Бул Мениң адамларымның көпшилиги менен жүз берди хәм олардың мухаббаты суўып қалды. Мениң халқымның жүрегин жаманлыққа толыўдан сақлап қалыў ушын, Мениң хўкимлерим меҳир киби тез арада басланады. Олар тез арада «Гүнаның төлеми – өлим» екенлигин билип алады. Олар еле гүнаны сүйер екен, олар Маған: «Қудайым, мени қыйыншылықлардан қутқарып ал», - деп, Мени шақырыўды даўам ете алмайды. Олар өз-өзлерин хўким етиўлери ушын, Мен оларға бирақ ўақыт бердим, сонда Мениң оларды хўким

етиуіме мүтәжлик қалмайды. Бірақ бул ұақыт қысқа. Себеби сен бул жерде болдың хәм енди сеннен көп нәрсе талап етиледі. Сен түсинген хақыйқатың бойынша жасай алыуың ушын, Мен саған және де көбирек мийрим инам етемен, бірақ сен ол мийримди алыу ушын хәр-күни Мениң Мийрим Тахтыма келиуің тийис. Мен саған және бир мәрте айтаман: Мениң Мийрим Тахтыма хәр-күни келмей турып, хақыйқатлықта жасау мүмкин болмайтуғын ұақыт жер бетине келди. Буларды саған хәм сениң менен бир адамларға айтып атырғанлығымның себеби – сизлердиң тек еплеп жасай алыуыңыз ушын емес, ал ақырына шекем шыдап, жеңиске ерисе алыуыңыз ушын айтып атырман. Басланып атырған қараңғылық гезинде, Мениң халқымның турып, жеңиске ерисип атырғанлығына қарап, пүткил жаратылыс нурдың қараңғылықты жеңетуғынын биледи.

Өмир хәм өлим жер бетине егилген еди, сонлықтан өмир хәм өлим жыйнап алынылады. Мен саған өмир бериу ушын келдим. Сум шайтан саған өлим бериу ушын келеди. Алдымыздағы ұақытта өмир хәм өлим толық өзін көрсетеди. Сонлықтан Маған бойсынатуғынларға Мен бурынғылардан да бетер дәулетли өмир беремен. Мениң адамларым хәм шайтанға хызмет ететуғынлар бир-биринен ажыралады. Өмирди таңла, сонда өмирге ийе боласаң. Маған қулақ салатуғын өмирди таңла. Егер сен Мени хәм сениң ишиндеги нурды – Мениң хақыйқый нурымды – сайласаң, ол күннен-күнге жарығырақ болып бара береді. Сол арқалы өзиңнің Мениң нурымда жүргенинди билип аласаң. Өнимли топыраққа түскен тухым барқулла өсип шығады хәм көбейеди: сен буны өз жемислериңе қарап билесең».

4-БӨЛИМ

ҲАҚЫЙҚАТЛЫҚ ҲӘМ ӨМИР

Жаратқан Ийе сөйлеген гезде, Оның даңқ-саўлаты үлкейе берди. Сол гездеги даңқ-саўлат соншелли уллы еди, ол мени хәзир өз ишине жутып жибереди-аў деп ойладым. Оның даңқ-саўлаты жанар еди – бірақ от сыяқлы болып емес, - ол ишимде жанар еди. Не болса да, мен өзимнің - я Оның сол даңқ-саўлаты тәрeпинен, я қапыдан киргеннен соң ушырасатуғын жаўызлық тәрeпинен жутылып кететуғынымды билер едим. Оның сөзлери мениң

ишиме суғылып кирип, мени бийлеп алған еди, бірақ мен Оның даңқ-саўлатын көриўдиң әҳмийетлирек екенлигин билип, қолымнан келгенинше, Оның даңқ-саўлатына қарадым.

Ол қуяштан да жарықлаў еди. Жүдә күшли нурлар себебинен, мен Оның барлық айырмашылықтарын көре алмадым, бірақ қараўымды даўам ете бергеним ушын, мениң көзлерим Оның нурына көнлигисе баслады. Оның көзлери отқа уқсас, бірақ қызыл емес еди; олар тап жалынның ең ыссы бөлегиндей көк реңли еди. Олар қатал, бірақ оғада сулыў еди.

Оның шашлары қара реңли болып, олардан жулдызлардай болып от шығып турар еди, мен хәтте басында оларды жулдызлар деп ойлап қалдым, бірақ кейин оның зәйтүн майының жылтырап турғанлығы екенлигин түсіндим. Мен оның бирликке әкелетуғын зәйтүн майы екенін билдим, мен оны алдыңғы көринисте көрген едим. Бул зәйтүн майы қымбат бақалы таслар сыяқлы нур шашып, бірақ жердеги барлық ғәзийнелерден сулыўырақ хәм бақалырақ көринисте еди. Мен Оның жүзине қарап турғанымда, зәйтүн майының мени де орап атырғанлығын байқадым хәм сол ўақыттан баслап, Оның даңқ-саўлатының отынан болып турған аўырыў пәсейе баслады. Мен Ийсаның жүзине қараўдан-ақ, зәйтүн майы мени орап, маған тынышлық хәм парахатшылық әкелди. Мен Оның жүзинен нәзеримди басқа жаққа бурғанымда, сол тынышлық хәм парахатшылық сезими де мени тәрк етти.

Мен Оның аяқтарына қараўым зәрүр екенлигин сездим. Олар да оттың жалынына уқсас, бірақ қола ямаса алтынның көбирек реңлерине ийе еди. Олар сулыў еди, бірақ тап жүдә үлкен адым атыўға таярланып атырғандай қорқынышлы да еди. Мен Оның аяқтарына қараған ўақтымда, мен жер силкиниў сыяқлы бир нәрсениң ишиме киргенлигин байқадым хәм Ол жүрип киятырғанда, силкиниўи мүмкин болған барлық нәрсениң силкинетуғынлығын билдим. Мен тек сол мәўритке шекем тура алдым, кейин ет бетимнен жерге қуладым.

Мен жоқарыға қараған ўақтымда, есикти көрдим. Бул рет ол бурынғыға қарағанда онша көркем емес еди. Сол ўақытта, мен оған кириўге бел байламасымнан бурын, маған бир үмитсизлик келгенлигин сездим. Қапыға кириў – мен ушын Қудайдың шақырығы еди, ал кирмеў – қулақ салмаслық еди. Оның хәзиринде хәтте бойсынбаў хәққиндағы ойдың өзи жүдә жаман менменлик болып көринди. Бул ой, жер патшалығындағы урысқа қайтып барыў ойынан да жаманырақ болып көринди.

Мен қапыға қарап турғанымда, басқа бир даўыстың шыққанын еситтим, бірақ оны таний алмадым. Мен ким екенлигин көриў ушын, артыма бурылдым. Ол адам мениң усы ўақытқа шекем көрген адамларымның ишинде бәринен де көркемлеў, сыртқы келбети патшаларға уқсайтуғын, бир күшли адам еди.

«Мен – Адам-атаның хәм Хаўа-енениң баласы Абылман, - деди ол. - Қудайдың Өз халқына бережақ бийлиги – бул хақыйқый бирликтеги майланыў. Жер бетинде тек еки аға-ини болған ўақтымызда, бизлер бир-биримиз бенен татыўлықта жасай алмадық. Сол гезден баслап хәзирге шекем, адамзат кем-кемнен өсип баратырған қараңғылықтан жүрип келмекте. Адам өлтириўшилиқ бурын жер бетинде хеш қашан болып көрилмеген дәрежеде азатлыққа шығады. Хәтте сизлердиң Дүнья жүзлик урысларыңыз да, келиўи керек нәрсениң алдында тек кишкени бир толғақ азабындай болып қалады. Бирақ ядында тут: сүйиспеншилиқ - өлимнен күшли. Әке Өзине хызмет етип атырғанларға сол сүйиспеншиликти бермекши хәм сол сүйиспеншилиқ өлимди жеңеди».

«Илтимас, сениң айтыўың керек болған барлық нәрсени маған айтып бер», - дедим мен оның маған айтатуғын көп нәрсеси бар екенлигин билип.

«Мениң қаным елеге шекем сөйлеп тур. Барлық азап шеккен хақлардың қаны елеге шекем сөйлеп тур. Егер сен жердеги өмирге қарағанда, Қудайдағы Өмирге көбирек исенсең, онда сениң жеткеретуғын сөзиң тири болады. Өлимнен қорқпа, сонда сен оны жеңесең. Сизлер кирип атырған ўақыт – жер жүзинде өлимниң күшейетуғын ўақты; өлимнен қорқпайтуғынлар усы ўақытта ең уллы сөзге ийе болады».

Мениң ядыма тек мен жасап атырған әсирде, жер бетине келген барлық урыслар менен ашлықлар хәм басқа апатшылықлар келди. «Қәншелли көбирек өлим азатлыққа шығады?» - деп сорадым.

Абыл мениң сораўыма жуўап бермей, сөзин даўам етти, бирақ оның айтқанлары сораўыма жуўап болған еди. «Сизлер ушын әлле қашан қурбанлық қаны төгилген. Атанақтың күшине исениңлер, себеби ол өмирден де үлкен. Сизлер атанаққа исенген ўақтыңызда, өлмейсизлер. Биреўлер жерде сизлердиң жерлик өмириңизди алыў күшине ийе, бирақ сизлер атанаққа асылып алсаңыз, онда олар сизлердиң өмириңизди алалмайды.

Жер бетинде қалатуғын Қудайдың халқына уллы бирлик келеди. Бул Оның хәкимлери жер бетине келгеннен соң болады. Биригетуғынлар Оның хәкимлерин әкеледи, және де, сол ушын үлкен табысларға ериседи. Сондай қылып Жаратқан Ийе Өзиниң адамларын ескертиў ушын қолланады. Ескертиўден кейин, Ол Өзиниң адамларын кәраматлы белги қылып қолланады. Қараңғылықта ала-аўызлықлар хәм тартыслар көбейеди, соның себебинен Оның адамлары арасындағы бирлик кәраматлы белги болып, пүткил жер жүзи буған гүўа болады. Оның шәкиртлери өз сүйиспеншиликлери арқалы танылады, ал сүйиспеншилиқ болса қорқынышты қуўып шығарады. Тек хақыйқый сүйиспеншилиқ ғана хақыйқый бирликти туўа алады.

Сүйетуғынлар хеш қашан қуламайды. Хақыйқый сүйиспеншилик суўымайды, хақыйқый сүйиспеншилик өсип барады».

СҮЙИСПЕНШИЛИК ӨМИРДИ ХӘРЕКЕТКЕ ТҮСИРЕДИ

Тап Абылдың нағыз өзи басқа бир адам келип, оның қасына турды.

«Мен Адам-атаман, - деди ол. – Маған жер жүзи үстинен бийлик берилген еди, бирақ мен шайтанға бир рет қулақ салыўым арқалы, оған бийликти берип қойдым. Енди ол мениң хәм сизлердиң орныңызға хәкимдарлық етип атыр. Жер адамзатқа берилген еди, бирақ шайтан оны меннен тартып алды. Бирақ Мениң жоғалтқан бийлигим атанақ арқалы қайта тикленди. Ийса Масих - Соңғы Адам-ата болады хәм Ол тез арада Өзиниң бийлиги менен хәкимдарлығын қабыл етеди. Ол адамзат арқалы хәкимдарлық етеди, себеби Ол жерди оған берген еди. Сизлердиң дәуириңизде жасайтуғынлар жер жүзин Оның хәкимдарлық етиўине таярлайды».

«Илтимас, маған көбирек айтып бериң, - дедим мен Адам-атаны көргениме хайран қалып, бирақ оның айтпақшы болып турған хәмме нәрсесин билгим келди. – Бизлер қандай қылып жер жүзин Оның келиўине таяр қыла аламыз?»

«Сүйиспеншилик пенен, - деди ол. – Сизлер бир-бириңизди жақсы көриўиңиз керек. Сизлер жерди хәм өмирди сүйиўиңиз керек. Мениң гүнам өлимди азатлыққа шығарған еди хәм хәзир ол жер жүзинде дәрьялардай болып ағып атыр. Сизлердиң сүйиспеншилигиңиз өмир дәрьяларын азатлыққа шығарады. Залымлар патшалық еткен ўақтында, өлим өмирден күшлирек болып, өлим өмир үстинен жеңиске ериседи. Ал хақлар патшалық еткен ўақтында, өмир жеңиске ериседи хәм өмир өлимнен күшлирек болады. Жақын арада Қудай Улының өмири мениң бойсынбағанлығым арқалы азатлыққа шыққан өлимди жутып жибереди. Сен тек тиришилик етиўди сүймеўиң керек, ал өмирди сүйиўиң керек. Өлим – сизлердиң душпаныңыз. Сен өмир елшиси болыў ушын шақырылғансан».

Қудайдың адамлары сүйип баслағанда, Ол Өзиниң хәкимлерин азатлыққа шығарыў ушын, олардан пайдаланып баслайды. Оның хәкимлерин қатты қәлеў керек. Пүткил дүнья Оның хәкимлерин күтип, толғақ азабын шеккендей азап шекпекте. Оның хәкимлери келген гезде, пүткил дүнья хақлықты таныйды. Ол Өзиниң ислемекши болып турған нәрселерин, Өзиниң адамлары арқалы ислейди хәм Оның халқы Илияс пайғамбар сыяқлы аспанға көтериледи. Олардың сөзлери аспанды жаўып таслайды ямаса жаўын жаўдырады; олар жер силкиниўлер хәм ашлықлар туўралы пайғамбаршылық

етеди хәм бул жүз береди; бирақ және де олар жер силкиниўлер менен ашлықларды тоқтата алады.

Олар аспан армияларын азатлыққа шығарған ўақтында, бул армиялар жер жүзинде сап тартады. Олар армияларды кейин шақырған ўақтында, парахатшылық болады. Олар Оның қай жерге реҳим етиўин, Оның қай жерге ғәзебин төгиўин шешетуғын болады. Олар сүйгенлери ушын бул бийликке ийе болады, ал сүйгенлер Жаратқан Ийе менен бир болады. Сениң ана қапы артында көретуғын нәрселериң, Оның Өз халқы арқалы ислемекши болып турған нәрселерине сени таяр қылыўға көмеклеседи.

Мен бийликтің не екенин билемен. Мен және де бийликтің жуўапкершилигин де билемен. Маған берилген үлкен бийлик себепли, мен жер жүзине келген нәрселерге жуўапкермен. Хәтте сол гезде де, Қудайдың меҳри мени орай баслады хәм Қудайдың уллы қурбанлығы тез арада мениң кәтемди жутып жибереди. Тынышлық жер бетинен алынады, бирақ сен оны қайта тиклеўге жәрдем бериў ушын шақырылғансаң. Тынышлық аспанда хәким сүреди хәм сен аспанды жерге әкелиў ушын шақырылғансаң. Оның хәзиринде жасаўшылар тынышлықты билеп, оны таратады.

Жердің өзи де силкинип, ләрземге келеди. Жер бетине келген қыйыншылықлардың хәммесинен де үлкен азаплар, теңиздің нәхән толқынлары сыяқлы, пүткил жер жүзи бойлап көшип жүреди. Хәтте сол ўақытта да, Оны таныйтуғынларға хеш нәрсе қылмайды. Олар жинлиленип турған теңизлерге қарап турып: «Тынышланыңлар, тоқтаңлар!» - дейди хәм теңизлер тынышланып қалады. Хәтте, Оған тийислилердің ең кишкенеси де, киятырған қыйыншылықлардың арасында тура алатуғын уллы тынышлық қорғанларындай болып турады. Оның даңқ-саўлаты дәслеп Оның халқына көрсетиледи, ал кейин олар арқалы басқаларға көрсетиледи. Хәр бир жаратылыс Оның адамларында хәрекет етип атырған Оны таныйды хәм Оған бойсынғандай етип оларға бойсынады. Менде болған сол бийлик қайтадан адамзатқа бериледи. Мен өз бийлигимнен Бейишти шәлистанлыққа айландырыў ушын пайдаландым. Қудай Өзиниң бийлигин шәлистанлықты қайтадан Бейишке айландырыў ушын пайдаланады. Бул бийликти Ол Өз халқына береди. Мен өз бийлигимди натуўры пайдаланғаным себепли, өлим келди. Оның бийлиги ҳақлықта пайдаланылса, ол өмирди азатлыққа шығарады. Бийликтен пайдаланғаныңда, абайлы бол. Бийлик пенен бирге жуўапкершилик те келеди. Сен де оны натуўры пайдаланып қойыўың мүмкин, бирақ те егер сен сүйсең, бундай қылмайсаң. Пүткил аспанға белгили: сүйиспеншилик хеш қашан сәтсизликке ушырамайды».

«Сен бизлердің жер бетине жер силкиниўлерди, ашлықларды хәм урысларды азатлыққа шығаратуғынымыз ҳаққында айтқан едиң. Бизлер сол арқалы өлимди азатлыққа шығарып жибермеймиз бе?» - деп сорадым мен.

«Дүньяға келетуғын ҳәр бир өлим – өмирдиң келиўине жол ашады. Егилген барлық нәрсени орыў керек. Жаманлық екенлер, Руўхтағы хәм ҳақыйқатлықтағы атанақты тән алмайды. Атанақ армиясы азатлыққа шығыўға таяр тур. Ол атанақтың күш-қүдирети менен сап тартып, хәммеге Қудайдың меҳир-муҳаббатын усыныс етип жүреди. Қудайдың меҳринен бас тартқанлар, өмирден де бас тартады».

«Бул - уллы жуўапкершилиқ, - дедим мен. – Олардың Қудай меҳринен бас тартып атырғанлығын қалай билемиз?»

«Қудай сөзине қулақ салмаў – өлимди әкелди, ал бойсыныў – өмирди әкеледи. Мен Қудай-тала менен жүрген гезимде, Ол мени Өз жолларына үйреткен еди. Мен Оның менен бирге жүргенлигим себебинен Оны таныў баслаған едим. Сен де Қудай-тала менен бирге жүрип, Оның жолларын үйрениўиң керек. Сизлерге берилген бийлик – бул Оның бийлиги, сонлықтан сен оннан пайдалана алыўиң ушын, Оның менен бир болыўиң керек. Оның армиясының куралы – жерлик емес, ол – руўхый хәм жер бетиндеги қәлеген куралдан нешше есе қүдиретлирек. Сизлердиң ең қүдиретли куралыңыз – ҳақыйқат хәм сүйиспеншилиқ. Хәтте қорқынышлы қырғын хәкими де – бул меҳир менен созылатуғын Қудайдың сүйиспеншилиги. Сүйиспеншилиқ пенен айтылған ҳақыйқаттан бас тартқан адам, өмирдиң орнына өлимди таңлағаны болады. Сен түсинип аласаң, себеби сен Оның менен бирге жүрипсең. Оның саған берген Мухаддес Руўхы сени толық түсиникке қарай жетелейди. Ол өлим емес, ал өмир әкеледи. Хәзир адамлар екен нәрселерин орып алатуғын ўақыт келди, бирақ сен барлық нәрсени қулақ салыў менен ислеўиң керек.

Ийса өмир бериў ушын келди. Ол хеш бир жанның набыт болғанын қәлемейди хәм бул қәлеў – сениң де қәлеўине айланыўы керек. Сонлықтан, егер саған Ол Өз адамларына бергиси келетуғын бийлигин исенип тапсырған болса, онда сен өз душпанларыңды да сүйиўиң керек.

Жазылған нәрселердиң орынланатуғын ўақты келеди. Оның адамлары көп ўақыт бериўи ушын дуўа еткен еди хәм Ол оны оларға берди. Бирақ, тек азлары ғана оннан даналық пенен пайдалана алды. Сенде де бираз ўақыт бар хәм жақын арада ол таўсылады.

Тез арада ўақыттың өзи тез өтип атырғандай ўақыт келеди. Китапта жазылғанындай, Ол келген ўақытта, Ол тез келеди. Бирақ сен келешекте жүз беретугын қыйыншылық ўақтынан қорқпаўиң керек. Ал сен оннан қорқыўиң керек, сонда сен жердеги хеш бир заттан қорқпайтуғын боласаң.

Жүз беретугын нәрселердиң бәри сондай қылып жүз береді, нәтийжеде, Оның даналығы аспандағыдай болып, жер бетинде де қайтадан жеңиске ериседи. Адамзат тәбиятына егилген барлық жаманлық орып алынады. Хәм Оның екен жақсы нәрселери де орып алынады.

Жақсылық – жаманлықтан күшлірек. Сүйіспеншілік – жек көріуішіліктен күшлірек. Ол жер бетине шайтанның исин жоқ қылыу үшін келді хәм Ол баслаған исин ақырына дейин жеткереди».

КҮШ хәм СҮЙИСПЕНШИЛИК

Адам-ата сөйлеген ўақтында, оның өзин тутқаны хәм ҳақ пейиллиги мени өзине тутқын қылып алды. Егер ол гүнаға қулағаннан соң, қайтып гүна ислемай жасағанда, онда ол пүткил бир өмир жасай алған болар еди, себеби ол соншелли дәрежеде минсиз болып турған еди. Мениң ойларымды билип, мениң сораўыма жуўап бериў ушын, ол азғана ўақыт теманы бурды.

«Мен жер бетинде узак жасадым, себеби гүна маған терең тамырласпаған еди. Хәтте мен гүна ислеп қойғанлығыма қарамастан, мен Қудайдың жоллары менен жүриўге жаратылған едим, сонлықтан мен Онда тынышлық табыўды қәлер едим. Мен кейинги әўладлар сыяқлы гүнаның терең сырларын билмедим. Гүна көбейген сайын, өмир де қысқарып бара берди. Бирақ хәр бир әўладта Қудайдың жолларынан жүргенлер Қудайдағы өмирдің дәмин тартады. Себеби Муўса Қудайға сондай жақын өмир сүрди хәм Қудай оны қашан Өзине алмағанынша, ол өмир сүриўин даўам ете берди. Енох пайғамбар Қудай менен оғада жақын қатнаста болғанлықтан, Қудай оны тирилей аспанға алып кетти. Әне, сол себептен Ийса былай деп айтқан еди: «Мен – қайта тирилиўмен хәм өмирмен. Маған исенген адам өлсе де, қайта тириледі. Хәм Маған исенип, Менде жасаған хәр бир адам хеш қашан өлмейди». (Юх.11:25-26).

Сениң менде көрип турған нәрселериң – тек гүнаның жоқлығы емес, ал өмирдің барлығы; мен бул өмирге бурын жерде ийе болған едим. Бизлердің жерде ким болғанымыз, мәңгиликте ким болатуғынымыздың бир бөлегин билдиреди. Хәм бул жердеги уллы гүўалар топарындағылардың хәммеси де өзлериниң жердеги өмирлери туўралы көп нәрселерди биледи».

«Демек, сиз – уллы гүўалар топарынының бир бөлегисиз-ғо?»

«Аўа. Мениң тарийхым – мәңгилик Хош Хабардың бир бөлеги. Мениң хаялым хәм мен гүнаның дәмин тартқан ең биринши адамлар болдық, және де, балаларымыздың кулақ салмаўдың нәтийжесин орып атырғанын көрген ең биринши адамлар болдық. Бизлер хәр бир әўладқа өтип атырған өлимди көрдик, бирақ бизлер және де атанақты хәм гүна үстинен ерисилген жеңисти де көрдик.

Шайтан атанаққа шекем мақтанып: «Ийса адамларды төлем төлеп сатып алды да, бирақ оларды өзгерте алған жоқ», - деди. Алдымызда

киятырған ең уллы қараңғылық хәм жаманлық хәким сүретуғын ўақытта, Оның адамлары барлық дәўирлердиң гүўалары ретинде тикке турып, Оның Өз халқын гүнадан тек сатып алмағанын, ал халқынан гүнаны алып таслағанлығын дәлийллейди. Ол Өз халқы арқалы гүнаны пүткил жер бетинен алып таслайды. Енди Ол Өзиниң жаңа жаратылысының күшин хәммеге көрсетеди. Ол тек гүнаны кешириў ушын келген жоқ, ал адамзатты гүнадан қутқарыў ушын да келди. Ол дүнья тәрәпинен батпаққа батпаған адамларды алып кетиў ушын келеди. Бул ең қыйын ўақытлары жүз бередиди.

Мен барлық адамлар сыяқлы Қудайды сүйиў ушын хәм жерди сүйиў ушын жаратылғанман. Мен канализация трубаларына айланған дәрьялардың түрлерин жек көремен. Бирақ, оннан да бетер, адамзаттың санасы менен жүз берген нәрсени жек көремен. Адам ақылы менен басқарылатуғын философлар адамлардың ақыл-ойлары ағымын сондай жеркенишли нәрселерге толтырып қойыпты, тап тасланды (өли) суўлардың дәрьяларды толтырғанындай. Бирақ жер бетиндеги дәрьялар киби, адамзаттың ақыл-ой дәрьялары да қайтадан және бир рет тазаланады. Сол арқалы алдымызда киятырған ўақытлары, жақсылықтың жаманлықтан күшлирек екенлиги дәлийленеди. Жаратқан Ийе атанаққа тек төлем төлеў ушын барған жоқ, ал қайта тиклеў ушын да барды. Ол адамзатқа қалай жасаў керек екенлигин көрсетиў ушын, адамзат болып жерге келген еди. Енди Ол Өзиниң таңлап алған адамлары арқалы Өзин ашады хәм адамларға олардың ким болыўы ушын жаратылғанлығын көрсетеди. Бул тек күш арқалы көрсетилмейди, ал сүйиспеншилик арқалы да көрсетиледи. Ол саған күш бередиди, себеби Ол Қәдир Қудай. Күш те Оның ашылысы болып есапланады. Ол Өзиниң күшин сүйгенликтен пайдаланады хәм сен де сондай қылыўың керек. Хәтте, Оның хәкимлери де Оның сүйгенлиги ушын келеди. Сен оларды және арман алып барғаныңда, сен буларды сүйгенлигиңнен алып барыўың керек. Хәм хәтте Оның жерди соңғы рет хәким етиўи де, Оның соңғы мехрин көрсетиўи болады».

Мен Адам-атаға, Абылға, Лотқа хәм Юнусқа қарадым, себеби олар бирге турған еди. Мен Қудайдың уллы Хош Хабарының ашылысының тереңлигин түсинип жетиўим ушын, маған мәңгиликтин керек болатуғынлығын түсиндим. Хош Хабар ашылысын бул адамлардың хәр бирейиниң өмири өз ишине қамтыйтуғын еди. Адам-атаның кулақ салмаўы Абылдың кулақ салыўына жол таярлайды хәм оның қаны елеге шекем қутқарылыўдың алдыңғы хабаршысы ретинде сөйлеп тур. Лоттың ҳақлығы қаланы қутқара алмаған болса, Юнустың наҳақлығы Ниневия қаласының қутқарылыўына алып келди. Тап төрт Хош Хабар сыяқлы, олар түсинип жетиў ушын дым шексиз болып көринди хәм олардан мәңги сабақ алыў мүмкин еди. Бул да мениң шақырығыма кирер еди.

5-БӨЛИМ

ЕСИК

Мен бул адамлардың маған айтқан хәр бир сөзин түсинип алыўға жантәним менен хәрекет еттим. Даналық ҳеш қашан маған көп нәрсени бирден айтып тасламас еди. Мен хәр бир гәптин оғада әҳмийетли екенлигин пәмледим хәм ҳеш бир затты умытып қалыўды қәлемедим. Мен: «Муўса сыяқлы тасқа ойып жазылған Қудай сөзлерине ийе болыў қандай жақсы. Сонда Оның сөзлерин Оның халқына ҳеш қәтелеспестен айта аласаң», - деп ойладым. Және, Даналық мениң ойларымды билип, былай деди:

«Ески хәм Жаңа Келисимлердин ортасында айырмашылық бар. Сен Мениң сөзлеримди китапқа жазасаң хәм олар Мениң халқымды руўхландырады. Бирақ, хәтте бул жағдайда да, Мениң сөзлеримниң ҳақыйқый күши, олар адамлардың жүреклерине жазылған гезде ғана, иске түседи. Тири хатлар (исениўшилер) – тас хәм қағазға жазылған хатлардан мың есе күшлирек. Сен Мухаддес Китапты жазбайтуғынлығың ушын, сениң жазатуғын сөзлерин әлле қашан оның ишинде бар. Не болса да, сениң китапларың Мениң қәлегенимдей болады, себеби Мен сени усы тапсырманы орынлаў ушын таярлаған едим. Олар минсиз болады, себеби Мен жерге қайтып келмегенимше, жерде минсиз нәрсе болмайды. Сонлықтан минсиз нәрселердин арқасында адамлар Маған келиўи керек. Мениң халқымда Мениң жазған Китабым бар хәм даналар Мениң адамларым менен олардың ислеринде Мени көре алады.

Мениң Әкем дүньяны сүйгенлиги ушын, Мени оған жиберген еди. Енди Мен де дүньяны сүйгенлигим ушын Өз адамларымды оған жиберип атырман. Мен дүньяны қайта тирилгенимнен соң хәким ете алар едим, бирақ Мениң ҳақлығым дәлийллениўи ушын хәм Мениң атанақта ислеген исимниң күши адамзатқа көриниўи ушын, дүньяға өзиниң бурынғы жолы менен жүриўине тосқынлық жасамадым. Мен буны сүйгеним ушын қылдым. Сен –

Мениң сүйіспеншилигимнің гүясың. Мине Мениң саған бұйрығым: Мени сүй хәм өз жақынларыңды сүй. Тек сонда ғана сен хақыйқый гүя бола аласаң. Хәтте сол уақытта да Мен саған Мениң хәкимлерим хаққында айтыуыңды бұйыраман, бул сүйіспеншилик пенен айтылуы керек. Хәр бир адамның өмири Мениң кітабымда жазылған, ал олардың өмири – хәр бир адам оқый алатуғын кітап. Дүньяның тарихы – бул Қудайдың даналығы кітапханасы. Мениң төлеген төлемим – бул Бизлердин сүйіспеншилигимиздин айқын көриниси, ал атаңақ – жаратылыстың мәңгиликте билген ең уллы сүйіспеншилиги. Хәтте Мениң Әкемнің алдында туратуғын периштелер де қутқарылуы тарихын оғада жақсы көреді, сонлықтан олар адамлардың қасында көп болады. Бизлер адамды Өз түримизге уқсас қылып жаратқан уақытымызда, периштелер қуаныштан таңланған еді. Адамлар Бизлер олар үшін жаратып берген Бейиштиң тап ортасында тұрып, жаманлықты таңлаған уақытында, периштелер оннан бетер таң қалған еді. Енди, төлем төленгеннен соң, Қудайдың адамларының бузылған келбети қайта тикленди хәм хәтте адамзат бұрынғыдан да бетер даңқ-саулатқа ийе. Даңқ-саулат елеге шекем ылай ыдысларда тұрыпты, сонлықтан олар көриу үшін көзи барларға даңқ-саулатты еле де анықлау қылып көрсетип турады.

Жаңа жаратылыс алдыңғысынан анағурлым уллырақ. Өзимнің жаңа жаратылысым арқалы Бизлер Бейишти жаратамыз хәм ол алдыңғысынан да гөззалырақ болады. Мениң төлеген төлемимди қабыл еткен хәр бир еркек, хәр бир хаял ямаса хәр бир кишкене бала – өз алдына кітап болып, оларды Мен жазаман хәм олар хәмме уақыт оқылады. Жаңа жаратылыс арқалы Бизлер алдыңғы жаратылысты да қайта тиклеймиз, сонда бул қайтадан бейишке айланады. Мен бәрін қайта тиклеймен хәм барлық жаманлықлар жақсылық тәрәпинен толық жеңиліске ушырайды.

Мениң жәмәәтим – Мениң жазып атырған кітабым. Оны пүткіл дүнья оқыйды. Усы уақытқа шекем, дүнья Мениң жәмәәтим тууралы шайтанның жазған кітабын оқығысы келер еді, бирақ тез арада Мен Өз кітабымды шығараман.

Мен соңғы күнлердеги Өз елшилеримди жибермекшимен. Павел, Юхан, Петр хәм басқалары сыяқлы көп елшилерим бар болады. Оларды таярлау үшін, Мен Яқия шомылдырыушы сыяқлы көп адамларымды жиберемен. Олар елшилерди Маған садық болуға үйретип, олардың өмирлеринде тәубе етиуге тырнақ тасын салады. Бул елшилер де Яқия шомылдырыушыға уқсас болады. Яқияның өмириндеги ең баслы қуаныш Күйеудин (Ийсаның) қиятырған дауысын етиту болғанындай, оларда да өзлерин бирден-бир нәрсеге: Мениң келиншегимнің Маған таяр екенлигин көриуге бағышлайды. Соның үшін да, Мен қараусыз қалған жерлер, дәрьялар хәм шөлистанлықлар арқалы жоллар салууда олардан

пайдаланаман. Олар төбешиклерди пәсейтип, ойпатлықтарды толтырады. Сен мына есикке киргениңде, олар менен ушырасасаң.

Мен соңғы күнлердеги **Өз пайғамбарларымды** жибермекшимен. Олар Мени сүйіп, Енох сыяқлы Мениң менен тығыз байланыста болады. Олар Мениң күшимди көрсетіп, дүньяға Мениң – жалғыз хақыйқый Қудай екенлигимди дәлийллейди. Хәр бир пәк адамның ишинен тири суў дәрьялары ағады. Ўақты-ўақты, пәклениў ушын – олардың суўы ыссы болады. Ўақты-ўақты, сергеклениў ушын – муздай болады. Мен және де олардың бир қолына – шақмақты, екінши қолына – гүлдирмаманы бермен. Олар бүркітлер сыяқлы жердің жоқарысында пәрўаз етеди, бірақ Мениң адамларымның үстине кептерлер сыяқлы болып түседі, себеби Мениң шаңарағымды хұрмет ететуғын болады. Олар қалаларға қуйын менен жер силкиниўлер сыяқлы болып келеди, бірақ кишипейиллик пенен мөминликте нур болады.

Мен соңғы күнлердеги **Өз Хош Хабаршыларымды** жибермекшимен. Мен оларға хеш қашан түүесилмейтуғын куўаныш кесесин бермен. Олар аўырыўларды шыпалап, жинлерди куўады. Олар Мени хәм хақлықты сүйетуғын болады. Олар өз атанақ ағашларын хәр күни көтеріп, өзлери ушын емес, ал Мениң ушын жасайтуғын болады. Олар арқалы дүнья Мениң тири екенлигимди хәм пүткил бийлик пенен күш-қүдиреттің Маған берилгенлигин биледи. Олар хеш сескенбестен душпан дәрўазаларына хұжим жасап, жердің тас-түнек жерлерине күтилмегенде бастырып кирип, көплерди тәўбеге алып келеди хәм қутқарады. Сен оларды да бул есиктің аржағында ушыратасаң.

Мен соңғы күнлердеги **Өз шопанларымды** жибермекшимен. Оларда Мениң жүрегим болады. Олар Мениң қойларымды аўқатландырады, себеби олар Мени сүйеди. Олар Мениң кишкенелеримнің хәр қайсысына тап өзинің балаларындай қылып, ғамқорлық қылады хәм өз өмирлерин Мениң қойларым ушын өлимге тапсырады. Мениң адамларым өз өмирлерин бир-бири ушын берип атырғанда, бул сүйиспеншилик адамзат жүрегине түрткі салады. Сонда дүнья Мени биледи. Мениң үйимдегилерге хызмет ете алыўы ушын, Мен оларға ең жақсы аўқатларды бермен. Мен оларға Мениң үйиме қараўды исенип тапсырғанман, олар – сол садықлар. Олар да бул есиктің аржағында. Сен олар менен де ушырасасаң.

Мен жер бетине соңғы күнлердеги **Өз муғаллимлеримди** жибермекшимен. Олар Мени таныйтуғын болады хәм Мениң халқыма Мени таныўды үйретеди. Олар хақыйқатлықты сүйетуғын болады. Олар қараңғылық алдында кейин шегинбейди, ал оны тоқтатып, кейин қашыўға мәжбүр қылады. Олар сизлердің әкелериңиз қазған қудықларды тазалайды хәм таза өмир суўын береді. Олар және де Мысрдың барлық ғәзийнелерин

алып, оларды Мениң хузірим болатуғын жерлерди қурыўға жумсайды. Сен оларды да бул қапының аржағында ушыратасан».

Жаратқан Ийе сөйлеп турған гезде, мен есикке қарадым. Енди, биринши мәрте, мениң оған киргим келди. Оның айтқан хәр бир сөзи мениң жүрегиме қайта тирилтетуғын күшке ийе күтиў ҳалатын салды хәм мен соңғы күнлердиң бул хызметшилери менен оғада қатты ушырасқым келди.

«Сен өз жүрегинде олардың келетуғынлығын билер едиң. Сен оларды танып, оларға өз жолларында қалай жәрдем бере алыўыңды көрсетиў ушын, Мен сени бул жерге алып келдим».

Мен есикке кирдим.

6-БӨЛИМ

ТҮРМЕ

Күтилмегенде мен бир үлкен түрме хәўлисиниң ишинде пайда болдым. Бул жерде бурын мен ҳеш қашан көрмеген жүдә үлкен дийўаллар бар екен. Олар жүдә бийик, бир нешше жүзлеген фут бийикликте еди хәм жүдә енли еди. Бул жерде басқа да бөгетлер хәм дийўал алдында тикенли сымлар бар еди. Бир нешше жүзлеген футтан кейин дийўалдың үстинде гүзетши минаралар бар еди. Мен олардың хәр биреўиниң ишинде гүзетшилери кәрдим, бирақ олар меннен дым узақ болғанлықтан, олардың түрлерин жақсылап көре алмадым. Бул жер сур, қараңғы хәм жалығарлы болып, түрме хәўлисинде турған аламан халықтың түр-түсине толық сәйкес келер еди. Пүткил хәўли бойлап жайылған адамлар бөлек-бөлек топарларға бөлинип отырар еди. Қара тәнли ғаррылар бир топарда, жас қара тәнлилер – басқа топарда. Ғарры хәм жас ақ тәнли адамлар бөлек хәм хаяллар да бөлек. Бул хәр бир расада қайталанар еди. Айырмашылықларға ийе адамлардың бәри бир-биринен бөлинген еди, бирақ тек ең кишкене балалар ғана бөлекленбеген еди.

Топарлар арасында этирапты айланып жүрген көп адамлардың бар екенлигин байқадым. Мениң пәмлеўимше, олар өзлерине уқсас топарды, өзлерине қолайлы топарларды излеп жүр еди. Деген менен, бул топарлар ҳеш

кимге өз топарларына қосылыуға аңсатлық пенен рухсат бермейтуғынлығы көринип турды.

Мен бул адамларға айтарлықтай жақыннан қараған ўақтымда, олардың хәммесинде шуқыр жаралар бар екенлигин хәм бурынғы жараларынан қалған көп тыртықларды көрдим. Балаларды қоспағанда, олардың хәммеси дерлик соқыр сыяқлы болып, тек өз топарларында олар жақсы көре алар еди. Хәтте өз топарларының ишинде турып, олар басқаларда болыуы мүмкин болған айырмашылықларды барқулла излер еди. Олар кишкене бир айырмашылықты таўған ўақтында, басқашалаў болған сол адамға хұжим жасар еди. Олардың бәри аш, шөлден қыйналған хәм ауырыу сыяқлы болып көринди.

Мен бир ғаррының жанына жақынлап, оннан не ушын олардың түрмеде екенлигин сорадым. Ол маған таң қалып қарады да: «Бизлер түрмеде емеспиз. Не ушын сен бундай келиспейтин нәрсени сорап турсаң?» - деди. Мен оған қоршалған дийўалларды хәм қамақхана қараўылларын көрсеттим. Ол: «Не дийўаллар? Не қараўыллар?» - деп жуўап берди. Ол маған тап мен оны қатты қапа қылып қойғанымдай етип қарады хәм мен енди оннан және бир зат сорасам, оның маған мушын көтерип жуўыратуғынын түсиндим.

Мен бир жас хаялға сол сораўларды берген едим, оннан да сол жуўапларды алдым. Мен сол ўақытта олардың хәтте қоршаған дийўаллар менен қараўылларды көре алмайтуғын дәрежеде соқыр болып қалғанлығын түсиндим. Бул адамлар өзлериниң түрмеде екенлигин билмес еди.

ҚАРАЎЫЛЛАР

Мен бул адамлардың не ушын зинданда екенлигин қараўыллардан сорамақшы болдым. Мен дийўалларға жақынлағанымда, оларда тесиклердиң бар екенлигине көзим түсти хәм бул тесиклердиң жәрдемінде дийўалдың басына аңсат шығыуға болар еди. Мен дийўалға жеткенімде, оның жүдә надурьыс қурылғанлығын көрдим, сонлықтан мен жүдә аңсат оның басына шығып алдым. Қәлеген адам бул дийўаллардан қаша алар еди, бирақ хеш ким урынбас еди, себеби олар өзлериниң тутқын екенлигин билмес еди.

Мен дийўалдың басына шыққан ўақтымда, дийўаллардың аржағында нур шашып турған қуяшты көрдим. Оның нурлары қамақхана дийўаллары жүдә бийик болғанлықтан хәм оның үстинде турған бултлар себебинен, оның ишине түспес еди. Мен алыста қамақхана хәўлисиниң арғы шетинде, кишкене балалар жыйналған жерде, өрт болып атырғанлығын көрдим. Өрттен шығып атырған қара түтинлерден адам түршиктиретуғын қара бултлар пайда болып, олар хәўлиниң үстинде жыйналды. Мен ол жерде не

жанып атыр екен деп, өз-өзіме сорау берер едим. Мен дийуал үстинен жүріп, қарауыллар гүзетиұханасына келдим. Мен оның ишиндегі қарауылды көргенімде, оғада таң қалдым, себеби оның үстиндегі кишкене жағалы әжайып костюмы оның хызметкер ямаса руұханий екенлигин билдирер еди. Ол мени көргенінде, хайран болмады, шамасы, ол мени де қарауыллардың биреуі деп ойлаған болса керек.

«Мырза, не ушын бул адамлар түрмеде?» - деп сорадым.

Бул сораудан ол шоршып кетти хәм мен қорқыныш пенен гүмансыраудың оны көрпедей етип қаплап алғанлығын көрдим.

«Не түрме?» - деп жууап берди ол. – Сен өзи нени айтып турыпсаң?»

«Мен бул түрме хәулисиниң ишиндегі адамлар хаққында айтып турыппан», - деп жууап бердим, ишимде пайда болған қандай да бир батырлықты сезип. «Сиз қамақхана қарауылы болсаңыз керек, себеби сиз қарауыллардың гүзетиұханасында турыпсыз, бирақ сиз не ушын бундай етип кийинип алғансыз?» - дедим.

«Мен түрме қарауылы емеспен! Мен – Хош Хабар хызметкеримен. Мен оларды гүзетиұши емеспен, мен – олардың руұхый жетекшисимен. Бул - қарауыллардың гүзетиұханасы емес, бул Жаратқан Ийениң үйи! Балам, егер сен өз сорауларың менен мени күлдирмекши болған болсаң, олар мен ушын қызық емес!» - деп ол өз мылтығын алып, мени атыуға таярланды.

«Илтимас, сизиң тынышыңызды бузғаным ушын мени кешириң», - дедим мен, оның үзил-кесил өз мылтығынан пайдаланажағын билип.

Мен кетип баратырып, артымнан қәлеген ўақытта мылтықтың атылған сестин шығыуын күттим. Бул жигит соншелли қәуетерде еди, егер де ол бир қәуипти сезгенинде, ойланып турмастан маған от ашқан болар еди. Бирақ ол өзиниң хақ екенлигине толық исенер еди хәм өзиниң расында да гүзетши қарауыл екенлигин билмес еди.

МЕКТЕП МУҒАЛЛИМИ

Мен дийуал бойлап жүріп, қәуиптен қутылдым да, артыма хызметкерге қарайын деп бурылдым.

Ол жүдә тынышсызланған халда үйи бойлап былай-былай жүрер еди. Мен не ушын мениң сорауымның оны оғада үлкен қәуетерге салып қойғанлығын билгим келер еди. Мениң сорауым оны басқаша көз-қарас

пенен қарауға мәжбүр етпеди, ал, оны еле де қәуипли хәм еле де өлим қәуипин дөндиретуғын адамға айландырды.

Мен жүрип баратырып, бул жерде не жүз бергенлигин оғада қатты түсингим келди хәм ендиги сөйлесин деген гүзетшиниң де ашыуына тийип алмауым ушын, қәйтп сорау берсем екен деп ойлана басладым. Себеби мен келеси гүзетиўханасына жақынласып қалған едим. Бул жерде де мен қарауылдың түр-түсине таң қалдым, себеби ол және бир хызметкер емес, ал 25 жаслардағы жас ханым еди.

«Ханым, сизге бир-еки сорау берсем бола ма?» - дедим мен.

«Әлбетте. Сизге қандай жәрдем берсем болады? - деди ол әлпайымлылық пенен. – Сиз бул балалардың биреўиниң әкеси болсаңыз керек?»

«Яқ, - дедим мен. – Мен – жазыушыман». Мен қаяктандур бул жууаптың оған қайтарыуым тийис жууап екенлигин билдим. Күткенімдей, бул жууап оның дыққатын өзине тартты.

Алдыңғы сапар хызметкер менен сөйлескенімде, «қарауыллардың гүзетиўханасы» деп жиберип қойған қәтемди қайталамау ушын, мен жас ханымнан не ушын «бул жерде» турғанлығын сорадым. Ол мениң соны да билмегенлигиме таң қалыушылық пенен дәрхал жууап берди:

«Мен – мектеп муғаллимимен. Сиз, мектепте екенимизге қарап-ақ, буны аңламадыңыз ба?»

«Демек, бул – сизиң мектебиңиз», - дедим мен қарауыллардың гүзетиўханасын көрсетип.

«Ауа. Мен бул жерде үш жылдан берли ислеймен. Мен бул жерде пүткил қалған өмиримде де қалыуым мүмкин. Маған өзимниң жұмысым жүдә-жүдә унайды».

Ол өз пикирин жүдә ерксіз түрде айтар еди, егер мен «басым» өткізсем, бир нәрсениң ушлығын табатуғынымды түсиндим.

«Сиз қандай сабақ бересіз? Бул сиз ушын жүдә қызық болса керек, себеби сиз пүткил қалған өмириңизди де бул нәрсеге бағышламақшысыз?»

«Мен улыўма илимлер менен жәмийетлик сабақлардан сабақ беремен. Мениң жұмысым – бул жаслардың сана-сезиминде философияны қәлиплестириу хәм дүньяны танытыу. Мениң оларға үйреткен нәрселерим – оларды жетелеп, пүткил қалған өмиринде оларға жол көрсетеди. Ал сиз не жазасыз?» - деп сорады ол.

«Китаптар. Мен басшылық етиуі хақында жазаман», - деп түсіндірдім мен оның келесі сорауының алдын алып. Егер мен: «Масихыйларша басшылық етиуі хақында китиплар» - дегенімде, бизлердің сәубетимізге нұқта қойылған болар еді. Мениң жууабымнан кейін оның қызығышылығы еле де артты.

«Басшылық етиуі – әхмийетли пән, - деди ол және әлпайыштылық пенен. - Өзгерислер сондай тез пәт пенен жүз беріп атыр, бизлер бул өзгерислерди тууры бағдарда услап тура алыуымыз ушын, басшылық етиудің дурыс қағыйдаларына ийе болыуымыз керек».

«Бул тууры бағдарды не деп ойлайсыз?» - дедім.

«Тек тынышлық хәм кәуипсизлик жолы арқалы ерисиуимиз мүмкин болған Жетискенлик», - ол мениң бул сорауды бергеніме хайран болған түрде жууап берди.

«Мен сизің кеулиңізге тиймекши емеспен, - дедім мен, - бирақ мен сизің буған деген көз-қарасыңызды билсем деп едим. – Бул тынышлық пенен кәуипсизликке ерисиуі ушын ең жақсы жол қайсы жол деп ойлайсыз?»

«Әлбетте, билимлендириуі арқалы. Бизлер, жер шары деп аталатуғын бул космос кемесіндеги бәримиз, хабарлап буған ерисиуимиз тийис. Билимлендириуі арқалы бизлер мың-мыңлаған адамларға, олардың үңгирде қалған жағдайынан хәм ески кәуимлик сана-сезиминен, егер де бизлердің хәммеиз жәмийет ушын өзлеримізге тийисли жағын ислегенімізде, бизлердің бәримиз гүллеп-жайнайтуғынымызды түсиниуге жәрдем береміз».

«Бул қызық екен, - дедім мен, - бирақ бизлердің бәримиз бирдей емеспіз-ғо. Және де қызығы, ана жердеги, төмендеги, адамлардың бәри кем-кемнен, бурынғыдан да бетер, ыдырап, бөлекленип баратыр-ғо. Қалай ойлайсыз, сизің философияңызды азғантай болса да өзгертиуі мүмкин бола алыуы ушын, бираз уақыт керек шығар?»

Ол маған таң қалыушылық пенен қарады, бирақ, мениң айтқанлырымнан биреуі болса да хәкыйқат-ау деп ойлағаны ушын емес.

«Мырза, сиз толық соқыр болып қалғансыз ба?» - деп жууап қайтарды ол ақыр-соңында.

«Яқ, мен өзимнің жүдә жақсы көретуғыныма исенемен, - дедім мен. – Мен жаңа ғана адамлардың арасында болдым хәм хәр қыйлы топарлардағы адамлар арасында хеш қандай бөлиниуі менен душпанлықты көрмедім. Соның ушын да, олардың арасында қайшы келиуішлик бурынғыдан да бетер көп болса керек деп ойлайман».

Мениң айтқан сөзлерим бул жас ханымның бетине соққы сыяқлы болып тийди деп айта аламан. Ол бундай нәрселерди айтқанымның өзине исене алмай тур еди хәм бул нәрселердин рас болуы мүмкинлиги оның есине де кирип шықпас еди. Мен оның соқыр екенлигин байқадым, ол тек алдында турған мени ғана көре алар еди. Ол сондай бәлент минараның үстинде турған еди, сонлықтан төмендеги адамларды ҳеш қандай көриу имканиятына ийе емес еди. Ол негизинде не жүз берип атырғанлығын билмес еди, бирақ барлығын көргенине шын жүректен исенер еди.

«Бизлер дүньяны өзгертеміз», - деди ол мени жақтырмаған түр менен. – Бизлер адамларды өзгертеміз. Егер де, сизиң айтқаныңыздай, хайуанлар сыяқлы ҳәрекет ететин адамлар елеге шекем бар болса, бизлер оларды да өзгертеміз. Бизлер ийелик етеміз. Адамзат ийелик етеди».

«Бул еле жүдә жас адам ушын оғада жууапкерли ис-ғо», - дедим мен.

Ол бул пикиримнен кейин бурынғыдан да бетер ашыуланды, бирақ, ол еле жууап қайтарып үлгерместен, дийуал үстиндеги гүзетиухананың есигине қарап киятырған еки хаял көринди. Биреуи 50 жаслар шамасындағы қара тәнли хаял, ал екиншиси 30 жаслар шамасында жүдә жақсы кийинген ақ тәнли хаял. Олар киятырып, бир-бири менен сөйлесип келер еди хәм түрлеринен өзлерине толық исенген адамлар екенлиги көринип турды. Олар дийуалдың үстине шыға алғаны ушын, мен оларды көре алатуғын шығар деп ойлады.

Күтилмегенде, жас мектеп муғаллими өз қуралын алып, оларды қарсы алыу ушын гүзетиуханадан шықты, олардың өзине жақын келиуин қәлемегенлиги көринип турды. Ол жүзеки кеуил хошлық хәм менменлик пенен оларға сәлем берди хәм бул арқалы оларға өз тәсирин жүргизбекши болғаны көринип турды. Күтилмегенде, бул еки хаял уялшақ болып қалды хәм бул жүдә жас ханымға хәдден тысқары иззет көрсете баслады.

«Бизлердин келгенимиздеги себебимиз – бизлердин балаларымызға үйретип атырған хәм бизлер түсинбеген бир нәрсени сорау ушын келдик», - деди бар мәртлигин иске салып қара тәнли хаял.

«О, хәзир сизлер түсинбейтуғын жүдә көп нәрселер үйретилип атырғанлығына исенимим кәмил», - деп жууап берди мектеп муғаллими оларды пәске урып.

Хаяллар мектеп муғаллиминиң қолындағы қуралға көз үзбестен қарап турды, себеби хеш қашан оны ядынан шығармасын деп, муғаллим оны қолына көрсетип услап турған еди. Мен оның қасында аң-таң болып қарап турдым. Муғаллим бурылып, ашыу менен маған қарады. Ол мениң бул хаялларға бир нәрсе айтыуымнан сескенгендей болды. Ол маған қуралын көрсетип, мениң кетиуимди буйырды.

Ғаяллар оның ким менен сөйлесип турғанлығын көргиси келип қарады, сонда мен олардың мени көре алмайтуғынлығын түсіндим. Оларды қорқыныш соқыр қылған еди.

Мен ғаялларға бақырып, олардың мәрт болыуын хәм өз жүреклеринде сезген нәрсесине исениуи кереклигин айттым. Олар бир шауқым еситкендей болып, мен тәрепке қарады. Олар және де өзлериниң еситиу қәбилетин де жоғалтқан екен. Буны көрген жас муғаллим ыржыйып күлди. Енди ол өз мылтығын маған гөжелеп, үшпелеги менен ысқырды. Ол мениң қәуиплирек екенлигимди түсінгенин аңладым.

Ол ысқырып кимди шақырған болса да, мен буны күтип тура алмаслығымды билдим. Мен және де соны түсіндим, егер мен артқа бир нешше адым атсам, толық қәуипсиз болған болар едим, себеби ол соншелли соқыр еди. Мениң бул ойым дурыс болып шықты. Мен бираз шегинген едим, ол бақырып, үшпелеги менен ысқыра баслады хәм ақыр-соңында хәдден тысқары ашыуға минип, жаңағы еки ғаялды ата баслады.

Мен көрген нәрселериме аң-таң болып, еки қарауыллар гүзетиуғанасының ортасында турғанымда, қасымда Даналықтың хүзирин сездим.

«Сен қамақхана хәулисине қайтыуың керек. Мен сениң менен бирге боламан. Соны бил, сен қәлеген дузақтан ямаса мылтықтан қаша аласаң, себеби сен көре аласаң. Ядыңда сақла: тек қорқыныш ғана сени соқыр қыла алады. Мен сениң қасында екениме исеним менен жүрсең, онда қайсы жол менен жүриу кереклигин барқулла көрип жүресең. Сен және де абайлы болып, Мениң сени алып барған адамларыма ғана, көре алатуғыныңды көрсетиуиң керек. Көре алатуғын көз – бул қарауыллардың ең ишинде қорқатуғын нәрсеси. Сениң Маған көп ғана сорауларды бермекши болып турғанлығыңды билемен, бирақ оларға ең жақсы жууапларды, сен хәулиде болғаныңда өз көзиң менен көрген нәрселериң арқалы ала аласаң».

7-БӨЛИМ

ЖАС ЕЛШИ

Мен төмен түсип, хәўли арқалы жүре басладым. Мен тутқынлардың қасларынан өтип баратырғанымда, олардың дерлик ҳеш қайсысы маған ямаса дийўал үстинде болып атырған ўақыяларға қызықсынып қарамады. Сонда мен олардың алысты көре алмайтуғынлығын еседим. Жас қара тәнли бир жигит мениң жолымда пайда болып, маған қызыққан нурлы көзлери менен қарады.

«Сен кимсең?» - дедик екеўимиз де бир ўақытта. Бизлер бир-биримизге қараўды даўам етип турғанымызда, ол ақыр-соңында: «Мениң атым Стефан. Мен көре аламан! Сен мен ҳаққымда және де нелерди билгин келеди?», - деди.

«Мен сен ҳаққыңда және де бир затларды қалай биле аламан?» - дедим мен қызықсынып.

«Маған көре алыўға жәрдемлескен Адам бул жерге ўақты келип тутқын емес басқа адамлардың келетуғынлығын айтты. Олар да көре алыў қәбилетине ийе болады. Сонда олар бизлердиң ким екенлигимизди ҳәм бул қамақханадан қалай қашып қутыла алатуғынымызды айтады».

Мен оны танымайтуғынымды айтпақшы болғанымда, Даналықтың келеси қапыға кирмесимнен алдын, бул жерде кимлерди ушырататуғынымды айтқаны ядыма түсти.

«Мен сени танийман ҳәм сен ҳаққыңда бир нәрселерди билемен, - деп тастыйқладым мен, - бирақ тән алып айтаман, бул – мениң көрген қамақханаларымның ишинде ең қорқынышлысы».

«Бирақ бул – дүньядағы жалғыз қамақхана-ғо!» - деп қарсыласты ол.

«Сен бул жерде пүткил өмир бойы болған болсаң, буны қаяқтан билесең?» - деп сорадым.

«Маған көриўге жәрдемлескен Адам маған буның жалғыз түрме екенлигин айтты. Ол қамақханаға түскен барлық жанлардың бул жерде сақланатуғынлығын айтты. Ол маған барқулла ҳақыйқатлықты айтар еди, сонлықтан мен буған исеменең».

«Саған көриўге жәрдемлескен Адам?» - деп сорадым мен, оған ким көриўге жәрдемлескенлигин билгим келип, және де, буның барлық тутқын болған жанлар сақланатуғын қамақхана екенлигине де ҳайран қалып.

«Ол маған ҳеш қашан Өзиниң шын атын айтқан емес, ал тек Өзин – Даналық деп таныстырды».

«Даналық! Оның түри қандай еди?» - деп сорадым.

«Ол – қара тәнли, денеси атлетлердің денесіндей жигит еді. Ол хәммеден жақсы көре алатуғын еді хәм бул жердеги хәр бир адамды танытуғын сыяқлы еді, хәтте, буған исениу қыйын болса да. Мен бул жерде Даналық пенен ушырасқан басқа адамларды да көрдим, бірақ олардың хәр қайсысы Оны хәр түрлі қылып сүүретлейди. Биреулер Оны ақ тәнли десе, биреулер Оны хаял адам деседи. Егер Даналық көп емес болса, онда Ол – түр-түсин өзгертиудің Устасы».

«Сен мени Оның алдына баслап бара аласаң ба?» - деп сорадым мен.

«Ауа, бірақ мен Оны жүдә көп уақытлардан берли көрмедим. Мен Оны кетип қалды ма екен деп, я болмаса, хәтте өлип қалған болыуы да мүмкин деп, қәуәтердемен. Мен оғада түскинликтемен, себеби Ол бул жерден кетип қалды. Мен сени көрмегенимше, көриу қәбилетим жаманласып баратырған еді. Сени көриуден-ақ, Оның айтқанларының хәммесинің рас екенлигин билдим. Ол маған сениң де Оны танытуғынлығыңды айтты. Солай екен, не ушын сен меннен Ол тууралы қайта-қайта сорай берсең?»

«Мен Оны танийман! Қууана бер, сениң Достың өлген жоқ. Мен және де саған Оның хәқыйқый атын да айтаман, бірақ дәслепп мениң саған бир-еки сорауым бар».

«Мен саған исениуге болатуғынын билемен, және де, сениң хәм саған уқсаған басқа келетуғынлардың - көре алатуғын хәр бир адамды көргиси келетуғынлығын да билемен. Мен сени олардың бир нешшесинің алдына алып барыуым да мүмкин. Мен және де сениң хәм басқалардың - көп ғана басқа тутқынларға көре алыуға жәрдем беріу ушын келетуғыныңызды да билемен. Мени тек бир зат ғана таң қалдырады».

«Бул зат не нәрсе екен?»

«Сен ақ тәнлисең. Мен хеш қашан бизлерге жәрдем беріуге хәм азат болыуға жәрдемлесіу ушын келетуғынларды ақ тәнли болады деп ойламаған едим».

«Мениң исенимим кәмил, ақ тәнли емес те көп адамлар бар, - деп жууап бердим мен. – Мен сениң жақсы көриу қәбилитине ийе екенлигинди айта аламан, сонлықтан саған айтажақ нәрселеримди сен түсене аласаң».

КӨРЕ АЛЫҰДЫҢ БАҒАСЫ

Мен Стефанның мени тыңлап турғанына көзимнің жетиуі ушын, оған нәзер тасладым хәм өзи менен қатар муғаллимнен парықлы оның жүдә

ашық хәм әпиұайы екенлигин көрип, хайран қалдым. «Бул адам хакыйқый муғаллим болады» - деп ойлап, былай дедим:

«Бизлер толық көре алатуғын дәрежеге жеткен гезимизде, адамларды олардың реңине, жынысына ямаса жасына қарап хуқим етпейтуғын боламыз. Бизлер басқаларды сыртқы көринисине қарап емес, ал руұхына қарап хуқим ететуғын боламыз».

«Бул бизлердиң муғаллимлеримиздиң бизлерге қайта-қайта тәкирарлап айта беретуғын нәрсесине уқсайды екен», - деп жуұап берди Стефан бираз хайран болып.

«Бул жерде айырмашылық бар, - дедим мен. – Олар күш пенен сени: «Бизлердиң бәримиз уқсаспыз, бирақ қандай да бир себеплер менен хәр қыйлы қылып дәретилгенбиз» - деп ойлатпақшы болған. Хакыйқый тынышлық бизлер басқаларды хұрмет етип баслаған ўақтымызда ғана келеди. Бизлер өзлеримиздиң негизинде ким екенлигимизди билген ўақтымызда, бизлерге басқалар хеш қашан қорқыныш туўғыза алмайды. Бизлер азат болған ўақтымызда, бизлер өзлеримизге уқсамайтуғынларға да хұрмет хәм иззет көрсете аламыз хәм хәзир сениң меннен үйрениўге таяр екенлигиң сыяқлы, бир-биримизден үйрениў жолын излеймиз».

«Мен түсинемен, - деп жуұап берди Стефан. - Умит етемен, сениң ак тәнли екениңди айтып, сени қапа қылмадым».

«Яқ, мен қапа болмадым. Мен түсинемен. Мен сениң мениң теримниң қандай реңде екенине қарамастан, мени тән ала алғаныңа қуўанышлыман. Бирақ соны ядыңда тут: бизлерге уқсамайтуғынлардан үйрениў ушын хәр қашан жүрегимизди ашқанымызда, бизлердиң көриў қәбилетимиз өсе береди. Хәзир сениң көзлеиң, бизлер көрискен ўақтымызға қарағанда, кеңирек ашылды».

«Мен хәзир ғана көриў қәбилетимниң жүдә тез қайта тикленип атырғанлығын ойлап едим», - деди Стефан.

«Енди мен өзимниң не ушын бул жерде екенлигимди билемен, - дедим мен. – Ядыңда сақла: сениң көре алыўың – бул ең ишинде қымбаты. Хәр күни сен көре алыў қәбилетиниң өсиўине жәрдем беретуғын нәрселерди ислеўиң тийис. Сени көре алыў қәбилетинен айыратуғын адамлардан хәм затлардан қаш».

«Аўа, адамды түскинликке түсиретуғынлардан».

«Туппа-туўры! Түскинлик – әдетте көре алыў қәбилетиниң жоғалып басланғаны, - дедим мен. – Мәқсетлеримизди орынлай алыўымыз ушын, бизлер хәр қандай түскинликке қарсы гүресиўимиз керек. Түскинлик адамды соқыр қылады».

«Мен көре баслағанымда, жүдә әхмийетлидей бир мәксетке ийе екенлигимди сездим, - деди Стефан. – Сен мениң мәксетимниң қандай екенин билиўиме жәрдем бере аласаң ба?»

«Аўа, жәрдем бере аламан, деп ойлайман. Өз мәксетинди билиў – бул бизлердиң көре алыўымызды өсиретуғын ең уллы жоллардың биреўи. Бул, және де, түскинлик сыяқлы бизлердиң алған көринисимизди жоқ қылатуғын нәрселерге қарсы қолланатуғын бизлердиң ең уллы қалқанларымыздың бири болып та есапланады. Мениң ойымша, мениң ең баслы мәксетим – саған хәм сен сыяқлы көре алыў қәбилети қайта тикленип атырған БАСҚА адамларға өз Мәксетлерин анықлаўға жәрдемлесий. Бирақ дәслеп бизлер буннан да әхмийетлилеў бир зат ҳаққында сөйлесип алыўымыз керек».

ЖАСЫРЫЛҒАН ҒӘЗИЙНЕ

Стефан сөйлеген гезде, мен Даналықтың даўысын есите алдым, сонлықтан бул жас жигитке Ийемиздиң тәлим бергенлигин түсиндим. Мен оның Жаратқан Ийениң атын билмейтуғынлығын да түсиндим хәм Даналық – бул Ийсаның аты екенлигине оның исениўи қыйын болатуғынын да билдим. Мен Ийемиздиң атын ажыратып бериў ушын даналыққа мүтәж едим. Мен Даналықтың маған: «Есикке киргениңнен соң, сен елшилерди, пайғамбарларды, Хош Хабаршыларды, шопанларды хәм муғаллимлерди ушыратасаң», - деп айтқаны ҳаққында ойладым. Мен оларды бундай жерде ушыратаман деп хеш қашан ойламаған едим. Мен жүдә көп сандағы адамларға қарап турғанымда, Оның хүзирин сездим. Ол хәтте бул дым жаман қамақхананың ишинде де, мениң менен бирге екенлигинен толқынланып кеттим. «Мен усы ушын таярланғанман», - деп ойлай басладым.

«Стефан, сен мына жүдә көп сандағы адамларға қарағаныңда, нени көресең?» - деп сорадым мен.

«Мен бийтәртипшиликти, үмитсизликти, қапагершиликти хәм жек көрийшиликти көремен. Мен қараңғылықты көремен», - деп жуўап берди ол.

«Бул, әлбетте, ҳақыйқат, бирақ және бир рет жүрегиниң көзлери менен қарап көр. Өз руўхый көринисинен пайдаланып көр», - деп илтимас қылдым мен.

Ол узақ ўақыт қарап турды, ал соңынан азғана гүмансырап былай деди: «Енди мен үлкен бир атызды көрип турыппан. Оның ишинде ғәзийнелер жасырылған. Ғәзийнелер – барлық жерде хәм дерлик хәр қайсысының ишинде бар».

«Бул дурыс, - деп жууап бердим мен. – Бул да сениң мақсетин тууралы ашылыс. Сен – гәзийнелер аңшысысаң. Дүньяға келген ең уллы жанлардың биреулері бул жерде қамақханада жайласқан. Сен оларды тауып, азат ете аласаң».

«Бирақ мен оларды қалай тауа аламан хәм қалай азат ете аламан? Себеби мениң өзим де азат емеспен-ғо».

«Сен оларды қалай табыуға болатуғынын әлле қашан-ақ билесең, бирақ өзин азат болмай турып, оларды азат ете алмайтуғының рас. Бул сениң келеси сабағың. Сен және де соны ядыңнан шығарма: жүрегиңнің көзлери менен қарасаң, сен барқулла өз мақсетинди биле аласаң. Жүрегиңнің төринде көрген нәрсең, барқулла сениң мақсетинди көрсетеди».

«Демек, сен мениң гәзийнелер аңшысы болыуым тийис екенлигин билдиң-ғо?»

«Ауа. Бирақ дәслеппен сен азат болып алыуың керек. Кейин сен ким болыуың ушын жаратылған болсаң, сол бола аласаң. Не ушын сен қоршаған дийуаллардағы тесиклерден өтип, қашып кетпедиң?» - деп сорадым мен.

«Мен ең баста көрип баслаған гезимде, қорғанлар менен дийуалларды көрдим. Мен қорғанлардағы тесиклерди де көрип, олардан өттим. Мен дийуалларға жақынлап, бир неше рет оның басына шықпақшы болдым, бирақ қорқыныш мени орап алды, себеби мен бәлентлиликтен қорқаман. Мен дийуалдың үстине шықсам, онда мени атып таслайды деп ойладым».

«Ол жердеги қарауыллар хәтте жақыннан да көре алмайды, - дедим мен. – Олар тап усы жердеги адамлар сыяқлы соқыр».

Бул Стефанды хайран қалдырғандай болды, бирақ бул оның көзлерин және де кеңирек ашқаны анық көринди.

«Сен дийуалдың үстин көре аласаң ба?» - деп сорадым.

«Ауа, мен оны усы жерден көрип турыппан».

«Мен сениң буны ядыңнан шығармағаныңды қәлеймен, - дедим мен. – Мен көп жерлерде болдым. Қәлесең, сен оларды «басқа дүнья» ямаса «басқа патшалық» деп айтсаң болады. Мениң көзим жеткен бир әхмийетли қағыйда бар. Ол қәлеген жерде хәқыйқый болады хәм сен оны өзиниң пүткил «қалған өмиринде» есинде тутыуың керек».

«Ол не?»

«Сен қанша узақты көре алсаң, сен барқулла сонша узаққа бара аласаң. Егер сен дийуалдың үстин көре алсаң, онда сен оның үстине бара аласаң. Сен дийуалдың үстине жеткен уақтыңда, сен бурынғыдан да бетер

узағырақты көре алатуғын боласаң. Сен көре алғаныңша, алға жүриўди даўам ете бериўиң керек. Алдыңда бир затты көрип турсаң, ҳеш қашан тоқтаўшы болма».

«Мен түсинемен, - деди ол дәрхал. – Бирақ мен елеге шекем бул дийўалдың үстине шығыўға қорқаман. Ол дым бийик! Бул қәўипсиз бе?»

«Мен буны «қәўипсиз» деп сени алдайжақ емеспен, бирақ оған өрмелемеў – оннан да қәўиплирек екенлигин билемен. Егер сен көрип турған жериңе барып, көре алыў қәбилетиңнен пайдаланбасаң, онда сен көре алыў қәбилетиңди жоғалтасаң. Ҳәм бул жерде набыт боласаң».

«Егер мен бул жерден кетип қалсам, онда қалай бул жердеги ғәзийнелерди таба аламан?»

«Бул жақсы сораў, бирақ бул, және де, көп адамларды өз мәқсетине ерисиўден тоқтататуғын сораў. Ҳәзир мен саған тек сени уллы жол күтип турғанлығын ғана айта аламан, бирақ сен дәслепп буны жуўмақлап алыўың керек. Жолың таўсылған гезде, алдыңнан бир есик шығады ҳәм ол есик сени қайтадан бул қамақханаға алып келеди. Мен де солай етип таўғанман. Сен қайтып келген ўақтыңда, сениң көре алыў қәбилетиң соншелли күшли болады, сонда олар сени ҳеш қашан өзлериниң дузағына түсире алмайды. Сонда сениң көре алыў қәбилетиң жүдә кең болып, сен бул жердеги ғәзийнелерди көре алатуғын боласаң».

8-БӨЛИМ

НУР

Стефан арқасына бурылып, қайтадан дийўалға қарады.

«Мен ҳәзир де үлкен қорқынышты сезип турыппан», - деп шағым жасады ол. – Мен буны қалай ислеитуғынымды билмей турыппан».

«Сенде көре алыў қәбилети бар, бирақ сениң исенимиң аз. Көре алыў ҳәм исеним бирге жұмыс ислеўи керек, - дедим мен. – Сениң исенимиңниң не ушын ҳәлсиз екенлигиниң және бир себеби бар».

«Илтимас, маған не үшін екенін айтып бериң! Мениң көре алыу қабилетім жақсыланғаны сыяқлы, мениң исенимимнің өсиүйне жәрдем бере алатуғын бир зат бар ма?»

«Ауа. Исеним – Даналықтың негизинде ким екенлигин билиуден пайда болады. Сен Оның хақыйқый атын билиуиң керек. Тек Оның атын билгениңнен соң ғана, сенде бул дийуал бойлап азатлыққа шығыуға жетерли исеним пайда болады. Сен Оның атын қәншелли жақсы билсең, өз жолларыңда соншелли көбирек тосқынлықлар менен бөгетлерди жеңиу қабилетине ийе боласаң. Бир күн келип, сен қәлеген тауды көшире алатуғындай дәрежеде Оның атын жүдә жақсы билетуғын боласаң».

«Оның аты ким?» - деп Стефан жалынышлы түрде сорады.

«Оның аты – Ийса».

Стефан төменге, кейин аспанға қарады, исенбеушилик оны тап орап алғандай болды. Мен оның жүреги менен ақылы ортасында болып атырған гүрести көрип турдым. Ақыр-соңында, ол қайтадан маған қарады хәм мениң мойнымнан ауыр жүк түскендей болды, себеби оның көзлеринде елеге шекем үмит бар еди. Мен оның өз жүрегине кулақ салғанлығын түсіндим.

«Мен буған гүманланған едим, - деди ол. – Расын айтқанда, сен сөйлеп баслағаныңнан баслап-ақ, мен сениң не айтажағыңды қаяқтандур билдим. Мен сениң маған хақыйқатлықты айтқаныңды да билемен. Бирак менде бир нешше сорау бар. Оларды сорасам бола ма?»

«Әлбетте».

«Мен Ийсаның атын пайдаланатуғын көп адамларды билер едим, бирақ олар азат емес-ғо. Расын айтқанда, олар мен билетуғын бул жердеги адамлардың ишинде ең байланғанлары. Не үшін?»

«Жақсы сорау. Мен саған тек өз тәжирийбемде үйренген нәрселеримди ғана айтып бере аламан. Мениң ойымша, хәр түрли адамлардың уақыясы хәр түрлише болады, бирақ Оның атын билетуғынлардың көпшилиги Оның Өзин танымайды. Оған жақынласып, Оның қандай екенлигин көрип өзгериудиң орнына, олар Оны өзлерине уқсатқысы келеди. Ийсаның атын билиу – бул тек Оның атын жазып ямаса айтып билиу деген сөз емес. Бул - Оның негизинде ким екенлигин билиу. Мине, исеним де усыннан пайда болады».

Мен Стефанның көзлеринде еле гүманның бар екенлигин көрдим, бирақ бул жақсы түрдеги гүман еди – исенбеуди емес, ал исениуди қәлеп турған уақыттағы гүман еди. Мен сөзимди дауамладым:

«Және биреулері бар, олар расында да Ийсаны жақсы көрип, шын жүректен Оны танып баслайды, бирақ олар да қамақханада қала береди. Олар

өз жолларында алған жаралары менен кәтелерине, өзлерин артқа алып қайтыуына жол береді. Олар азатлықтың дәмін татып көріп, бірақ қапагершиликтері хәм сәтсізликтері себепли бурынғы қамақханасына қайтады. Сен оларды бірден таныуыңа болады, себеби олар барқулла келешегін айтыудың орнына, өтмишин айтып жүреді. Егер де олар алған көринислері менен елеге шекем жүргенде ме еді, олар хеш қашан артына қарамаған болар еді».

«Мен жүдә көп сондай адамларды ушыраттым», - деди Стефан.

«Егер сен бул сорауыңа жууап алғың келсе, онда сен бир затты түсинип алыуың керек. Егер сен өзіңе тапсырылған исти орынлауды кәлесен, онда Ийсаның атын айтып жүргенлерден шектен тыс дәрежеде өзіңе түңилиуді ямаса жигерлениуді алма. Бизлер исенимимизди Оның адамларына емес, Оның Өзине салыуымыз керек. Хәтте ең уллы адамлар да уақты-уақты бизлерди түңилдирип қояды, себеби олар бәри-бир адам-ғо.

Мениң айтқанларымның көбиси де уллы адамлар бола алады. Хәтте, өмирде оғада түңилген хәм алданған адамлардың да көре алыушылығы менен исеними қайтадан тиклениуі мүмкин. Бул – ғәзийнелер аушысы болған бизлердің жұмысымыз. Бизлер хеш бир адамнан бас тарта алмаймыз – олардың барлығы Оның ушын ғәзийне киби қымбат. Деген менен, Оны хәқыйқаттан да танып, хәқыйқый исенимде жүре алыуың ушын, сен Оны Оның адамларына қарап хәқим етпеуің тийис – тап жүдә жақсылары, я жүдә жаманлары болса да», - деп мен өз ойларымды бөлигим.

Сонда ол:

«Мен барқулла Ийсаны – ақ тәнли адамлардың Қудайы деп ойлайтуғын едим. Ол хеш қашан бизлердің адамларымыз ушын көп нәрселерди ислемендей», - деди.

«Ол тек ақ тәнли адамлардың ғана Қудайы емес, хәтте, Оның Өзи де ақ тәнли емес! Бірақ, соның менен бир қатарда, Ол қара тәнли адамлардың да Қудайы. Ол пүткіл барлықты жаратқан, сонлықтан Ол – хәммениң Ийеси. Сен Оған қарағаныңда, Оны тек қандай да бир топардың адамларының Қудайы деп ойласаң, онда сен Оны оғада шегералап таслап, Оның негизинде Ким екенлигин хеш қашан биле алмайсаң, және де, сен өзіңнің рухый көринисинди де қатты шегералап таслайсаң».

ИСЕНИМ ХӘМ ҚУЛАҚ САЛЫҰ

Мен Стефанның жүрегінде басқа да көп нәрселер менен гүрес жүргизип атырғанын әсте бақлап турдым. Мен усы уақытлары қасымда

Даналықтың турғанлығын сезіп турдым хәм Оның маған қарағанда мың есе жақсырақ түсіндіре алатуғынлығын билер едим. Ақыры, Стефан маған қарады, оның көзлерінде бурынғыдан да жақтырақ нур шашып тур еди.

«Мениң гүресип жүрген сорауларым, шынынан келгенде, Ийсаның негизінде Ким екенлигине хәм адамлардың Ол тууралы не айтатуғынына қарсы хеш нәрсе қыла алмайтуғынлығын билемен. Сениң айтқанларың – хәқыйқат. Мен Ийсаның – маған көриу қәбилетин берген Тулға екенлигин хәм Оның – Даналық екенлигин билемен; мен жеке өзим ушын Оның негизінде Ким екенлигин анықлап алыуым тийис; мен Оны ізлеуім керек; мен Оған хызмет етиуім керек. Маған баслауға жәрдем беріу ушын, Оның сени бул жерге жибергенин де билемен. Мен неден баслайын?»

«Даналық хәзир усы жерде тур, - деп басладым мен. – Мен сөйлеген ұақытта, сен Оның дауысын еситтин, тап сондай, Ол сен арқалы сөйлеген ұақытта, мен де Оның дауысын еситтим. Сен әлле қашан Оның дауысын танийсаң. Ол – сениң Устазың. Ол көп ғана басқа адамлар арқалы да саған сөйлейди, хәтте арасында Оны танымайтуғынлар арқалы да сөйлейди. Кулак асыуға хәм Оның айтқанларына бойсынууға шаққан бол. Исеним хәм кулак салыу – бир нәрсе. Егер сен бойсынбасаң, онда сенде хәқыйқый исеним болмайды, ал егер сенде хәқыйқый исеним бар болса, онда сен барқулла бойсынасаң.

Сен Оған хызмет ететуғыныңды айттың. Бул енди сениң өзиң ушын жасамай, ал Оның ушын жасайтуғыныңды билдиреди. Даналықтың хузіринде, сен хәқлар менен нахәқлардың арасындағы парықты билетуғын боласаң. Сен Даналықты таныу жолында баратырғаныңда, сен жаманлықтың не екенлигин де билеп аласаң. Сен өткен өмириңде ислеген жаманлықларыңнан бас тартыуың керек, және де, келешек өмириңде сени азғырыу ушын келетуғын жаманлықлардан да бас тартыуың керек.

Сен басқалардай болып, жасай алмайсаң. Сен атанақтың **БОННАСЫ** (тәрбияшысы) болыу ушын шақырылғансаң. Сен Оның атын хәм Оның негизінде Ким екенлигин билген ұақтыңда, бул уллы нур сениң көзлериңе түскен ұақытта, яғнай, тап жаңа, сениң пүткил жаныңды тынышлық пенен қутқарылыу толтырған ұақытта, сен қайтадан тууылдың хәм жаңа өмирди басладың. Бурын Даналық сениң менен сөйлесип, саған жол көрсетер еди, ал енди Ол сениң ишинде жасайды. Ол хеш қашан сени қалдырып, таслап кетпейди. Бирақ Ол сениң хызметкерің емес, ал сен – Оның хызметкерисең».

«Мен Оны сезіп турыппан! – деп сөзимди тастыйқлады Стефан. – Бирақ, қәнекей, мен Оны және көрсем!»

«Сен Оны қәлеген ұақытта өз жүрегіңнің көзлери арқалы көре аласаң. Оны анық көрип, Оның изинен жақыннан ериу – бул да сениң ушын Қудайдың шақырығы. Әне, сениң жолың – сол ушын. Бул жолда баратырып,

сен Оның аты туұралы хәм атанақтың күши туұралы үйренесең. Сен тәлим алып болғаныңнан соң, бул жерге Оның күши менен қайтып келесең хәм көп ғана тутқынларды азат етиўге жәрдем бересең».

«Сен соған шекем бул жерде боласаң ба?»

«Мен билмеймен. Арасында мен усы жерде жұмыс ислеў тапсырмасын алатуғын болсам, арасында басқаларға олардың сапарларына жәрдем бериў тапсырмасын аламан. Мен сени және де сениң жолыңда ушыратыўым мүмкин. Бирақ, соған қарамастан, мениң өз жолым да бар. Бизлердиң бул ушырасыўымыз – соның азғана бир бөлеги. Сениң жолыңда көп ғана есиклер бар, сен олардан өтиўиң керек. Сен олардың сени қай жаққа баслап баратуғынын хеш қашан алдыннан биле алмайсаң. Гейбиреўлери сени усы жерге баслап келиўи мүмкин. Гейбиреўлери хәммениң өтиўи тийис болған шөлистанлыққа сени баслап барыўы мүмкин. Гейбиреўлери аспандағы салтанатлы кеширмелерге баслап барады хәм ол барқулла сондай қапыларды излеўге азғырылыўға себеп болады, бирақ олар барқулла ол жерге апара бермейди, сонлықтан бизлерге өз шақырығымызға кире алыўымыз ушын жәрдем керек болады. Есиклерди сыртқы көринисине қарай сайлама, ал барқулла алдын Даналықтан жәрдем сора».

Стефан дийўалға тигилип қарады. Мен оның жүзинде пайда болған күлкени көрдим.

«Енди мен бул дийўалға мине аламан, - деди ол. – Мен хәтте алдыннан сынақлар менен ушырысыўымды көрип турыппан. Тән алыўым керек, менде еле қорқыныш бар, бирақ енди буның хеш әхмийети жоқ. Себеби мен дийўал үстине мине алатуғынымды билемен хәм оның аржағында не барын қатты көргим келип тур. Мен азат екенлигимди билемен. Мен енди тутқын емеспен!»

Мен Стефан менен бирге биринши бөгетке қарай жүрдим. Ол бул жерде дийўаллардан өтетуғын өткеллердиң жүдә көп екенлигин, оның үстине, ол қай жерге қолын тийгизбесин, дийўаллар бөлек-бөлек болып кулап, басқа өткеллерди пайда ететуғынын көргенде, оғада таң қалды.

«Бул бөгетлер неден исленилген?» - деп сорады ол.

«Бул – қыял, - деп түсиндире басладым. – Бул бөгетлерден биреў өтип кеткен ўақтында, ол артында басқалар да өте алыўы ушын өткел қалдырады. Сен сол өткеллерден пайдалансаң да болады ямаса өзиң оны соқсаң да болады».

Стефан жуўан тикенли сымлар тартылған жерди сайлап, қолларын созып, туўры бөгетке қарай жүрип кетти хәм жарып өтип, артында үлкен өткел қалдырды. Мен оның бир ўақытлары бул жерге қайтып келип, хәзир ғана өзи ислеген сол өткелден, басқа да көп адамларды алып өтетуғынлығын

билдим. Оның изинен қарап тұрыу қуанышлы еді. Мен Даналықтың хүзирин соншалы күшлі сездім, егер артыма қарасам, Оны көретуғынымды билдим. Мен артыма бурылғанымда, хақ болып шықтым. Мениң сезип тұрған уллы қуанышым Оның жүзінде де көринип тұрған еді.

9-БӨЛИМ

АЗАТЛЫҚ

Мен Даналықтың қасында тұрып, Стефанның бөгетлерден қалай өтип атырғанлығына қарап тұрғанымда, ол меннен:

«Дийуал неден исленилген?» - деп сорады.

«Қорқыныштан».

Мен Стефанның тоқтап, дийуалға қарағанлығын көрдім. Ол жүдә үлкен еді. Көпшилик адамлар хәтте бөгетлерден де өте алмаған еді, сонлықтан мен буның ол ушын әхмийетли сынақ болғанлығын билдим. Артына бурылып қарамастан, ол және мени жәрдемге шақырды:

«Сен маған оның үстине шығыуға жәрдем бересең бе?»

«Мен саған жәрдем бере алмайман, - деп жууап қайтардым мен. – Егер мен саған жәрдем берсем, онда оған еки есе көп уақтымыз кетеди хәм қыйын кешеди. Өз қорқынышларыңды жеңиуиң ушын, сен олар менен жекпе-жек ушырасыуың тийис».

«Мен қанша көп қарасам, ол сонша жаман болып көринип атыр», - деди Стефан өз-өзине.

«Стефан, сен өзиңнің биринши кәтеңди иследиң».

«Мен өйтип не иследим өзи?» - деп жалбарынды ол кейипсизлик пенен хәм толы қорқынышқа берилип.

«Сен тоқтадың».

«Енди мениң не ислеуим керек? Мен аяқларымның оғада ауырласып, қозғала алмай атырғанлығын сезип турман».

«Бөгеттеги өзиң ислеген өткелге қара, - дедим мен. – Енди бул дийуалдың жоқарысына қара хәм бастан басла. Сен дийуалға жеткен уақтыңда, алға жүриуди дауам ет. Дем алыуға тоқтама. Дийуалдың бул тәрәпинде тоқтап қалып, бул жерде дем алыуға болмайды, сонлықтан қашан оның басына шықпағаныңша, жоқары көтерилюди дауам ете бер».

Ол қайтадан алға жүриўин даўам етип, маған үлкен жеңиллик берди. Ол бираз әсте жүрди, бирақ тоқтамады. Ол дийўалға жеткен ўақытта, оған әсте, бирақ бир қәлипте мине баслады. Мен оның енди тоқтамайтуғынлығын түсинген ўақтымда, мен дийўалдың қасына бардым хәм Стефанды дийўалдың екинши тәрәпинде күтип алыў ушын, тезден оның басына шығып алдым.

Мен Стефанның шөлден қатты қыйналатуғынлығын билип, оны дәрьяның бойында күтип турдым. Ол сол жерге жеткен ўақытта, мени көрип, бираз аң-таң болды, бирақ қатты қуўанып кетти. Мен де ондағы өзгерислерди көрип аң-таң болдым. Оның көзлериниң бурынғыдан бетер күшлирек нур шашып, ап-анық болып турғанлығы былай турсын, оның жүриси сондай исенимли хәм саўлатлы еди, оны көрип таң қалмаў мүмкин емес еди. Мен оны атанақтың жаўынгери сыпатында көрдим, бирақ оны еле уллы хүкимдар сыпатында көрмедим, себеби оның соған шақырылғанлығы көринип турар еди.

«Маған өзиңниң қалай көтерилгенлигинди айтып бер», - деп сорадым мен.

«Қайтадан алға жүрип, хеш тоқтамаў – оғада қыйын болды. Мен егер тоқтасам, онда қайтадан баслаў оғада аўыр болатуғынлығын билдим. Мен сениң айтып берген адамларың хәкқында, Қудайдың атын билип, бирақ хеш қашан бул дийўалға минбеген хәм Оның атына деген исенимде жүрмеген адамлар хәкқында ойлай басладым. Мен өзимниң де солардың бири болып қалыўым мүмкин екенлигин түсиндим. Соның ушын, мен хәтте қуласам да, хәтте бөлекленип қалсам да, түрмеде қалғаннан гөре, өлгеним абзалырақ, деген шешимге келдим. Мен дийўалдың бул тәрәпинде не бар екенлигин көрмей хәм өзим шақырылған жолдан жүрмей жасағаннан гөре, өлиўди абзал көрдим. Бул жүдә қыйын болды, хәтте мениң ойлағанымнан да қыйынлаў болды, бирақ бул соған ылайықлы екен».

«Мына дәрьядан суў ишип ал. Сен өз жолында неге мүтәж болсаң, барлығын, суўды да, аўқатты да таўасаң. Булар саған расында да керек болған ўақытта, олар саған барқулла бериледи. Ашлық пенен шөлге сениң ис-хәрекетинди қоллап-қуўатлаўға жол ашып бер. Сен азанғы аўқатыңды таўған гезинде, оны жеп атырып деминди ал, соң алға жүриўди даўам ет».

Ол тез суўға қанып алып, орнынан турды хәм алға жүрмекши болды.

«Мен сени қандай да бир ўақыт көрмеймен, сонлықтан хәзир саған айтыўым тийис болған бир қанша нәрселер бар, олар сениң жолыңда саған жәрдем береді».

Стефан маған хайран қалдыратуғын дыққатлылық хәм анықлық пенен карады. «Ең үлкен қулылықты басынан өткизгенлер, азатлықты жүдә

күшли сүйетуғын болады» - деп ойладым мен. Мен оны арқасына бурып, бизлердің көзлеримиз жеткен ең бәлент таўды оған көрсеттим.

«Сен енди ана таўдың басына шығыўың керек. Басына шыққан ўақтыңда, сен қанша узақлықты көре алатуғыныңа қара. Көрген нәрсеңди, жақсылап ядлап қал хәм сениң баратырған жағыңа сени баслап баратуғын жолды таўып ал. Жолдың картасын мийиңе жазып ал. Бул сениң барыўың керек болған жер».

«Түсиндим, - деди ол. – Бирақ оны мына пәсирек таўлардың бириниң үстинен де көриўге бола ма? Мен енди жоқарыға өрмелеўден қорқпайман, ал сапарымды даўам етиўге урынаман».

«Сен бул пәсирек таўлардың үстинен де көре аласаң хәм ол жерлерге бир қанша бурынлаў жете аласаң. Сен буны қалай ислеўди сайлаўың мүмкин. Ана бәлент таўға өрмелеў – бул көбирек ўақтыңды алады хәм бираз қыйынлаў болады, бирақ ол жерден сен жүдә узақ жерлерди көре аласаң хәм қандай да бир уллы нәрсени көресең».

«Сен барқулла ең бәлент таўды сайлайсаң, солай емес пе?» - деп сорады Стефан.

«Мен хәзир буның барқулла ең жақсы жол екенлигин билемен, бирақ барқулла ең бәлент таўды таңладым деп айта алмайман. Мен жүдә көп мәртебе ең аңсат хәм ең тез жолды да таңлағанман хәм сондай қылған ўақытларымда, кейин барқулла өкингенмен. Хәзир мениң исенимим кәмил, көтерилюў ушын барқулла ең бәлент таўды таңлаў – бул даналық жолы. Ең уллы ғәзийне – барқулла ең узақ, ең қыйын жолдың соңында турады. Мениң ойымша, сен де сондай «ғәзийнелердің аўшысы» қатарына киресең. Сен уллы қорқынышты жеңип өттиң. Енди ең уллы исенимде жүретуғын ўақтың келди».

«Мен сениң айтып турған нәрселериңниң хақыйқат екенлигин билемен хәм енди ең бәлент таўға көтерилюўим тийис екенлигин де билемен, басқаша жағдайда, мен барқулла өз несийбемнен кишкене нәрселерге ийе бола беремен. Мен тек тезирек жолымды даўам етип, өз мәқсетиме ерисиўди қатты қәлеп турыппан».

«Исеним хәм шыдамлылық бирге жүреді, - деп жуўап қайтардым мен. – Шыдамсызлық – бул негизинде толық емес исеним. Шыдамсызлық хәш қашан сени Қудайдың сениң ушын белгилеп қойған ең бәлент хызметине алып бармайды. Жақсы нәрсе – ең жақсы нәрсениң ең үлкен душпаны болыўы мүмкин. Хәзир өмиринде стандарт белгилейтуғын ўақыт келди – барқулла ең бәлентин хәм ең жақсысын таңла. Бул – Даналыққа жақын болыў жолы».

«Мен кетпесимнен алдын, және маған нени хабарлау керек деп ойлайсаң?» - деп сорады Стефан, тас үстінде отырып. Ол кетпесинен алдын сабырлы болыуды хәм неге мүтәж болса, барлығын билип алыуды таңлаған еди.

Мен оны маған қарағанда көбирек Даналықты билсе керек, деп ойлап қалдым.

ЕСКЕРТИУ

«Қудайдың асқан-даналығы емес және бир даналық бар хәм өзін «Даналық» деп атайтуғын да биреу бар. Бирақ ол – Даналық емес; ол – бизлердің душпанымыз. Оны таныу бәлким қыйын болатуғын шығар, себеби ол тап Даналық сыяқлы болып келеди хәм ол буны жүдә шеберлик пенен ислей алады. Ол тап нур периштесиндей болып келеди хәм әдетте хәқыйқатлықты ӘКЕЛЕДИ. Ол тап хәқыйқат сыяқлы болып көринеди хәм даналыққа ийе болады, бирақ оны Хәқыйқаттан хәм Даналықтан қалай ажыратыуға болатуғынын түсиндирип бере алыуым ушын, маған көп уақыт керек болады. Егер ол мени алжастыра алмайды деп азғантай арқайын болсам, ол мени тап сол уақытта алжастырыуы мүмкин. Даналықтың маған айтыуынша, бизлер хеш қашан душпанды сумлық пенен жеңе алмаймыз, бизлерди қорғайтуғын нәрсе, бириншиден, душпанды таныуды үйрениу, тек соннан кейин ғана, оған қарсы турыуды үйрениу».

Бул нәрсени билиу Стефанды тап толтырып жибергендей, оның көзлери үп-үлкен болып кетти.

«Мен сениң ким хәққында айтып атырғаныңды билемен! – деди ол. – Мен қамақханада оның изине ерген көп ғана адамларды ушыратқанман. Олар барқулла ең жоқарғы даналық тууралы, ең жоқарғы билим тууралы айтар еди. Олар барқулла тап хәқ нийетли, әдил адамлардай болып көринетуғын еди, бирақ олар өзлерин иплас сезер еди. Мен оларға Даналық хәққында айтқан гезлеримде, олар барқулла өзлериниң де «Даналықты» танытуғынлығын хәм ол олардың «ишки жолбасшысы» екенлигин айтар еди. Деген менен, мен оларды тыңлаған уақтымда, олардың айтып атырған азатлығына қарап емес, сол түрмениң ишиндеги ең күшли куллыққа қарай түсип кетер едим. Мен Даналық пенен сөйлескен уақтымда, олардың этирапында нурды емес, ал қараңғылықты ғана сезер едим. Олар өзлериниң айтқанындай емес еди».

«Хәқыйқый Даналық – бул Ийса. Хәзир сен буны билесең. Хәқыйқый даналық болса – бул Оны излеу. Сени Ийсаға қарай әкелмейтуғын қәлеген даналық – бул жалған даналық. Ийса барқулла азатлыққа шығарады. Этирик

«Даналық» барқулла қуллыққа алып келеди. Бірақ, хақыйқый азатлық басында көбинесе қуллыққа уксап кетеди, ал қуллық болса басында әдетте азатлыққа уксап турады».

«Демек, хақыйқый азатлық аңсатлық пенен келмейди екен дә?» - деп қапа болды Стефан.

«Яқ. Ол аңсатлық пенен келмейди хәм сондай боламан деп те айтпайды. Гүмансырау – бул хақыйқый терең ойлаушылық емес, бірақ егер де сениң бир затқа гүмансырап қарауың керек болса, онда аңсатлық пенен келген нәрселерге гүмансырап қарасаң болады. Мен усы ўақытқа шекем қәлеген қапыдан ямаса қәлеген дурыс жолдан өтиўдиң «аңсат» болғанын көрмедим. Аңсат жолларды таңлау – бул адасыўға туўры алып келетуғын жол. Сен жаўынгер сыпатында шақырылғансаң, сонлықтан саўаш жүргизиўдиң керек екенлигин түсинип жетесең. Тап хәзир пүткил дүнья – жалған «Даналықтың» бийлиги астында, сонлықтан сен өз тапсырмаңды орынлауың ушын, дүньяны жеңиўиң тийис болады».

«Мен бурынғыларға қарағанда да, аўырлау болған нәрселерди әлле қашан ислеўим керек еди, - деди Стефан. – Бірақ сен хақсаң, буны ислеу аңсат емес, бірақ бул соған ылайықлы. Мен бундай куўанышты, бундай қанағатланыўды, бундай үмитти хеш қашан билмеген едим. азатлық қыйыншылық пенен қолға киргизиледи. Қайсы таўға өрмелеуди таңлау қыйын. Буннан алдын, ана дийўалға минбесем де болатуғынлығын билер едим. Мен таңлауға қорқтым, қорқыныш мениң ишимде дийўал болып турған еди. Бірақ мен таңлаған ўақтымда-ақ, бул мениң бәлентте де қолымнан келетуғынын билдим. Бірақ, бул ўақты келип, аңсат бола ма?»

«Мениң ойымша, болмайды, бірақ бир жағынан қыйыншылықлар адамды еле де орынлаушы болыўға ийтермелейди. Урыспай, жеңиске ерисиў мүмкин емес. Сонлықтан қанша көп гүрессең, сонша көп жеңиске ерисесең. Қанша көп жеңиске ериссең, сен сонша көп урысқа түсиўди қәлейсең. Сен хәзир үлкен саўашлардың алдында жүзбе-жүз турыпсаң. Буны жеңиллестиретуғын нәрсе – бул Жаратқан Ийениң бизлерди барқулла жеңиске қарай жетелейтуғыны. Егер сен Оған жақын жерде турсаң, онда сен хеш қашан сәтсизликке ушырамайсаң. Хәр бир саўаштан хәм хәр бир сынақтан кейин, сен Оған еле де жақынласып, Оны еле де жақыннан танытуғын боласаң».

«Жалған Даналық келип, мени азғырыўға хәрекет етип атырған ўақытта, мен барқулла қараңғылықты сеземен бе?»

«Билмедим. Бірақ оның бизлерди өз-өзлеримизди реҳим етиўге ийтермелеп, бизлерди азғырып атырған ўақытта, қараңғылық келетуғынлығын билемен. Ол ең биринши еркек пенен хаялды азғырып, жақсылық пенен жаманлықты таныу терегиниң мийўесинен жегизген

ұақытта, олардың ислеген ең биринши нәрсеси – олар өз-өзлерине дыққатын аўдарып баслады. Бир ұақыт келип, жалған «Даналық» бизлерди эгоист қылып таслаўы мүмкин, сонда бизлердиң қуллыққа қулаўымыз сөзсиз. Азғырыўшы сени барқулла өз-өзиңди излеўге мәжбүрлегиси келеди. Қудайдың шақырығы – бул өз пайдаң ушын емес, ал Ийемиздиң хәм Оның халқының пайдасы ушын өз тапсырманды орынлаў».

«Өз тапсырмасын хеш алданбай, ислеи алатуғын адамлар да бар ма?»

«Мениң ойымша, яқ. Хәтте, уллы елши Павел де, өзиниң шайтан тәрeпинен алданғанлығын мойнына алады. Мухаддес Китапта Петрдиң бир нешше мәрте алданғанлығы жазылған, ал жазылмағанларының санының қанша екенлиги намәлим. Бирақ сен азғырылыў туўралы дым көп қызықсына берме. Бул расында да шайтанның ең үлкен дузақларының бири. Бирақ сен, сени барлық хәқыйқатлыққа жетелейтуғын Мухаддес Руўхтың күшине исен. Егер сен буның орнына, көбирек шайтанның азғырыўшы күшинен қорқсаң, онда оған сени азғырып, жолдан шығарыў аңсатырақ болады. Бул дузаққа түскенлер еле де қорқыныштың қулына айланып барады хәм исеним менен азатлықта жүрген хәр бир адамға топылыс жасайды. Мениң соған исенимим кәмил, сен ана таўға еле жоқары көтерилип үлгермей-ақ, олар бир буққылардан шығып, саған топылады».

«Бирақ олар Ийсаның атын таний ма? – деп бираз қысылыңқырап сорады Стефан. – Олар Ийсаның атының бул дийўалды жеңгенин хәм соншелли узаққа жеткенин билсе керек? Олар растан да Оның атын бир ұақытлары билген бе, демекшимен».

«Мениң буған исенимим кәмил емес. Бирақ сен орныңнан тур хәм хәр бир таўдың алдында этираптағы пүткил жазықлыққа қарап шық. Сен нени көрип турыпсаң?»

«Бул тап кишкене-кишкене түрмелерге уқсайды. Мен шыққан түрмеге уқсас түрмелер бул жерде оғада көптей!»

«Сол ушын мен де, Даналықтың саған буның жалғыз түрме екенлигин айтқанына хайран болған едим, бирақ ол жерде бираз болғанымнан соң, Оның нени нәзерде тутқанлығын түсиндим. Бәлент дийўалларға бир қара. Енди бөгетлерге қара. Олардың бәри – бирдей. Егер сениң жолында олар сени қолға түсире қойса, олар сени бул жерге қайтармайды. Олар сениң өлиўди абзал көретуғыныңды биледи, бирақ олар сени басқа түрмелердиң биреўине қамайды. Сен оларға жақынлаған ұақтыңда, сыртына қарап, олардың түрме екенлигин көриў қатты қыйын болады, бирақ олардың ишинде – барлығы бирдей: өзлериниң жеке қорқынышларына бөлинген хәм тутқын болған адамлар».

«Оларды маған көрсеткениңе қуянышлыман, - деди Стефан. – Мен хәтте дийәалдың үстинен жол қыдырып атырған ўақтымда да, хәтте миниўим тийис болған таўды излеп атырған ўақтымда да, түрмелерди көрген жоқ едим. Демек, сениң ойыңша, маған бұққылардан топылыс жасап, мени қолға түсирип, түрмелердиң биреўине қамамақшы болады? Хәм және сол адамлар Ийсаның атын қолланады?»

«Ийемиздиң Өзи Мухаддес Китапта: «Соңғы күнлерде көп адамлар Мениң атым менен келгенлигин айтып, көплерди жолдан азғырады», - деп ескертеди. Расын айтаман, бундай алданғанлар көп хәм олардың көпшилиги өзлериниң алданғанлығын билмейди. Мен өзим ушыратқан сондай адамлардың бәринде көрген баслы нәрсемди саған айта аламан – олар хәммесин таслап, өз жолынан шығып кетеди хәм өз тапсырмасын орынлаў хәрекетин тоқтатады. Алға жүриўди даўам етиўи ушын, оларға исеним керек болады, бирақ олар исенимде жүриўдиң орнына, көбирек қорқынышта жүриўди таңлайды. Олар қорқынышты – «исеним» деп ойлай баслайды хәм өз түрмесин қоршап турған қорқыныш дийәалларына «хақыйқатлық таянышы» деп қарап баслайды. Қорқыныш буны сениң де көриў қәбилетин менен ислеп, сен өз жолында Таянышларды көрип баслайсаң. Бул адамлардың азғантайы расында да нахақ. Олар шын жүреги менен хәрекет етеди, бирақ олар ең ишиндеги күшли өтириктиң – «алданып қалыўдан қорқыў» деген өтириктиң тәсири астында хәрекет етеди».

«Мен олар менен саўаш жүргизиўим керек пе?»

«Мен сениң сораўынды түсинип турыппан хәм өз-өзиме бул сораўды көп мәртебе бергенмен. Олар барлық культ хәм секталарды қосқаннан да бетер, оғада көп адамлардың исенимин бузып, өзлери менен бирге баратырғанларға оғада көп зыян тийгизеди. Ыақты келип, бундай барлық сүрниктиретуғын таслар жоқ етиледі, бирақ хәзирше олар жолды қыйынырақ етип, бәри-бир мәқсетимиз ушын хызмет етип атыр».

«Сонда Даналық жолымыздың қыйынырақ болғанлығын қәлей ме? Өзлеримиздиң жеке қорқынышларымыз бенен гүресийўдиң өзи оғада қыйын. Не ушын Ол бизлерди бул қорқыныш астында қалған адамлар менен де гүресийўге жетелеп, жолымызды еле де қыйынырақ еткиси келеди?»

«Ол бул жолдың қандай болғанлығын қәлесе, аңсат бола ма ямаса қыйын бола ма, тап сондай болады. Бул өмир – ўақтыншалық саяхат. Ол - Қудайдың ул-қызлары ретинде Оның менен бирге әлемди мәңгиге басқаратуғынларды - таярлаў ушын хызмет қылатуғын ўақыт. Хәр бир сынақ бизлерди Оның сүўретине уқсас етиў ушын келеди. Бизлердиң бул жолда үйрениўимиз керек болған ең биринши нәрселердиң бири – бул тек бир сынақ келиўден түскинликке түсип қалмаўымыз, ал бул сынақты Оған уқсаўымыз ушын келген бир имканият деп қабыл етиўимиз. Егер сениң

жолың басқаларға қарағанда қыйынлау болса, бұл сениң үстіндегі Құдай шақырығының басқаларға қарағанда бәлент екенлігін аңлатады».

ТӘРТИПТИҢ КЕРЕКЛИЛІГІ

«Шақырылғанлар – көп, бірақ таңланғанлар – аз. Көптер неке тойына келеді, бірақ аз адамлар некеден өтеді».

Бизлер артымызда тұрған Даналыққа қарау үшін, артымызға бурылды. Оның денесі жас атлеттің денесі сыяқлы болып, Ол тап ұсы пішінде Стефан үшін келгендей еді.

«Алдында тұрған жолды жууырып өт хәм сыйлық – сениң хәзир көз алдыңа келтире алғаныңнан да үлкенірек болады. Жууырыу жарысына таярланыу үшін, тәртіп керек екенлігін сен билесең. Енді сен өзіңді хаклық үшін тәртіпке сал. Мен хәммени жууырыуға шақырғанман, бірақ жеңіске ерисетуғындай етип, аз адамлар ғана жууырады. Жеңіске ерисиуің үшін, өз-өзіңді тәртіпке сал».

Кейін Ол көзден ғайып болды.

«Не үшін Ол кетип қалды?» - деп сорады Стефан.

«Ол хәзир айтыуы керек болған барлық нәрсені айтты. Ол саған тәртіп хакқында айтты. Бұл сөз хәзир саған барлығынан да бетер керегірек сөз, оны қабыл ет».

«Тәртіп. Мен бұл сөзді жек көремен!»

«Ол саған жууырыу жарысы тууралы айтты. Сен расында да жүгіргішсең бе?»

«Ауа, жүдә тез жууыраман. Мен мектебимде барқулла ең тез жууыратыны болғанман хәм маған хәтте атақлы бир университеттің атынан жууырыуым үшін, стипендия да ұсынған еді».

«Мениң түсиниуімше, сен оған қайыл болған жоқсаң».

«Қайыл болмадым».

«Сениң колледжге бармағаныңның себебі – тәртіптің жетіспегенлігінде ме еді?»

«Яқ! Буның себебі ... - деп Стефан бираз уақыт үндемей қалып, өзінің аяқ кийімлеріне қарап тұрды. – Ауа, мениң ойымша, буның себебі – сол деп ойлайман».

«Буның ушын енди қапа болма. Бирақ сен бир нәрсени түсинип алыўың керек. Өз тараўларында қәбилети жағынан ең жақсылардың көпшилиги не ушын ҳеш қашан жоқары нәтийжелерге ерисе алмайды? Тек бир нәрсениң жоқлығынан – тәртиптиң. Сениң хәзир ислеп атырған нәрсең – жуўырыў жолынан да, колледжден де әхмийетлирек. Тәртиптиң – сениң хәлсиз жериң болғанлығы көринип тур хәм соның себебинен өмириңде көп нәрсени қолдан жибергенсең, бирақ Масихта бәри жаңарады. Масихта – сениң ең үлкен хәлсиз жерлериң, сениң ең үлкен күшли жерлериңе айланыўы мүмкин. Енди сен – Оның шәкиртисең. Бул демек, сен – «тәртиплисең».

«Сениң маған ҳақыйқатты айтып турғаныңды хәм бул жарыстың – мениң утылмаўым тийис болған бирден бир жарыс екенлигин билип турман».

«Сени таўға алып баратуғын жолды көрип турсаң ба?»

«Аўа».

«Оның аты – тәртип. Егер таўдың шыңына шыққың келсе, сол жолда қал!»

10-БӨЛИМ

АРМИЯ

Күтпегенде, мен үлкен бир таўдың басында пайда болдым; үлкен жазықлыққа қарап турған екенмен. Мениң алдымда кең фронт болып сарп тартып баратырған армия турған еди. Оның алдыңғы қатарында 12 дивизия бар болып, олар артында киятырған әскерлерден үлкен парк қылар еди. Бул дивизиялар көп бөлеклерге бөлинип, мен олардың ишиндеги полкларды, батальонларды, роталарды хәм бөлимлерди анықладым. Дивизиялар өз байрақлары менен ажыралып турса, полклар униформаларының хәр түрдеги реңдери менен ажыралып турар еди.

Батальонлар, роталар хәм бөлимшелер болса, хәр бир бөлимнің өз кийип жүрген белбеўлери ямаса эполетлери (пагонлары) қусаған нәрселери менен ажыралып турар еди. Хәммесинде жылтырап турған гүмистен исленилген саўытлар, сап алтынға уқсайтуғын қалқанлар хәм гүмис пенен алтыннан исленилген қурал-жарақлар бар еди. Байрақлары оғада үлкен

болып, 30 дан 40 футқа (4,5-6 метрге) шекем узынлықта еди. Әскерлер жүріп баратырған ұақытта, олардың сауыт-сайманлары менен қурал-жарақлары қуяш нурларында тап шақмақ сыяқлы болып жарқырады, ал байрақлардың желбиреген дауысы менен олардың аяқларынан шыққан сес тап гүлдирмаманың дауысына уқсады. Дүнья бурын бундай нәрсеге хеш қашан гүә болып көрмегенлигине исенимим кәмил еди.

Сонда мен олардың жүзлерин көре алыұым ушын, оларға жүдә жақын келдим. Олар хәр қыйлы расалардан алынған ерлер хәм хаяллар, ғаррылар хәм жаслар еди. Олардың жүзлеринде қатты батырлық көринип, бирақ хеш қандай хәулығыұдың белгилери көринбейтуғын еди. Урыс хәуада жүз берип атырған еди, бирақ олардың әскерий сапларында мен сондай терең тынышлықты сездим хәм олардың хеш қайсысының өзлери кетип баратырған урысынан қорқпайтуғынлығын түсіндим. Мен оларға жақынлаған ұақтымда, мениң сезген руұхий атмосферам - олардың тап сыртқы пишини сыяқлы қатты айбатлы еди.

Мен олардың униформаларына қарадым. Реңлери жарқырап турар еди. Хәр бир әскердің кийиминде тағылған айырмашылық белгилери менен сыйлықлары бар еди. Генераллар да, басқа жоқарғы офицер дәрежесиндегилер де, хәмме менен бирге әскерлер сапында жүріп барар еди. Хәр бир әскер өз жоқарысындағы дәрежедеги адамға бойсынатуғыны анық көринип турғаны менен, олар өз атақ-дәрежесине қатты дыққат аудармас еди. Ең жоқарғы офицерлер рангинен ең төменги қатарға шекем, олардың барлығы тап жақын досларға уқсайтуғын еди.

Мен оларды үйрениұди даұам етип атырғанымда, олардың тап өзине тән өзгешеликлери жоқтай болып көринди, бирақ бир-биринен хеш өзгешеликлери жоқ болғаны ушын емес, ал олардың барлығы өзлериниң ким екенлигин хәм не ислеп атырғанлығын оғада жақсы билгенлиги себебинен, олар бир-бирине жүдә уқсайтуғын еди. Олардың дыққаты өзлерине қаратылмаған еди хәм олар өзин басқалардың тән алыұына хеш урынбас еди. Мен олардың әскерий сапында, я менменликти, я өзимшилликти хеш ушырата алмадым.

Өз исиниң маманы болған жүдә көп жаұынгерлердің хәмме менен толық келисиұшиликте, улыұма кемшиликсиз сап тартып баратырғанлығын көриұ - адамды таң қалдырар еди. Бундай армияның жер бетинде бурын хеш қашан болмағанлығына исенимим толық кәмил.

Кейин мен алдыңғы сол дивизияның арт жағында пайда болып, бир нешше жүзлеген дивизиялардан ибарат болған басқа оғада үлкен топарды көрдим. Хәр бир дивизияның көлеми хәр түрли еди: ең кишкене дивизияда еки мыңдай әскер, ал ең үлкенинде - бир нешше жүз мыңлаған әскерлер бар еди. Бул топар алдыңғысындай оғада жарқын хәм сулыұ болмағаны менен, өз көлеминиң сондай үлкенлиги себебинен, ол да күдиретли армия еди. Бул

топар да өзинің байрақларына ийе еди, бірақ олар биринши топардағы байрақлардай оғада үлкен хәм айбатлы емес еди. Олардың барлығында униформалар хәм ранглер бар еди, бірақ мен олардың көпшилигинің хәтте саўыт-сайманлардың толық жыйындысына ийе емеслигин, ал көпшилигинің курал-жарақларының жоқ екенлигин көрип, хайран қалдым. Олардың саўыт-сайманлары менен курал-жарақлары биринши топардағыдай жылтыратылған хәм көзди қамастыратуғын емес еди.

Мен бул әскерлердің қатарына жүдә жақынлаған ўақтымда, олардың барлығының батыл екенлигин хәм мәқсетке ийе екенлигин көрдим, бірақ биринши топардағы сыяқлы ап-анық емес еди. Олар өзлеринің атақ-дәрежесине хәм қасындағылардың атақ-дәрежесине көбирек дыққат бөлер еди. Әне, усы нәрсениң - оларға мәқсетти анық көрсетпей турғанлығын сездим. Мен сондай-ақ әскерлер арасында өзимшилликтің хәм қызғаншақлықтың бар екенлигин де байқадым хәм бул олардың дыққатын еле де басқа жаққа бурып турғанлығы сөзсиз еди. Бірақ, соған қарамастан, бул екінши бөлімде де оғада жоқары садықлық пенен мәқсетке умтылыўшылықтың бар екенлигин көрдим хәм бундай бағышланғанлық хәм мәқсетке умтылыўшылық - жер бетіндеги барлық армиялардағыдан артық еди. Олар жүдә үлкен күдиретли күшке ийе еди.

Бул екінши армияның артында болса, үшінши армия бар болып, ол алдыңғы еки армиядан жүдә алыста қалып қойғанлығы соншелли, мен оның, алдында кетип баратырған армияларды көрип турғанына көзим жетпеди. Бул армиядағы әскерлердің саны, алдындағы еки армияның әскерлерин қосып есаплағанда да, оғада көбирек еди, яғный олар миллион-миллион еди. Мен бираз қашықтықтан оларға қарап турғанымда, олардың дүркин-дүркин қуслар сыяқлы, биресе бир тәрепке, биресе екінши тәрепке қарай жүрип, туўры жолдан көп ўақыт даўамында жүрмей, хәр тәрепке қарай қозғалып атырғанлығын көрдим. Усы тәртипсиз жүрис себебинен, олар алдыңғы еки армиядан кем-кемнен алысласып қала берер еди.

Мен оларға жақын келген ўақтымда, әскерлердің кийимлеринің қандай екенлигине көзим түсти – олар жыртылған, нашар, жыйырылған хәм кирлеген бирдей кийимлер еди. Дерлик хәр бир әскер қанға боялған хәм жарақатланған еди. Биреўлери сап тартып жүрис қылыўға хәрекет етер еди, бірақ көпшилиги басқалар қаяққа тартса, сол жаққа зорға қозғалар еди. Қатарларда барқулла соқлығысыўлар жүз берип, көплеген әскерлер жарадар болды. Гей бир әскерлер пүткил армия бойлап тарқалған тозған байрақларға жақын жерде жүриўге урынды. Бірақ хәтте байрақлардың қасындағылар да анық парық қылмас еди, себеби барқулла бир байрақтан екінши байраққа қарай көшип жүрер еди.

Үшінши армияда мен бир нәрсеге таң қалдым, себеби бул жерде тек еки дәреже бар еди: генераллар хәм әпиўайы әскерлер. Тек биреўлерінде

ғана саўыт-сайманлардың гей бир бөлеклери бар еди хәм мен генераллардың қолларындағы ағаш қураллардан басқа хеш қандай қурал көрмедим. Бул қураллар офицерлерди тап айрықша қылып көрсетип турғандай, генераллар бул қәлпеки қуралларын услап, кербазланып жүрер еди. Бирақ хәтте әпиұайы қатарда жүргенлер де, олардың қуралларының хәқыйқый емеслигин айта алар еди. Бул аўхал аянышлы еди, себеби хәмме әскерлер кимнің изине ериўин билмей, изине хәқыйқаттан да ериў мүмкин болған генералды шын жүреги менен излер еди.

Генералларды қоспағанда, басқа хеш кимде өзимшиллик жоқтай болып көринди. Бирақ бул биринши армиядағы киби өз-өзин толық бағышлағанлықтан емес, ал бул жердегилерге барлық нәрсе бийпәрұа болып кеткеннен еди. Бул жерди жаўлап алған тәртипсизлик пенен сасқалақлаўға қарағанда, - деп шамаладым мен, - екинши топардағы көринген өзимшилликтің өзи бир талай жақсылық еди. Бул жердеги генераллар көбирек өз-өзлери хәққында хәм бир-биреўи менен соқлығысқанлары туўралы айтып бериў менен бәнт еди. Себеби бул жерде байрақлардың этираптарында кишкене топарлар тәрәпинен барқулла соқлығысыўлар жүз берип турар еди. Сол ўақытта мен әскерлер сапындағы бул урыс-қағыслардың не ушын жүз берип атырғанлығын байқадым. Себеби бул топар тез-тезден тәртипсиз түрде өз бағдарын өзгертип, жән-жаққа үзиликсиз шашыла берер еди. Мен бул соңғы топардағы миллионлаған әскерлерге қарап турғанымда, бир нәрсени сездим – олар хәтте өзинің сондай көплилиги менен армияның күшин көбейтпес еди, ал керисинше азайтар еди. Егер олар хәқыйқый саўашқа түскенде ме еди, олар қуры жүк болмай, азғантай болса да пайда келтирген болар еди. Армияның урыс алып барыўына олардың қосатуғын қандай да бир үлесине қарағанда, оларды тек азық-аўқат пенен тәмийнлеўдің хәм қорғаўдың өзине жүдә көп ресурслар кетер еди. Мен, биринши хәм екинши топардағы әпиұайы әскерлердің өзи, үшінши топардағы көп ғана генералларға қарағанда, көбирек пайда келтирсе керек, деп шамаладым. Мен алдындағы топарлардың не ушын бул топарға өз излеринен жүриўге рухсат бергенлигин хеш түсине алмадым. Себеби олардың хәқыйқый әскерлер емес екенлиги аттан анық еди.

СЕПФОРАНЫҢ ДАНАЛЫ"Ы

Күтилмегенде, мен бир таўдың басында пайда болдым. Бул жерден пүткил армияны көриў мүмкиншилиги бар еди. Мен биринши армияға қарағанымда, оның алдындағы тегисликтің қурғақ хәм шаңғыт екенлигин байқадым, бирақ алдыңғы он еки дивизия ол жерден жүргенде, олардың артындағы жер қойыў-жасыл реңдеги өсимликлерге, саялы хәм мийўели тереклерге хәм пүткил жер бойлап ағып турған таза дәрьяларға қапланып

калар еди. Бул армия жерди қайта тиклейтуғын еди. Мен бул дүньяға тийисли армиялардың биреуи бул жер үстинен жүрген гезде, олардың артында нелердің қалатуғынлығын ойладым. Олар қай жерден өтсе де, өткен жерин басқылап, бүлдирип, келеге келмейтуғын дәрежеге әкелер еди.

Кейин мен екінши дивизиялардың сол жерден өткенлигин көрдим. Олар өзлериниң артында көпирлер менен көплеген имаратларды қалдырар еди, бирақ жер алдыңғы оғада жақсы халатындағыдай болып қалмас еди. Шөплер бурынғысындай жап-жасыл емес, дәрьялар бираз патасланған хәм көп мийуелер жулынған еди.

Кейин мен үшінши топар сол жерден өткен уақтында, не жүз бергенлигин көрдим. Шөплер жоқ болып кеткен бе ямаса соншелли жерге басылып қалған ба, улыўма көринбес еди. Тек бираз тереклер қалып, олардың да мийуелери жулынып алынған, ал дәрьялар болса патасланған еди. Көпирлер бузылып, адам өте алмайтуғын болып, имаратлар тәртипсизлик жағдайында қалдырылған еди. Бул топар алдыңғы еки топардың ислеген жақсы ислериниң барлығын жер менен жексен қылып атырғандай болып көринди. Мен оларға қарап турғанымда, мениң ишимде ғәзеп қайнап баслады.

Мен Даналықтың қасымда турғанлығын сездим. Ол узақ уақыт даўамында хеш нәрсе демеди, бирақ мен Оның да ашыўланғанлығын сезе алдым.

Ақыры Ол:

«Эгоизм – ўайранлап жоқ қылыў күшине ийе. Мен өмир бериўге, дәўлетли өмир бериўге келдим. Хәтте, Мениң армиям ер жеткен уақтында да, Мениң атымды шақырып, Мениң изимнен жүргенлерге еретуғын көп адамлар болады, бирақ олар Мени де танымайды, Мениң жолымнан да жүрмейди. Олар Мениң изимнен жүргенлердің жемислерин жоқ қылады. Соның себебинен, дүнья Мениң адамларымның, я жарылқаў екенлигин, я ғарғыс екенлигин билмей атыр», - деди.

Даналық буларды айтып атырғанда, мен Оннан шығып атырған уллы ыссылықты сездим. Бул ыссылық кем-кемнен күшейип, ақыры адам шыдап болмайтуғын дәрежеге жетти хәм мен Оның не айтып атырғанына дыққатымды аўдарыў қыйын болып қалды. Мен Оның сезип атырған нәрсесин сезип атырғанымды хәм буның Оның айтажақ нәрсесиниң оғада зәрүр бөлеги екенлигин түсиндим. Аўырыў – жерге деген жан ашыўшылықтың хәм бул армиядағы эгоизмге деген ғәзептиң үйлесиўи еди. Бул еки сезимниң де күшли болғанлығы соншелли, олар маған тап мөр болып басылып қалғандай болды.

Жаратқан Ийениң ғәзеби кем-кемнен күшейип атырғанлығы себепли, мен Оның бул армияның барлығын жоқ қылып жиберіуі мүмкинлигин сездим. Сонда мениң ядыма, Муўса пайғамбардың Жаратқан Ийеге бойсынып, Мысрға баратырғанында, жолда Оның менен ушырасқаны түсти. Жаратқан Ийе Муўсаны өлтирмекши болған еди, бирақ оның ҳаялы Сепфора улын дәрхал улын сүннет етеди. (Шығыс 4-бапқа қараң). Мен бурын буны хеш қашан түсине алмаған едим. Сүннет етиў – бул жерлик болмысты ямаса гүнакар тәбиятты кесип таслаўды билдиреди. Сонлықтан Муўса менен жүз берген бул хәдийсе – Илиястың гүнасының пайғамбарлық нышаны еди. Илияс өз балаларын жүўенлей алмай, өзине - ғарғыс, ал Израилге - жеңилис алып келген руўханий еди.

«Жаратқан Ийем, оларды Сепфораның даналығы менен қайта тирилт», - деп жалбарынып, дуўа еттим мен.

От болып жаныў даўам етти хәм мен бул уллы армияның жетекшилерине барып, оларға Сепфораның ўақыясын айтып берип, Жаратқан Ийениң армиясындағы хәр биреўдиң жүректен сүннет етилиўи тийис екенлигин қатты айтып бергим келди. Гүнакар тәбият кесип тасланыў керек. Егер олар буны ислемей турып, және бираз алға жүриўди даўам етсе, пүткил армияның үстинде Жаратқан Ийениң Өзи тәрәпинен жоқ қылынылып жиберіў кәўпи бар еди. Жаратқан Ийе Муўса Мысрға қайтып киятырғанында, оны өлтириўге сәл қалған еди, яғный оны дерлик өлтирген еди.

Буннан кейин, мен Суд Залында Оның хүким гүрсисиниң алдында пайда болдым. Жаратқан Ийе еле Даналық келбетинде еди, бирақ мен Оны бурын хеш қашан бундай кәхәрли етип көрмеген едим хәм бундай күшке ийе Оның сөзлерин бурын еситпеген едим.

«Сен бул армияны бурын көп мәртебе өз жүрегинде көргенсең. Мениң хәзир тапсыражақ жетекшилерим оны баслап жүреди. Мен сени усы жетекшилердиң көбисине жиберемен. Сен оларға не айтасаң?»

«Жаратқан Ийе, бул – уллы армия, бирақ мен хәзирге шекем үшінши топардың халатына қапаман. Мен не ушын оларға Сениң армияның бир бөлеги болыўға хәтте рухсат етилгенлигин түсинбей турман. Мен олардың алға жүриўди даўам етпесинен бурын, биринши хәм екинши топарлардың изине бурылып, бул үшінши топарды қуўып жиберіуі тийис екенлигин айтқым келер еди. Олар расында да қуры жыйналған үлкен аламаннан сәл жақсырақ ғана».

«Сениң бүгин көрген нәрселериң – еле келешекте болатуғын нәрселер. Мениң шөлкемлестирежақ хызметлерим – бул армияны жыйнап, оны керек-жарақ пенен тәмийнлейди. Сонда ол сениң айтқаныңдай болмайды. Усы

ұақытлары, дерлік, Мениң пүткіл армиям - толығы менен үшінши топардың халатында. Мен оларды қалай қуға аламан?»

Мен Қудай халқына тийисли бундай жақсы халаттағы әскерди, я болмағанда, хәтте бул армияның екінши топарына тийисли әскерлердей әскерди өмиримде хеш қашан көрмегениме қарамастан, Ийемиздин бул сөзи мени таң қалдырды.

«Жаратқан Ийе, мен Сениң бул топарға деген гәзебинди сезгенимди билемен. Егер хәзир пүткіл Сениң армияң толығы менен усындай халатта болса, онда Сениң бизлердин барлығымызды жоқ қылып жибермеген ушын миннетдарман. Мен бул үшінши топарға қарап турғанымда, олардың бундай аянышлы аұхалы – олардың жетерли дәрежеде оқытылмағанынан, керек-жарақ пенен куралланбағанынан хәм жетерли көринис алмағанлығынан, және де, атанаққа жабысып алмағанлығынан екенин түсиндим. Атанақ – олардың жүрегин сүннет қылған болар еди. Мен оларға Сепфора хәкқында хабарды жеткизиуим тийис. Бирақ олар өзлерин үйретип шынықтыратуғын сержантларға хәм оларды оқытатуғын офицерлерге мүтәж-ғо».

Даналық сөзин дауам етти:

«Тауға минбесиңнен алдын көрген биринши армияңды ядыңа түсир. Олар да сауаш жүргизиуге таяр емес еди хәм урыс басланғанда, таяр емеслери қашып кеткен еди. Деген менен, көпшилиги алжасқанын тән алып хәм хәқыйқатлықты қабыл етип, сауаш майданына сауыт-сайманлары менен қайтып келди. Бул армиядағы алдыңғы еки топар да сауашлар арқалы өзгерип барды. Сауашлар оларды хәқыйқый халатына дейин оятты. Сол ұақытта олар Маған жан-тәни менен дуға етти хәм Мен оларға Өзимниң кеулимдегидей шопанларды жибердим.

Мениң шопанларымның хәммеси – Дауыт Патша сыяқлы. Олар – жалланба жумысшылар емес. Олар өзиниң жеке орнын ямаса атағын излемейди. Ал олар өз өмирлерин Мениң халқым ушын береді. Олар және де Мениң душпанларыма қарсы урыста хеш нәрседен сескенбейди хәм Маған пәк хызмет етеді. Мен бул шопанларды еле де алдыға жибережақпан. Сен Сепфораның хабары менен қайтып барыуың керек. Жақын күнлерде мынадай ұақыт басланады: **Мениң халқымның есабында болыуға урынатуғын, бирақ жүреклерин сүннет қылмайтуғын адамлар менен Мен бирге болыуды тоқтатаман.** Сен оларды Мениң гәзевим хәкқында ескертиуиң тийис.

Мен сени артыңа пайғамбарлар менен бирге барыуың ушын да жиберип атырман. Мен пайғамбарларымды Самуил пайғамбардай Мениң хәқыйқый шопанларымды майлау ушын алға жиберип атырыппан. Олардың көпшилиги хәзир кишкентай хызметкер тууысқанлар болып жүр, бирақ сен оларды өзлериниң кишкене падасына садық шопан болып хәм Мениң

тапсырған исимде садық жұмысшы болып, хызмет етип атырғанынан таўасаң. Олар – патшалар болыўға шақырылған Мениң садықларым. Оларға Мен Өз бийлигимди исенип тапсыраман. Олар Мениң халқымды соңғы күнлерде болатуғын уллы саўашқа таярлайды».

Сонда мен ишимнен: «Егер бизлер хәзир үшінши топардың халатында болсақ, онда ҳақыйқый генералларға уқсамайтуғын генераллар менен не болыўы тийис?» - деп сорадым.

«Сен - ҳақсаң, олар – ҳақыйқый генераллар емес, - деп жуўап берди Жаратқан Ийе. – Мен емес оларды қойған, олар өз-өзлерин қойған. Хәтте усындай болса да, олардың гей биреўлери өзгереді. Сонда Мен олардан генералларды шығараман. Ал гей биреўлери жақсы офицерлер болады. Деген менен, көпшилиги урысты бир көргеннен-ақ, қашып кетеди хәм сен оларды қайтып көрмейсең.

Мине, мына нәрсени ядыңда сақлап қал: бир гезлери, алдыңғы еки топардағы хәр бир әскер – үшінши топар сапында болған. Сен Сепфораның хабарын алып барған ўақтыңда, оларға жеткиз: Мен енди Өз халқымның гүнакар тәбиятына шыдап отырмайман. Мен гей биреўлерди ҳақыйқаттан да шақырып, Мениң еркимди орынлаўға ажыратып алғанман. Солардың арасында Мениң сүннетимнен қашатуғынларды да аяп отырмайман. Олар өз лагерлеринде гүнакар тәбиятқа қарсы турады, сонлықтан Мениң оларды хүким етиўиме кәжет қалмайды. Мениң шопанларым Мениң қойларымның халатына жуўапкер. Мениң генералларым Мениң әскерлеримнің халатына жуўапкер. Мениң шақырған хызметкерлерим, бул жуўапкершиликти мойынларына алады, себеби олар Мени сүйеди, Мениң халқымды да хәм ҳақлықты да сүйеди».

КӨПШИЛИКТИҢ КАПИТАНЫ

Мен қайтып Хүким Тахтының алдында болмадым, ал таў басында пайда болдым. Мен қайтадан армияға көз тасладым. Даналық мениң қасымда турған еди. Оның көриниси айбатлы еди, бирақ мен алдыңғы сапардағыдай аўырыў менен ғәзепти сезбедим.

«Мен саған келешекке аз-ғана нәзер таслаттырдым, - деп сөзин баслады Даналық. – Мен сени Мениң армиямды таярлап, оны баслап жүриўге шақырылғанларға жиберемен. Бул жерде таўдағы урысқа қатнасқанлар бар. Бул жерде айыплаўшының армиясы менен соқлығысып, Маған садық қалғанлар бар. Бул жерде өз өмирлерин қәўип астына қойып, Мениң халқыма қарап, оны қорғағанлар бар. Олар – Мениң армиямда жетекшилер болыўға, ақырдағы уллы саўашта урыс алып барыўға хәм

қараңғылықтың барлық күшлерине қарсы хеш қорқпастан тұрыуға шақырылғанлар.

Көріп тұрғаныңдай, бұл армия сап тартып жүріп баратырыпты, бірақ ол лагерьге орналасатуғын ұақытлар да болады. Лагерь қурыу – әскерий жүрис қылыу сыяқлы үлкен әхмийетке ийе. Бұл – жобаластырыу, оқытыу хәм шынығыулар менен қурал-жарақларды раўажландырыу ушын арналған ұақыт. Бұл және де биринши топардағыларға екинши топар арасында жүриуге, ал екинши топар жетекшилерине үшінши топар арасында жүриуге арналған ұақыт. Олар ол жерлерден жоқарғы басқышқа шақырылғанларды табыуы керек. Ислей алатуғын гезинде, буны ислеп қал, себеби Аян 11:12 орынланатуғын ұақыт жақынлап қалды. Мениң атым менен аталыуды қәлеп, бірақ Мениң жолларымнан жүрмейтуғынлар аяқ астына басылып қалады. Соңғы сауаш басланған гезде, сениң бұл жерде көріп тұрған үшінши армияңнан хеш нәрсе қалмайды.

Усы ұақытқа шекем, Мениң армиям лагерьлерге жайғасқан гезлери, көп ұақтың босқа кетирди. Мен Өз халқымды анық мәқсет пенен алға жүрис қылыуға баслаған ұақтымдағыдай, Мен Өз армиямды лагерь қурыуға шақырған ұақтымда да анық мәқсет бар. Мен Өз армиямды лагерь қурыуға шақыраман. Сап тартып жүріп баратырған армияның күши – оның қурған лагериниң сыпатына байланыслы. Тоқтап, таярлық ушын лагерь тигиу ұақты келгенде, сол ұақыт Мениң халқымды Мениң жолларым бойынша оқытыу ушын арналыуы тийис. Армия – барқулла армия, урыс ұақтында да, тынышлық ұақтында да. Сен қәйтп лагерь тигиу керегин, қәйтп сарп тартып жүриу керегин хәм қәйтп урысыу керегин үйретиуиң тийис. Егер сениң өзиң буны жақсы ислеуди үйренбесең, онда хеш нәрсени жақсы қылып үйрете алмайсаң.

Мениң армиям буны хәзир де хәм жылдың қәлеген мәўсиминде де ислеуге таяр болыуы керек. Сен сарп тартып алға жүретуғын ұақыт болды деп ойлауың мүмкин, бірақ Мен сени лагерь қурыуға жиберемен. Себеби сен көрмей тұрған нәрселерди, хәтте усы жерден де хеш қашан көре алмайтуғын нәрселериңди, Мен көріп тұрыппан. Егер сен Мениң изимнен жүрсең, онда сен барқулла дурыс нәрселерди дурыс ұақытта ислейсең, хәтте, бұл саған тап надурыстай болып көринсе де. Ядында сақла, Мен – Көпшиликтиң Капитаныман.

Хәр бир армияның мәртлиги – оның мәқсетлериниң хәк нийетлилигине, қәншелли дәрежеде ол жақсы таярланылғанына хәм қәншелли дәрежеде ол жақсы басқарылатуғынлығына байланыслы. Бұл армия усы ұақытқа шекем адамзатқа тапсырылған ең хәк нийетли тапсырма менен алға қәдем басады. Деген менен, Мениң азғантай адамларым ғана бұл миссия ушын керек-жарақ пенен тәмийнленген, себеби хәзир Мениң адамларымды басқарып атырғанлар өзлериниң жеке қәлеулерине ерип

жүрипти. Енди Мен сондай жетекшилеримди көтеремен, олар Мениң халқымды оқытып, оларды керек-жарақ пенен тәмийнлейди. Олар барқулла Мениң изимнен жүреді, себеби Мен – Көпшиликтің Капитаныман.

Көп армиялар өз басларынан жеңіслерди де, жеңіліслерди де кеширеди. Мениң армиям бир неше жүз жыллықлар даўамында жүрип киятыр. Ол да өз басынан көп жеңіслер менен жеңіслерди кеширди. Мениң армиямның көп саўашларда жеңілгенинің себеби, ол душпанға Мениң буйрығымсыз хұжим қылған еди. Басқалары болса, душпанға оқытылмаған адамлар менен хұжим қылғанлықтан жеңилди. Бул жетекшилердин көпшилиги өзлериниң жеке даңқын излегенликтен, бундай кәтеге жол қойды. Павел де олар туўралы өз ўақтында *«олардың хәммеси өз пайдасын излеп жүрипти»* деп жазған еди. Басқа жетекшилер болса, шын жүреги менен Мениң пайдамды изледи хәм Мениң атымнан пайдаланып, жаманлықтың үстинен жеңисти изледи, бирақ олар өз адамларын жақсы оқытпады; олар Мени өзлериниң Даналығы ретинде көрип жүрмеді.

Енди бәри өзгереді. Мен Көпшиликтің Капитаныман. Мениң адамларымның хәзирги халатына қарап, қапа болма, ал олардың қандай болатуғынлығын ядында сақла. Мен тек Мениң буйрығымнан соң ғана алға жүретуғын жетекшилерди көтеремен. Мениң армиям Мениң изиме ерген ўақтында, ол хәр бир саўашта жеңіске ериседи. Олар лагерь тиккен ўақтында, Мениң хұзимди билип, Мениң жолларымда еле де күшлирек болады.

Сен бул ўақытты келешекте, Мениң армиямды тап хәзиргидей етип көрген ўақтында, көресең. Сол ўақытта сен Мениң өртеўши ғәзбимди сезесең. Соны бил, Мен енди үшінши топар халатында қалатуғын адамлар менен бирге болмайман. Бул үшінши топар адамлары ямаса әскерге айланыўы керек, ямаса қуўылыўы керек. Соның ушын, үшінши топарда қашан тәртип орнатылмағанынша, Мен пүткил армияның жүрисин тоқтатып қояман. Екинши топардағылар өзлериниң жаўыз өзимшилликлеринен бас кешип, Мен деп хәм Мениң Хәқыйқатлығымда жасаўы ушын, Мен екинши топарда толық тәртип орнатаман. Сонда Мениң армиям алға жүрис қылады, бирақ набыт қылыў ушын емес, ал өмир беріў ушын алға жүрис қылады. Мен олардың арасында Өзимниң душпанларымды бул армияның аяқлары менен басып еземен. Мен Көпшиликтің Капитаны болыў ушын, келемен!»

11-БӨЛИМ

ҚАЛА

Кейин мен басқа бір таудың үстінде пайда болдым. Мен бір қаланы көріп тұрған екенмен. Бул қаланың даңқ-саулатын бір зат пенен салыстырыу ұлыұма мүмкін емес, ол бурын мениң көрген ямаса көз алдыма келтирген барлық нәрселерден артық еди. Хәр бир имарат хәм хәр бир үй соншелли дәрежеде өзгеше хәм гөззал еди, хәтте оларды көріп, мениң демим тығылып қалды. Олар хәммеси бир-биреуи менен, этирапындағы атызлар менен, төбешиклер хәм суу сақлағышлар менен таң қаларлық дәрежеде үйлесип тұрған еди. Бул қала мисли қурылмаған, ал бул жерде өсип шыққан сулыу өсимлик сыяқлы еди. Мен тап әуел-бастағы Адам-ата хәм Хауа-ене сыяқлы гүнаны танымаған, хақлық пенен пәкликте жүрген раса тәрәпинен салынған бир затты көріп тұрғандай болып, өзимди сездим.

Оның бир өзгешелиги көзге бирден тасланды – бул жердеги хәр бир имарат пенен үйде көп муғдарда шийшеден жасалған әйнеклер бар екен. Бул шийше оғада жылтыр хәм таза еди, ал әйнеклер менен қапылар сондай болып қойылған еди, олар сени тек мирәт етип атырғандай ғана емес, ал сен оларға қарағаныңда, өзінди тап қатты күтилген қонақтай етип сезер едиң. Бул жерде тап хеш нәрсе жасырын сақланбайтуғындай болып, хеш қандай урлық кәупи болыуы мүмкін емес еди. Сонда мен бул қаланың адамларына қарадым. Мен олар менен бурын хеш қашан ушыраспағаныма қарамастан, олар маған таныстай болып көринди. Мен Адам-атаны гүнаға қуламасынан алдын қандай етип барқулла көз алдыма келтиретуғын болсам, олар - тап сондай еди. Олардың көзлери тап барлық затты пүткиллей түсинетуғындай болып, нур шашып турар еди. Олардың хәр-бириниң ой-өрисиниң тереңлиги, жер бетинде мен билген ең атақлы адамлардың жүзинде көрген зийрекликтен де күшлирек еди. Бул – тәртип хәм тынышлықтың нәтийжеси, тәртипсизликтен ямаса гүманлардан, я болмаса, тәртипсиз гүманлардан толық азат өмирдиң нәтийжеси екенлигин билдим. Бул жерде ұлыұма өзимшиллик жоқ еди, себеби бул жердеги хәр бир адам өзиниң ким екенин хәм өз исин билип, буннан үлкен қууаныш алар еди. Бул жердеги хәр бир адам азат болғанлықтан, олар бир-биринен хеш нәрсе жасырмас еди. Жарлылыққа ямаса ауырыуларға орын жоқ еди.

Мен бул қаланың көшелерине нәзер тасладым. Қаланың орайында хәм барлық жерлеринде көп проспектлер (үлкен кең көшелер) бар болып, олардың барлығы бир-бирине параллель жайғасқан еди хәм оларға басқа көп киширек көшелер қосылған еди. Мен ең үлкен проспектлердиң биреуине қарап тұрғанымда, хақыйқый мухаддеслик тууралы билим алдым.

Мен басқа проспектке қарап, шыпа хаққында хақыйқатлықты билдим. Мен үшінши проспектке қарағанымда, хүким хаққындағы хақыйқатлықты түсине басладым. Мен хәр бир проспектке қарап, хәр қыйлы хақыйқатлық

туұралы түсиник ала басладым. Сол ұақытта мен хәр бир проспекттиң қандай да бир хақықатлыққа қарай алып баратуғын жол екенлигин түсиндим. Адамлар проспект хақықатлығын ашып турған хәр бир көшеде жүрер хәм жасар еди.

Мениң нәзерим проспектлерге жалғасып турған жүдә көп көшелерге түсти. Мен олардың хәр биреўине нәзер сала басладым. Сол ұақытта мен сүйиспеншилик, куўаныш, тынышлық ямаса сабырлылық сыяқлы - Мухаддес Руўхтың жемислерин қабыл етип атырғанымды сездим. Алдын проспектке карағанымда хәр қыйлы түсиниклер келген болса, бул рет сезимлер келе баслады.

Мен бул көшелердиң биреўлериниң барлық проспектлер менен кесилисип турғанлығын байқадым. Ал гей бир проспектлер тек бир еки көше менен ғана байланысып тур еди. Мысалы, мен Мухаддеслик Проспектине тек Сүйиспеншилик Көшеси арқалы ғана бара алар едим. Ал Хүким Проспектине болса, Сүйиспеншилик Көшеси ямаса Куўаныш Көшеси арқалы бара алар едим. Бирақ Мехир Проспекти барлық Көшелер менен жалғасып турған еди. Хақықатлық Проспектине барыўым ушын, мен Мухаддес Руўхтың қандай да бир жемиси менен аталатуғын көше менен жүриўим тийис еди.

Адамлар проспектлер хәм көшелер бойлап жүрер еди, ал гей биреўлер кесилиспелерде отырар еди. Биреўлери көшедеги ямаса проспекттеги үйлердиң ишинде болса, биреўлери олардың үстине усы үйлерди салып атырған еди. Үйлерде жасаўшылар жүргенлерге ямаса отырғанларға барқулла аўқат хәм суў әкелип берер еди. Соңынан мен бул үйлердиң қалалық ресторанлар, мийманханалар ямаса емлеўханалар емес екенлигин билдим. Булардың ол жерге керек емес екенлигин дәрхал түсиндим. Себеби хәр бир үйдиң өзи – миймандослық пенен шыпа алыў орайлары еди.

Дерлик хәмме үйдиң есиклери саяхатшыларға ашық еди. Ал ашық емес үйлер болса, белгили бир мәқсетлер ушын – тәлим алыў ямаса узақ шыпаланыў ушын пайдаланылар еди.

Мен не ушын хәмме адамның бул жерде шыпаға мүтәж екенлигине хайран болдым, бирақ кейин себебин түсиндим. Не болған жағдайда да, мен миймандослық, жәрдем ямаса шыпа бериў сыяқлы уллы хызметлер ушын, бундай әжайып орынды хеш көз алдыма келтире алмас едим.

Хәтте Хүким Проспектиндеги қурылыста да жүдә үлкен ис-хәрекет кетип атырғандай еди. Сонлықтан хәтте Хүким Проспекти де гөззал болып көринди. Хәр бир көше тек ғана қәуип-қәтерсиз болып қоймай, ал мениң жердеги көрген жолларымның ямаса проспектлеримниң ишинде, хәтте арнаўлы парклерди қосқанда да, барлығынан нешше есе артығырақ еди. Бул қала философлар көз алдына келтире алатуғын қәлеген утопиядан анағурлым әжайыбырақ еди.

Мениң дыққатым қайтадан Хүким Проспектине қадалды. Ол жерде саяхатшылардың саны аздай көринген еди, бірақ енди ол жердеги хәрекет кем-кемнен көбейип баратырған еди. Сонда мен буның басқа көшелер менен проспектлердің оған жалғасқанлығы себепли екенлигин түсіндим. Деген менен, хәтте, Хүким Проспекти ис-хәрекеттиң орайына айланып атырған болса да, адамлар оннан жүриўге еле де екиленип атырғандай болып көринди.

Мен проспекттиң арғы тәрәпине қарадым хәм жолдың бир бийикликке алып баратуғынын көре алдым, ал жолдың соңында болса, думан сыяқлы даңқ-саўлатқа оранған бәлент таў көринди. Егер де адамлар бул жолдың кейни қай жерге алып баратуғынын билгенде, олар тезирек алға жүрген болар еди. Сонда мен не ушын бул жолға алып келингенимди түсіндим, себеби мен Уллы Хүким Залындағыдай сезимди сезген едим. Бул жолдың Жаратқан Ийени - Ҳақ Судья ретинде таныўға алып баратуғынлығын билдим.

ТЫНЫШЛЫҚ БЕКИНИСИ

«Бул аспан қаласы ма ямаса Жаңа Ерусалим бе?» - деп мен өз-өзиме сораў бердим. Кейин мен мына нәрсени байқадым, бул адамлардың бойы жердеги мен көрген хәмме адамлардан бәлент болыўына қарамастан, оларда даңқ-саўлат жоқ еди хәм олар Хүким Залындағы ең төмен дәрежени ийелейтуғын адамлардан да киширек еди. Қасымда Даналықтың хузирин және сезген ўақтымда, мен буның себебин билгим келди.

«Бул адамлар – Мениң армиямда көрген адамларың, - деди Ол. - Қала хәм армия – бир. Келетуғын Мениң жетекшилерим Мениң армиям хәкқында да хәм Мениң қалам хәкқында да көриниске ийе. Мен оларды қураман хәм жетекшилерден пайдаланаман. Мен хәзир көп әсирлер бурын ислеп баслаған нәрсемди жуўмақлаўға оларды таярлап атырман. Мениң генералларым Мениң қаламның қурылыс ислери бойынша инженерлери болады, ал Мениң қурылысшыларым генераллар болады. Олар – бир ўақыттың өзінде хәм ол да, хәм бул да болады.

Ўақты келип, армияның керегиси болмай қалады, бірақ бул қала мәңгиге турады. Сен армияны бүгинги урысқа таярлаўың керек, бірақ сениң қурған барлық нәрсең, келешек ушын қурылады. Жер ушын келешек бар. Мениң хүкимлерим келгеннен соң, әжайып келешек басланады. Мениң халқымның жүрегінде бул келешек болыўы ушын, Мен халқыма келешекти көрсетежақпан. Сулайманның жазғанындай, «Қудайдың ислейтуғын хәр бир нәрсеси – мәңги бар болады» (Ўазшылар 3:14). Мениң халқым Маған уқсас

болатуғыны ушын, ол мәңгиге туратуғын нәрсени қурады. Ол хәмме нәрсени хәзирги ўақытта тынышлық пенен хәм келешек көриниси менен ислейди. Мен қурауғын мәңгилик қала – хәқыйқатлық үстинде адамлардың жүреклеринде қурылады. Мениң хәқыйқатлығым – шексиз, сонлықтан хәқыйқатлықта жүргенлер мәңгиге туратуғын жемис қалдырады.

Мен Өз қаламды қурыў ушын, жер бетиндеги Өз халқыма Даналық болып келемен. Хәқыйқатлықты таныў Мениң қаламды толтырады, бирақ даналық оны қурады. Бул дүнья Сулайманның қураған қаласына таң қалған еди, ал Мениң қурылысшыларымның үстине түсетуғын даналық – оннан да бетер Мениң қалама таң қалдырады. Адамлар «Таныў Терегинен» жегенинен баслап, өзлериниң даналығына сыйынады. Бул дүньяның даналығы – Мениң Өз қалам арқалы ашатуғын даналығымның алдында лал болып қалады. Сонда Мениң даналығымнан басқа «даналықларға» сыйынаатуғынлардың хәммеси уятқа қалады. Сулайманның пайғамбаршылық қылған барлық нәрселерин Мен қурмақшыман.

Мен қурауғын қалада сениң көрген нәрселериңниң бәринде, Мен саған тек үстиртін көринис бердим. Ўақты-ўақты, саған буннан да көбирек нәрселер көрсетиледи, бирақ хәзирше сен тек бир нәрсени көриўиң керек. Сен бул қалада ең әхмийетли не нәрсени байқадың?»

«Мениң ушын ең ишинде айрықша болып көринген бир нәрсе – бул гармония (үнлеслик, сәйкеслик, келисиўшилиқ). Қаладағы барлық нәрсе бир-бирине сондай келисип тур, ал пүткил қала болса, қоршаған орталыққа минсиз дәрежеде сәйкес келип тур», - деп жуўап бердим мен.

«Сүйиспеншилиқ – бул тынышлықты пүткиллей беккемлейтуғын нәрсе, - деди Жаратқан Ийе. – Мениң қаламдағы барлық нәрсе – келисимли түрде. Дөрелген барлық нәрселердиң арасында гармония бар. Мениң жер бетинде ислейтуғын барлық нәрсем, Мениң Әкем менен Оның жаратылысы арасында хәм барлық жаратылыслардың арасында, ең бастағы гармонияға қайтарып қурыўы керек. Адамзат Мениң менен гармонияда жасаған ўақтында, жер де Оның менен гармонияда болады. Сонда жер силкиниўлер де, суў алыўлар да ямаса боранлар да болмайды. Мен жер жүзине тынышлық әкелиўге келдим».

Ол сөйлеп атырған ўақытта, мен армияны көрген ўақытларымда келешекке нәзер таслағанымды билдим. Мен көрген гармония ушын, Оның хәзирги ўақытта тынышлық пенен хәм келешек көриниси менен қурыў хәққында айтқан сөзиниң зәрүр екенлигин де түсиндим. Ўақыт та Оның жаратылысының бир бөлеги болып, бизлер оның менен де келисимде болыўымыз керек еди.

Сонда Даналық мени бурып, туўры Өзиниң көзлерине қаратты хәм маған былай деди:

«Мен Өз жаратылысымды сүйемен. Мен дала хайуанлары менен теңіз балықтарын жақсы көремен. Мен барлық заттарды, негизінде олар қандай болыуы керек болған болса, сондай қылып қайта қураман. Бірақ дәслеп Мен адамзатты қайта тиклеуім керек. Мен адамзатты тек қун төлеп сатып алыуға ғана емес, ал оны қайта тиклеуге де келдим. Мениң қайта тиклеу хызметимнің бір бөлеги болыуың ушын, сен адамларды олар қандай болса, сондай етип көриуің керек ғана емес, ал олар қандай болыуы керек болса, сондай етип көриуің керек. Езекил пайғамбар сыяқлы, сен хәтте дым құрғап қалған сүйеклерден де хәдден тысқары уллы армияны көриуің тийис. Ол бул сүйеклер қашан Мениң шақырғанымдай армияға айланбағанынша, оларға өмирди пайғамбаршылық қылуы шәрт. Сонда Мениң армиям жүрис қылады. Мениң армиям жүрис қылғанда, ол бузбайды, ал қайта тиклейди. Ол шайтан менен урысады, бірақ ол және де хақлық қаласын қурады.

Хәтте бир адамның жаны да – жердеги барлық ғәзийнелерден артығырақ. Мен Өз қаламды адамлардың жүреклерінде, адамлардың жүреклери менен қураман. Үлкен даналықты – мәңгилик ғәзийнелерди таныуды – жүрегінде сақлап жүргенлер Мениң қаламды қурыуда пайдаланылады. Сен Мениң қурылысшыларымды мына даналықтан танийсаң – олар жердеги затлар тууралы емес, ал аспандағы ғәзийнелер тууралы ойлайды. Соның ушын, Сулайманның дәуирінде болғаны сыяқлы, бул дүнья өз байлығын Мениң қалама әкеледи.

Мен Өзимнің дана қурылысшыларымды иске түсирмекшимен. Сен олар менен бирге жүриуің тийис хәм олардың бәри бирге жүриуі тийис. Сениң бул қалада көрген хәр бир проспектиң хәм көшең, жер бетінде хақыйқатлықтың бекинислери сыпатында басланады. Хәр бир бекинис қараңғылық күшлерине қарсы турады, сонда қараңғылық күшлери оларға қарсы тура алмай қалады. Олардың хәр биреуі жер сууларына қарай ағып турған дәрьялары бар таулар сыяқлы болады.

Олардың хәр биреуі – Мени излегенлердің хәммеси ушын баспана хәм қорған қала болады. Оларға қарсы ислетилген бир де бир қурал сәтли болмайды. Ал Мениң оларға берген хәр бир қуралым жеңиске ериседи».

ЖАРАТҚАН ИЙЕНИҢ ҚУРЫЛЫСШЫЛАРЫ

Даналық сөйлеп атырған гезде, мениң көзлерим ашылып, сол ўақытқа шекем көргенлеримнің ишиндеги ең сулыў бир жазықлықты көрдим. Жазықлықты қоршап турған таулар да, жазықлықтың өзи оғада жасыл еди. Мен бундай дәрежедеги жасылды бурын хеш көрмеген едим. Жар таслар – гүмистен исленилген бекинислер сыяқлы, ал тереклер – жайылып кеткен

шакалы ушлары менен әжайып еди. Ортасында дәрья ағып турып, дәрьяға хәр таўдан суўлар ағымы куйып турған еди. Суў мениң көргенлеримниң ишиндеги ең аспан көк реңге дөнип, ол аспанның реңине сәйкес келип турған еди.

Хәр бир шөп минсиз еди. Жазықлық көп түрдеги хайўанатларға толы болып, олардың көриниси оғада әжайып еди хәм олардың ишинде аўырыўы ямаса жарақатланғаны жоқ еди. Олар жазықлық пенен хәм бир-бири менен пүткиллей сәйкес келер еди. Мен бундай сүйикли жерди жер бетинде хеш көрмеген едим.

Мен бул жазықлықты Эдем бағы ма екен деп ойлап турғанымда, толық қуралланған хәм жазықлықты тексерип атырған бир қанша әскерлерге көзим түсти. Басқа әскерлер дәрьяға куйып турған хәр бир суў ағымын тексерди, соң биринши әскерлер турған жердеги дәрьяны да тексерди. Басында мен бул әскерлердиң бул жерге улыўма керегиси жоқ деп ойладым, бирақ кейин тез өзиме келдим, себеби олардың ол жерде болыўы керек екенлигин қаяқтандур түсиндим.

Мен әскерлерге қарай басладым. Олар саўаштан кейин шаршаған хәм қәхәрли еди, бирақ соған қарамастан мийримли хәм ашық еди. Олар – күшли хәм мәрт еди, бирақ соған қарамастан, олар толық тынышлықта еди. Олар өзлерин қатаң хәм парахат тутса да, олар қуўаныш пенен шадлыққа толы еди. Урыс барқулла оғада жаман болыўына қарамастан, егер мениң урысқа түсиўим шәрт болса, мен бул әскерлер менен бир сапта турып урыс жүргизиўди таңлаған болар едим.

Олардың үстиндеги саўытлары тап олар ушын ыңғайластырып соғылғандай болып, соншелли минсиз дәрежеде оларға қуйылып турған еди, олар тап хеш қандай саўыты жоқтай болып, таң қалдырарлық сәнлик пенен хәрекет етер еди. Бул саўытлар – мениң көргенлеримниң ишиндеги ең жеңили хәм ең беккеми еди. Саўытлардың реңи – суўлардың, таўлардың хәм көк аспанның реңиниң минсиз үйлесиўиндей болып көринди, бирақ тез арада бул реңлердиң саўытлардағы хақыйқый көлеңкеси екенлигин түсинип алдым. Бурын олардың бундай дәрежедеги көлеңкесин хеш қашан көрмеген едим. Саўытлардың өзи жерлик емес гүмистиң реңинде, жердеги гүмислерге қарағанда анағурлым бай хәм таза реңде еди. Бул әскерлер ким болды екен деп ойланып турғанымда, Жаратқан Ийе сөйлеп баслады.

«Мениң Әкемниң үйинде орын көп, - деди Ол. – Бул әскерлер – Мениң қурылысшыларым. Мениң хәр бир үйим – бекинис болып, Мен олардан Өз армиямды жиберем. Биреўлери алдыда рыцарлардай болып барады хәм жарлылар менен жәбирленгенлер ушын гүрес жүргизеди. Биреўлери үлкен емес командалар болып барады хәм душпанның таяныш-қорғанларына хүжимлер жасап, олжа менен қайтып келеди. Биреўлерин Мен ең баслы қалаларды жаўлап алыўға жиберем, сонда ол қалаларда Мениң

хақыйқатлығым хәм хақлығым хүким сүреди. Ал биреўлери болса, басқа бекинистеги армиялар менен биригеди хәм Мениң хақыйқатлығымда, Мениң сүйиспеншилигимде хәм Мениң күшимде миллетлерди толығы менен азат етеди. Бул бекинислер тек Мениң адамларымды қорғаў ушын ғана емес, ал пүткил жер бетиндеги Мениң армиямды мобилизациялаў, үйретиў хәм жибериў ушын да қурылған. Ең қараңғы ўақытлар тез арада басланады, бирақ Мениң адамларым жасырынбайды. Олар жаманлықты жақсылық пенен жеңип, алға жүреди. Олар өз өмирлерин сүймей, ал басқаларды өз өмирлеринен де артығырақ сүйип, жеңимпазлар болады. Мен жерге қайтып келмесимнен бурын Мениң жиберетуғын адамларым қорқпас мәрт болады. Хәтте олардың айтқан пайғамбаршылықлары да Мениң душпанларымның жүрегине үлкен қорқыныш салады. Оларда қорқыныш болмайды. Оларда сүйиспеншилик болады. Сүйиспеншилик қорқыныштан анағурлым күдиретлирек. Сонлықтан олардың сүйиспеншилиги, адамзатты бастан баслап қуллықта ушлап киятырған қорқыныш күшин жоқ қылады. Себеби олар өзлерине күнделикли өлимди таңлады, сонлықтан өлим қорқынышы олардың үстинен хеш қандай күшке ийе емес. Душпан күши – қорқынышта болғанлықтан, бул оларға барлық душпанлар үстинен күш береді. Мен бир рет өлдим, бирақ мәңгиликке қайта тирилдим. Мени танийтуғынлар өлимнен қорқпаса да болады. Сонлықтан Мени танийтуғынлар Мен қаяққа жүрсем де, Мениң изимнен ереди.

Мениң үйлеримнің хәммеси усындай жазықлық үстинде болады. Оның үстинде адамзат гүнаға қуламастан бурын жерде бар болған өмир бар, себеби Мениң төлеген төлемимнің күши қайтадан хақыйқый өмирди әкелди. Мениң үйлерим – тек Мениң ағымларымның барлығы *бирге* жыйналған жерде ғана тийкар салады. Мениң қурылысшыларым хәр бир ағымнан келеди, бирақ бир адамдай болып жұмыс ислейди. Үлкен имаратлар хәр түрли мастерлер арқалы көтерелетуғыны сыяқлы, Мениң үйим де сондай. Тек олар бирге жұмыс ислеген ўақытта ғана Мениң үйимди қура алады.

Көрип турғанындай, Мениң қурылысшыларым қурыўды басламастан алдын тексериўди жуўмақлай алыў ушын, даналыққа ийе болады. Мениң үйлеримнің хәр биреўи өзи қурылған жери менен пүткиллей келисип туратуғын болады, бирақ адамның өлшеми менен емес, ал Мениң өлшемим менен болады. Мениң қурылысшыларымның орынлайтуғын жұмысының биринши бөлеги – бул тексерип шығыў бөлеги. Олар бул жерди билиўлери шәрт, себеби Мен бул жерди Өз халқыма арнағанман. Егер сен Мениң даналығым менен қурсаң, онда сениң қурған хәр бир нәрсең, қурылған жери менен пүткиллей келисип турады».

Кейин мен жазықлақтағы бир ағыстың алдында пайда болдым хәм ағыс бойлап таўдың үстине қарай жүре басладым. Мен таўдың уша басына жақынлағанымда, бир қатты бәлент, қорқынышлы сеслерди еситтим. Мен жазықлыққа қарай бурылып қарағанымда, жерди жарып атырған жер

силкиниўлер менен урысларды хәм жазықлықты толық қаплап алған дүбилейлер менен жанған отларды көрдим. Сонда мен тап аспан менен дозақтың шегераларының ортасында турып, туўры дозаққа қарап турғандай болдым. Мен жазықлыққа басып кириўге пүткил дозақтың да күшсиз екенлигин қаяқтандур билип турдым, бирақ көз алдымда пайда болған көринис соншелли қорқынышлы еди, мен оннан жүзимди терис бурыўға мәжбүр болдым. Сол ўақытта мен қасымда Даналықтың турғанлығын сездим.

«Бул – өлим менен өмирдиң арасындағы жер. Сен бул жерде жасаўың шәрт. Қорқпа, ал исен. Сен хәлсиз едиң, бирақ енди Мен сениң менен биргемен, сонлықтан батыр хәм күшли бол. Қорқыныштың сени басқарыўына жол қойма – қорқыныш себебинен бир де бир нәрсени ислеўши болма.

Ислеитуғын барлық нәрсеңди – сүйиспеншилик себебинен исле, сонда сен барқулла жеңиске ерисесең. Сүйиспеншилик – батырлықтың булағы. Сүйиспеншилик ақыр-соңында жеңиске ериседи. Мениң қурылысшыларымды усы сөзлер менен жигерлендир».

12-БӨЛИМ

Өмир Сөзи

Сонда мен қайтадан Уллы Хүким Залында пайда болдым. Мен қайтадан баяғы есиктиң алдында турған екенмен. Мен жазықлықта көрген нәрселеримнен еле өзиме келе алмай турған едим, бирақ Оның сөзлери мениң ишимде жаңғырып еситиле баслады.

«Сүйиспеншилик, сүйиспеншилик, - деп мен қайта-қайта тәкирарлай басладым. – Мен сүйиспеншиликтиң күдиретин умытпаўым шәрт. Сүйиспеншиликте - минсиз тынышлық бар. Сүйиспеншиликте – ер жүрекшилик бар. Сүйиспеншиликте – күш бар».

Мен есикке қарадым. Есиктиң Оның жәмәетине алып баратуғынын билдим. Даналықтың айтқан бекинислериниң – жәмәәтлер хәм қозғалыслар екенлигин билдим. Мениң бул жерде көрген нәрселериме әлле қашан-ақ таярланып атырған өзим билетуғын конгрегациялар хәм қозғалыслар хаққында ойлай басладым. Мен өзим танытуғын руўхый изертлеўшилер

хаққында ойлай басладым, мен олар туұралы бұрын хеш бундай етип ойлап көрген жоқ едим.

Сонда олар урыстан оғада шаршап, тек саў қалыўды қәлеп, хәтте үмитсизлик пенен бир-бири менен урысқан адамларға қайтадан уқсап қалды.

Мен таўдағы болған саўаш хаққында ойладым. Душпан таўға миниўге урынып атырған масихыйларға хұжим жасаў ушын басқа масихыйларды пайдаланған еди. Хәтте урыс ақыр-соңында жеңис пенен тамамланғанына хәм көп масихыйлардың айыплаўшының күшлери астынан азат болғанына қарамастан, сол урыстан алған жаралардың питиўи ушын көп ўақыт керек екенлигин билер едим. Биреўлер айыплаўшының тәсириниң астында жүдә көп ўақыт болғанлықтан, бул олардың тәбиятының бир бөлегине айланып, олар айыплай берер еди. Олардың санасы жаңаланып боламан дегенше, ўақыт керек еди. Жәмәт бирликке ерисиў ушын, узақ жолды басып өтиўи тийис екенлигин билдим.

«Неден басласақ болады? - деп ойлай басладым. – Егер бул есиктен өтсем, мен не қыла алады екенмен?»

«Сениң баслаўыңа болмайды. Бул әлле қашан тамам болды, - деп жуўап берди Даналық. – Мен Өз халқымның биригиўин атанақ ағашында жуўмақлағанман. Атанаққа қағылған күннен берли душпан жеңиске ерисип атырғандай болып көрингени менен, ол, негизинде, тек Мен хәм Әкем екеўимиздиң бастан баслап дүзген жобамыздың ишинде ғана хәрекет етип атыр. Сен атанақты ўайызлық етип, оның күшинде жасасаң, онда сен Мениң еркимди орынлаған боласаң. Өзлериниң өзимшил пикирлерине емес, ал Маған хызмет етип жүрген хызметкерлерим, тез арада бир-бирин танып баслайды хәм бир пүтин болып биригеди. Қудайдың хақыйқый қорқынышына ийе адамлар жер бетиндеги хеш нәрседен қорқпайды. Мениң қорқынышыма ийе адамлар бир-биринен қорқпайды, ал бир-бирин сүйеди хәм Мениң дәстурханым этирапында бирге отырады.

Мен сени көриўге шақырдым хәм сен Мениң Патшалығымның қалай келгенин көресең. Шайтан жерге ылақтырылып тасланды хәм ол үлкен қәхәр менен келеди. Бирақ сен оның қәхәринен қорқпа, себеби Мен де пүткил нызамсызлықларға Өзимниң ғәзебимди ашпақшыман. Сум шайтан хәм оның изине ергенлердиң хәммеси тез арада Мениң ғәзебимди биледи.

Сен булардың хәммесин көриўиң шәрт, бирақ сен олардан қорқпа, себеби Мен Өз халқымның арасында боламан хәм Мен – ең уллы боламан. Сен Маған қарап турған ўақтыңда, сен хеш нәрседен қорқпайсаң. Егер сен қорқсаң, бул демек, сен Маған қарамай турыпсаң.

Адамзаттың ишиндеги жаўызлық пүткиллей сум шайтан менен бириккен ўақтыңда, уллы қыйыншылық ўақты жер бетине түседи. Сонда

пүткіл адамзат хәм пүткіл жаратылыс Қудайға қарсылықтың пайдасыз хәм өлімге алып келетуғынын түсінеди. Тап сол гезлери Мениң адамларым да пүткіллей Мениң менен биригеди хәм Мениң уллы нурым уллы қараңғылыққа қарсы көтеріледі. Нызамсызлықта жүргенлер шуқыр қараңғылыққа қулайды. Ал Маған бойсынып жүргенлер болса, аспандағы жулдызлардай болып жарқырайды.

Кишипейиллик хәм қулақ салыушылық барқулла Маған баслап келеді. Сен Маған келдің, сонлықтан Мениң даңқ-саўлатымды көресен хәм көрсетесен. Аспан хәм жер нур менен қараңғылықтың арасындағы парықты көреді. Сен қараңғылықта жасап атырғанларды нурға шақырыуың ушын, сен қараңғылық пенен нурдың ортасында жасауға шақырылғансан. Хәтте хәзир де Мен хеш кимнің өлгенин қәлемеймен».

Бизлерди қоршап турған даңқ-саўлаттың ишинде турып, жаңа ғана көрген қараңғылық пенен қорқынышлы ўақыяларды еслеу қыйын еді. Мен Оның даңқ-саўлаты менен адамзаттың ең уллы салтанаты хәм даңқ-саўлаты арасындағы парық хаққында ойладым. «Бизлердің хеш нәрсе емеслигимиз қәншелли дәрежеде аттан анық! – дедим мен аң-таң болып. – Егер де пүткіл адамзат тек Сениң Хүкимиң хаққында көриниске ийе болғанда еді, ол тез арада тәўбе еткен болар еді. Ийем, не ушын Сен Өзиңди дүньяға көрсетпейсең? Сонда хеш ким жаманлыққа бойсынбаған болар еді. Егер де Сениң қандай екениңди көргенинде, хеш бир адам жаманлықты таңламаған болар еді».

«Мен Өзимди көрсетемен. Шайтан өзін толық ашып көрсеткен ўақытта, Мен Өзимди дүньяға ашып көрсетемен. Хәзир сум шайтан гүнаға жығылған адамлар арқалы өзін ашып атыр, Мен болсам жаңадан туўылғанлар арқалы Өзимди көрсетемен. Сонда дүнья Мени көреді – тек аспандағы Мениң даңқ-саўлатымды ғана емес, ал Мениң даңқ-саўлатымның қараңғылыққа қалай қарсы туратуғынын да көреді. Мениң даңқ-саўлатым - сениң хәзир бул жерде көрип турғаныңнан да үлкен; ол – Мениң тәбиятым. Мен Өзимнің адамларым арқалы Өз тәбиятымды көрсеткенімнен соң, Мен усы жердеги даңқ-саўлатым менен қайтып келемен. Тек усы даңқ-саўлат пенен күшти сүйгенлиги ушын емес, ал Мени хәм хақыйқатлықты сүйгенлиги ушын, Мениң изиме еретуғынларды усы гезге шекем Мен излеген едим.

Пүткіл дүнья Маған қулақ салмай жасап атырған ўақытта, Маған қулақ салыуды таңлағанлар – Мениң мийрасхорларым болыуға ылайықлы. Олар – Мениң менен бирге хәкимдарлық етиўге, Мениң даңқ-саўлатымды көриўге хәм оны бөлисиўге ылайықлы. Олар өзлери ушын емес, ал Мениң ушын жасайтуғын адамлар. Усы туўысқанларымның гей бир ең уллылары ашылады. Олар хақыйқатлық ушын ең уллы қараңғылыққа қарсы турады. Олар ең уллы барлық сынақлардың ўақтында, тайсалмай бекем турады. Тез

арада олардың қутқарылыуы келемен дегенше, олардың шаршамай, орынларында ақырына шекем беккем турыўға, оларды жигерлендириўиң ушын, Мен сени бул жерге алып келдим хәм кейин жиберип атырман.

Мениң сени кейин жиберип атырғанымның және бир себеби: барып, менменлерди ескерт. Шайтан Мениң Әкемнің даңқ-саўлатын көрди хәм Оған есап-сансыз хызмет қылатуғынларды да көрди, бирақ сонда да шайтан кулады. Оның кулағанының себеби, ол Әкеге исениўдиң орнына, даңқ-саўлат пенен күшке хәм Әкениң оларды өзине беретуғына исене баслады. Мен усы күнлери гей бир хызметкерлериме күш пенен даңқ-саўлатты исенип тапсыраман, бирақ олар өзлериниң исенимлерин бул затларға емес, ал Маған қаратыўы керек. Ҳақыйқый исеним – бул ҳеш қашан сизлердиң өзлериңизде, я Меннан алған даналығыңызда, я күшиңизде болмайды. Ҳақыйқый исеним – Менде болады.

Сен Мендеги ҳақыйқый исенимде өскен сайын, сен Маған ғәрезли болыўда да өсе баслайсаң, ал өзиңе деген исенимиң азайып баслайды. Өзине исенетуғынлар – Мениң күшимнің хәм даңқ-саўлатымның аўырманлығын көтере алмайды, сонлықтан олар сум шайтан сыяқлы кулайды. Мениң күшим сен толық хәлсиреген ўақтыңда көрсетиледи, бирақ сен өзиңнің хәлсиз хәм ақылсыз екенлигинди ҳеш қашан ядыңнан шығармаўың тийис.

Мениң менен бирге келешек дәўирде хүкимдарлық қылыўға ылайықлы адамлар буны өз ислери менен дәлиллейди – олар қараңғылықта хәм адам денесиниң хәлсизлигинде жасаса да, Маған исенеди хәм хызмет қылады. Ҳәтте ең уллы деп есапланған периштелер де, усындай етип сынақтан өткен хызметкерлеримнің алдында куўаныш пенен бас ийеди. Мениң даңқ-саўлатымды оғада аз көрсе де, бирақ қараңғылық ўақтыңда, Мен ушын хәм Мениң ҳақыйқатлығым ушын беккем турып, қыйыншылықлардан өтип атырған адамларды, периштелер мақтаныш етеди. Олар – Мениң туўысқанларым деп аталыўға хәм Мениң Әкемнің ул-қызлары деп аталыўға ылайықлы.

Жер бетинде ҳақыйқатлық хәлсиздей хәм аңсат жеңилип қалатуғындай болып көринеди. Ал усы жерден көрип турғанлар болса, Мениң ҳақыйқатлығымның барқулла жеңип шығатуғынлығын биледи. Мениң Өз орнымнан турып, Өз Хүкимлеримди жер бетине әкелетуғын ўақтыма аз қалды. Мениң туўысқанларым қандай төлем төлеўге туўра келсе де, ҳақыйқатлық ушын турып, Маған деген мухаббатын дәлиллейи ушын, Мен Хүкимимди бираз кешиктирип атырман. Мениң ҳақыйқаттым хәм рейимлилим мәнгиликте үстемлилик қылады хәм Менде жасаўшылар да сондай болады, себеби олар ҳақыйқатлықты сүйди. Олар өзлериниң хүрмети ушын жаратылған жұлдызлар сыяқлы нур шашып турады».

Даналық сөйлеп турған гезде, бул тап тири суў жаўынының жуўып атырғанындай болды. Ўақты-ўақты мен уялдым да, себеби хәтте Оның даңқ-

саўлатының хузириде де, мен тап жердегидей қатты уўайымшыл болып, дыққатым аңсат бөлинер еди. Бирақ енди, Ол маған сөйлеп турған ўақытта, Оның сөзлери мени сондай етип тазалады, санама анық түсиник келе баслады. Бул қәдимги ақыл кириўден артық еди. Мен қәншелли тазаланған сайын, Оның сөзлери де соншелли күшли тазартыўшы нур менен жарылып атырғандай болды. Мен тек Оның даңқ-саўлатын көрип ғана қоймадым, ал Оның даңқ-саўлатын өзимниң ишимде де сезе басладым. Оның хузириде турып, мен ҳақыйқатлықты тек тыңлап ғана қоймадым, ал оны ишиме жута басладым.

ОНЫҢ СҮЙИКЛИ КЕЛИНШЕГИ

Оның сөзлери арқалы тазаланыў сезими сүүретлеп болмас дәрежеде эжайып еди. Соған қарамастан, бул сезим таныс еди. Жаратқан Ийениң хузириде турып майланған ўайызлықларды айтқан адамларды тыңлаған гезлеримде, мен бул сезимлерди сезер едим. Бул – алкогольға мәс болыўдың туўрыдан туўры қарама-қарсысы еди. Адамды кем-кемнен наданластыратуғын сезимлердиң орнына, бул сезим адамды кем-кемнен ақылландырар еди. Ийемниң хузириде, мениң соңғы жыллары жыйнаған мыңлаған информацияларымның биригип, Оның сөзлерине хәр тәреплеме терең түсиник берип атырғанлығын сездим. Сондай етип, хәр бир түсиник – мениң санамдағы билимлердиң беккем бағанасы сыяқлы болды. Кейин, мен хәр бир ҳақыйқатқа деген терең сүйиспеншиликти сезген ўақтымда, бул кумарлы қәлеўге айланып кетти.

Ол сөйлеген ўақытта, Оннан сондай дәрежеде күшли энергия шығып, хәр бир ҳақыйқатлықты бурынғыдан бетер терең қылып ашып бере баслады. Оның сөзлери тек бир информацияларды берип ғана қоймады, ал өмир бере баслады. Мен Хүким Гүрсисиниң алдында турғанымда, хеш нәрсени жасырмаўға бел байлаған ўақтымдағы сезген нәрсеме – бул уллы ояныў уқсас еди. Мен ишимдеги хәр бир қараңғылықты нур менен қуўып шығарыўым хәм өзгериўим ушын, Оның сөзлерине жүрегимди аштым хәм қәншелли ашқан сайын, Оның сөзлериниң күши де соншелли көбирек ишимди ийелей баслады.

Жаратқан Ийе тек бул сөзлерди айтып ғана қойған жоқ, ал Ол усы сөзлер менен мениң санамды хәм жүрегимди қайта қура баслады. Сонда бул ҳақыйқатлықлар – түсиниклеримниң тийкарына айланды, ал түсиниклер – ҳақыйқатлыққа сүйиспеншилик оята баслады. Мысалы, мен жәмәәттиң – Масихтың келиншеги екенлиги туўралы азмаз түсиникке ийе едим.

Оның келиншегин таярлау үшін көтерілетуғын хызметлер тууралы Ол айтып атырған уақытта, мен өзим билетуғын хәр бир жәмәтти өз жүрегимде көре басладым. Дәрхал олар тек топар-топар адамларға емес, ал оннан анағурлым үлкенирек нәрсеге – Оның Сүйикли Келиншегине айлана баслады.

Мениң ишимде оларға өзлерин Оған таярлауына жәрдем бериуге деген оғада күшли қәлеу пайда болды. Мен гүна менен бузықшылықтың Оның адамларына қандай зыянын тийгизип атырғанын көргенимде, гүна менен бузықшылыққа деген жеркеништен мениң дизелерим дерлик жансыз болып қалды. Бул сезимди Оның да сезип турғанлығын билдим.

Оның тазалаушы хақыйқаты тула бойымнан аға баслады. Мениң сол гезде сезген тазалығым мениң ойлағанымнан да әжайыплау еди. Сол гезде мен өзимди пүткил өмир бойы хәжетхана трубасында болып, енди мөлдир булақтың ишине түскендей етип сездим. Хақыйқаттың тазалаушы күши мени сондай күш пенен орап алғанлығы соншелли, мен оны кейин алып қайтып, Оның адамлары менен бөлиским келди.

«Мен Өз халқымды тазалау үшін хақыйқаттың майланыу күшин азат етемен, - деп сөзин дауам етти Даналық. – Мениң Келиншегим барлық харамлықлардан тазаланады. Мен от жалыны болатуғын Өз хызметшилеримди жиберемен. Олар Мениң мухаддеслигимди хәм Мениң халқымның мухаддеслигин қызғанып, от болып жанады».

Ол сөйлеген уақытта, мен мухаддеслик хабарының тереңлигин хәм күшин сездим. Мен сол уақытта хеш нәрсе сорамай-ақ, хақыйқат күшиниң буны әмелге асыратуғынын билдим. Оған минәсип әжайып Келиншектің көриниси мениң жүрегимде от болып жанды. Мен буны Оның адамлары менен оғада қатты бөлиским келди, сонда олар бар дыққатын өзлерин Оның ушын таярлауға қаратқан болар еди. Бул мәқсетти өз ишине алмайтуғын басқа бир жұмыслар менен бәнт болыудың улыўма әхмийети жоқ еди.

Ол хақыйқаттың хәм хақлықтың бекинислери хаққында айта баслады. Ол сөйлеп атырған уақытта, мен өзим таныйтуғын конгрегацияларды хәм олардың қалай гүрес жүргизип атырғанлығын көрдим. Мен Оның хақыйқатының ўәкили сыпатында, олар ушын бурынғыдан анағурлым көбирек жууапкершиликти алып атырғанлығымды сездим. Мен олардың хәлсиз екенлигин билер едим, себеби олар хақыйқатлықта жүрмес еди. Оларға деген қайғы мен көтере алмас дәрежеде мени орап алды.

«Не ушын олар хақыйқатлықта жүрмейди?» - деп айтып жибердим мен.

«Неемия Ерусалимниң үлкен бүлгиншиликте екенлигин, себеби оның дийўалларының қулағанлығын еситкенде, оның сезген ауырманлығын сен де

сезип баслайсаң, - деп түсіндире баслады Даналық. – Мениң хызметшилерим Мениң Келиншегимнің тазаланғанлығын көриўи ушын, Мен оларға от бермен. Және де, олар қутқарылыў дийўалларының қайта тикленгенлигин көре алыўи ушын, Мен оларға Неемияның сезген аўырманлығын да бермен. Сонда Мениң адамларым бұлгиншиликте жасамайтуғын болады. Сен Мениң адамларымды – Мениң армиям, Мениң қалам хәм Мениң келиншегим сыпатында көрдиң. Енди сен оларды тек көрип ғана қоймайсаң, ал сен оларды сезесең де. Мениң хақыйқатым тек жүректен шыққанда ғана, ол адамларды өзгертиў күшине ийе болады.

Тири суў ағыслары - сырлы жер болған жүректен шығыўи шәрт. Сен Мениң хақыйқатымның сени тазалағанын сезген едиң. Тап сондай етип, Мен Өз хызметшилеримди оттың жалынына айландыраман. Олар хақыйқатты айтқанда, адамлар тек түсиник алып ғана қоймайды, ал олардың жүректери де өзгереді. Мениң жиберетуғын хақыйқатым Мениң адамларымды гүна хаққында тек әшқаралап ғана қоймайды, ал оларды гүнадан тазалайды да».

Ол сөйлеп турған ўақтында, мениң ишимде бир зат ислеўге деген уллы қызғанышлы сезим өсип барды. Оның халқына жәрдем бере алатуғын таң қалдырарлық жобалар маған келе баслады. Мениң тезирек баслағым келди. Енди, хәтте ең қурғақ сүйектердиң де хәдден тысқары уллы армияға айланыўи тийис екенлигине мениң исенимим кәмил еди! Даналықтың хүзиринде мүмкин емес нәрсениң өзи жоқтай еди. Оның Жәмәетиниң – хеш қандай дағсыз хәм гирбиңсиз Келиншек болатуғынына, ямаса Оның Жәмәетиниң – хақыйқатлықтың бекиниси сыпатында пүткил дүнья көрип туратуғын уллы Қала болатуғынына исенимим толық кәмил еди.

Оның адамлары хәзир дым хәлсиз хәм жеңилген сыяқлы болып көрингени менен, олардың хақыйқатлық армиясына айланатуғынына хәм олардың алдында қараңғылықтың хеш қандай күшиниң тура алмай қалатуғынына хеш қандай гүманым жоқ еди. Мен бурынғылардан да бетер хақыйқатлықтың күшин сездим. Оның күши қараңғылық күшине қарағанда, анағурлым үлкен еди.

Оның хүзиринде мен өзимди Оның Келиншеги хаққында алған көринисимди айта алатуғындай етип сездим хәм оны ким еситсе де, ол бурынғысындай болып қалмас еди. Мен тап ең жеңилгиш конгрегацияларды да тез арада күдиретли хақыйқатлық бекинислерине айландырып жеберетуғындай күш пенен бул хабарды айта алатуғындай едим. Мен соны да билдим, мениң сөзлерим жер бетинде бундай күшке ийе болмас еди.

«Сен Менде болған ўақтында, сениң сөзлериң сондай күшке ийе болады, - деди Даналық. – Мен сени Мен хаққымда жәриялаўға шақырмадым; Мен сени Мен сөйлей алатуғын даўыс болыўға шақырдым. Сен – Менде, ал Мениң сөзлерим – сенде жасаған ўақтында, сен мәңги туратуғын жемис әкелесең. Мениң сөзлерим арқалы жаратылыс өмир демине

ийе болған еди хәм Мениң сөзлерим арқалы сениң ишинде хәм Мениң басқа адамларымның ишинде жаңа жаратылыс туўылады. Мениң сөзлерим – бул Руўх хәм Өмир. Мениң сөзлерим Өмир береди. Сен Мен туўралы тек оқытыўға шақырылмағансаң, ал Мениң сен арқалы оқытыўыма жол ашып бериўиң ушын шақырылғансаң. Сен Мениң хузириде жасаған ўақтыңда, сениң сөзлериң – Мениң сөзлерим болады. Сонда олар күшке ийе болады».

Мениң ядыма бир рет Маргарет Броунингтиң айтқан мынадай сөзи түсти: «Хәр бир пута Қудайдың оты менен жанып турады, бирақ тек оны көргенлер ғана, аяқ кийимлерин шешеди. Қалғанлар болса, тек мийўелерин жыйнайды».

«Жаратқан Ийе, мен Сени барлық жерде көриўди қәлеймен», - дедим мен.

«Мен Өз хызметшилериме көриў қәбилетин беремен, сонда олар барлық затларда Мениң мәксетимди көреді, - деп жуўап берди Ол. – Мен жанып турған путада қандай болып көринген болсам, Өз хызметшилеримди сондай от жалынларына айландыраман. Мениң отым олардың үстинде болады, бирақ олар оттан күймейди. Сонда адамзат бул уллы кәраматлы нышанға таң қалып, оған қараў ушын бурылады. Мен Өз хызметшилеримниң араларынан сөйлеймен хәм Өз адамларымды олар ушын белгилеген тәғдириме шақыраман. Мен оларды азат етиўшилер болыўға шақырғанман, сонлықтан Мен оларды сондай бәлентлиликке көтерилиўге шақыраман».

Сонда мени усы есик өзине тарта баслады. Мен оған жақынласып, ондағы жазыўды оқыдым. Мен бундай жазыўды бурын ҳеш қашан көрмеген едим. Ол сап алтыннан еди хәм қандай да жол менен онда өмир бар еди. Мен оқып басладым:

«Өйткени Масих арқалы аспандағы хәм жердеги барлық нәрселер, көзге көринетугын хәм көринбейтугын барлық нәрселер: тахтлар ма, хуқимдарлықлар ма, басқарыўшылар ма, бийликлер ме, - барлығы Ол арқалы хәм Оның ушын жаратылған. Ол барлық нәрселерден бурын бар болған хәм пүтин барлық Ол арқалы бар болып турыпты. Хәм Ол – Жәмәат денесиниң басы хәм Жәмәаттиң тийкары. Ол барлық нәрседе биринши болыўы ушын, өлилер ишинен ең биринши болып тирилген Туңғыш. Өйткени пүткил барлықтың Онда болыўы Әкеге мақул болды. Масихтың атанақ ағаштағы қаны арқалы тынышлық орнатып, Қудай Ол арқалы жер хәм аспандағылардың барлығын Өзи менен жарастырыўды қәледі. Сизлер бир ўақытлары жаман ис-хәрекетлериңиз себепли, кеўиллериңиз бенен Қудайға жат хәм душпан едиңлер. Енди болса, Қудай сизлерди Өзиниң алдында мухаддес, кемшиликсиз хәм айыпсыз қылып қойыў ушын, Масихтың денесиниң өлими арқалы сизлерди Өзи менен жарастырды. Тек ғана исенимде барқулла турақлы хәм беккем болып, өзлериңиз еситкен Хош Хабардың үмитинен таймасаңыз болғаны. Мен, Павел, аспан астындағы

пүткіл адамзатқа жәриялаған усы Хош Хабардың хызметшиси болдым. Хәзир мен сизлер ушын азап шегип атырғанымға қуянышлыман. Өйткени Масихтың көрген қыйыншылықтарының жетпеген мөлшерин Оның денеси болған исениушілер жәмәәти ушын мен өз денем менен азап шегип толтырып атырман. Құдайдың маған берген тапсырмасы бойынша Оның сөзин сизлерге толық жеткізиу ушын, мен исениушілер жәмәәтинің хызметшиси болдым. Құдайдың Хош Хабары өткен әсирлер менен әуладларда жасырын тутылды. Бирақ енди усы сыр Оның мухаддеслерине аян болды. Бул сырдың басқа миллетлер ушын да қәншелли уллы хәм бай екенлигин Құдай Өз мухаддеслерине билдириуде уйғарды. Усы сыр – уллылыққа ерисиуға үмит беретугын ишиңизде жасаушы Масих. Бизлер усы Масих хаққында хәммеге жәриялап атырмыз. Масих пенен қатнаста болған ҳәр бир адамды Құдайға жетилискен қылып усыныу ушын, бизлер ҳәр бир адамды ескертип, толық даналық пенен тәлим бермектеміз. Масихтың құдирети менен менде ҳәрекет етиуши күш бойынша, мен де бул мақсет ушын бар күшимди салып мийнет етпектемен».

(Колосалыларға 1:16-29).

Бул сөзлерди оқып арырғанымда, олар маған тап өмир қуйып атырғандай болды. Құдайдан келген бир сөз жердиң барлық ғәзийнелеринен артық! Мен Оның сөзлерине ийе гезимде, қалайынша бул дүньяның тәшиушілерине өзимди жуттыртып қойыппан деп ойладым. Мен және, бир майланған ўайызлықты тыңлау ушын, жердиң аржағына барыу – турарлы екенлиги хаққында ойлай басладым. Бирақ мен арасында соншелли дәрежеде ериншекликке жол берер едим, мен хәтте бул ушын қаланың аржағына да бармас едим. Мен бул есиктиң алдында турып, өзимниң Оның Сөзине деген бийпарўалығыма таң қалдым. «Ийем, мени кешир», - деген сөзди ғана айта алдым.

Мен усындай деген ўақтымда, есик ашылды. Усы мәўритлерде мен бул есиктиң алыстан жүдә көриксиз хәм түрсиз болып көрингенлиги хаққында ойладым, бирақ оған жақынлаған сайын, ол мениң усы ўақытқа шекем көрген есиклеримниң барлығынан да гөззалырақ хәм қызығарлырақ болып бара берди. Мен: «Әне, усындай етип, адамлар жәмәәт үстинен сөз етеди» - деп ойладым. Өзим де көп мәрте усындай етип сөз еткенмен. Мен Құдайды узақ ўақыт жақсы көрип жүрсем де, бирақ Оның адамларын тийисли түрде жақсы көре алмас едим.

«Бундай тәўбе етиу сениң ушын есикти ашады, сонда сен Мениң сени шақырған мақсетиме қалай алға жүре аласаң. Сен Мениң халқымнан бөлекленип, саған беретугын исимди әмелге асыра алмайсаң. Мен Өз адамларымды бирге болыуға шақырдым, бул енди әмелге асады. Сен оннан бөлекленсең, онда көрген көринислериндеги нәрселерди әмелге асыра алмайсаң. Енди сен бақлау хәм хақыйқатлықты таныу жолынан – Мениң

өмирим ушын ыдыс болыў жолына барыўың керек. Сен буны Мениң халқымнан тысқарыда ислей алмайсаң. Мениң сорағанымдай, Әкемнің сүйіспеншилиги сенде болыўы ушын, Әке саған Маған деген Өзиниң сүйіспеншилигин берди. Енди Мен саған Өз халқыма деген Өз сүйіспеншилигимди бермен. Мен Өз халқымды қәйтип көрсем, Мениң хызметшилерим де оны сондай етип көриўи керек хәм Мен оны қәйтип сүйсем, олар да оны сондай етип сүйиўи керек. Сен Мениң сөзимди хакыйқый сүйер екенсең, Мениң халқым менен бирге саған беретугын Мениң исим ушын да есик сениң алдыңда ашық турады».

Оның сөзлери мениң санама да, жүрегиме де тәсир етти. Мен хәр бир адамды сездим. Ол Өз халқы хакқында сүйіспеншилик пенен айтты хәм бул сүйіспеншиликти еситип атырғанымда, бул сүйіспеншилик маған да өтти. Мен усы ўақытқа шекем бундай уллы сүйіспеншиликти сезип көрген жоқ едим. Бирақ майланған ўайызлықларды тыңлап атырғанымда сезген нәрселерим, оған бираз уксап кететуғын еди. Мениң ядыма, көп мәрте өзимнің ақылсызлығымнан: «Аспанда хеш қандай ўайызлықлар болмайды» - деп айтқанларым түсти, бирақ енди аспанның ўайызлықларсыз болыўы мүмкин емес екенлигин сездим. Мен хәтте Оның сөзлериниң ўайызлықларына шөллей басладым.

«Аўа, аспанда ўайызлық пенен оқыў болады. Мәңгиликте мәңгиге Мениң сөзлерим баянланады. Әне, соның ушын, ол – мәңгилик хош хабар деп аталады. Мен – СӨЗБЕН хәм ХАҚЫЙҚАТЛЫҚПАН. Сонлықтан хакыйқат сөзлер барқулла Мениң жаратылысымды толтырып турады. Пүткил жаратылыс, хәзир сениң Мениң хакыйқат сөзлеримнен рәхәт алып атырғаның сыяқлы, рәхәтленеди. Хәтте периштелер де сизлердин гүўалықларыңызды тыңлағанды жақсы көреди хәм олар оларды тыңлайды да. Мениң қутқарған адамларым Мениң қутқарғаным туўралы гүўалықты айтқанды хәм тыңлағанды барқулла сүйеди. Бирақ хәзир сен оларға қараңғылықта кимнің жасап атырғанлығы хакқында айтыўың тийис. Сениң гүўалық сөзлерин көп адамларды азатлыққа шығарады. Мени сүйгенлер Мениң сөзимди де сүйеди. Олар оны оқығанды хәм тыңлағанды жақсы көреди. Саған хакыйқатлық берилген хәм бул хакыйқатлық адамларды азат етеди. Бул хакыйқатлық – сениң ишиндеги Мениң сөзим болады. Мениң сөзим менен алға жүр. Алға жүр, сонда сен Мениң сөзлеримнің күшин көресең».

13-БӨЛИМ

МАННА

Мен есиктен кирдим. Мен ишке кирген ўақтымда, сырттағы мен ишинде турған пүткил даңқ-саўлат жоқ болып кетти хәм мен хайран болдым. Иш қараңғы болып, барлық жер ески подвалдың иши сыяқлы көгерип кеткен еди. Бул мени албыратса да, мен Ийемнің айтқан сөзлериниң күшин еле сезер едим. Оның сөзлери маған күш-куўат берди.

«Сениң сезип турған нәрсең – бул Мухаддес Руўхтың майланыўы», - деди қараңғылық ишинен бир даўыс.

«Сен кимсең?» - деп сорадым мен.

«Сениң сораўың шәрт пе?» - бул даўыс Даналықтың даўысына онша уқсамаса да, ол бир таныс еди. Хәтте сондай болса да, мен бул даўыстың Оның даўысы екенлигин билдим. Әсте-әсте мениң көзлерим қараңғылыққа үйренисе баслады хәм мен өзимнің ески достым ақ бүркитти көрип, таң қалдым.

«Ол сениң ишинде жасайды, сонлықтан сен бурын Оның хузинде хәр қандай сынақтан өте алғаның сыяқлы, бул жерде де өтиўиң тийис болған барлық нәрседен өте аласаң. Сен Оның хузине қатты кумар болып қалғаныңды билемен, бул – дурыс. Бирақ бул жерде сен Оны көп түрлерде таныўды үйрениўиң керек. Дәслеп, сен Оның даўысын өзиңнің жүрегінде танып үйрениўиң керек, ал кейин Оның басқалар арқалы айтқан даўысын танып үйрениўиң керек. Сен буны бурын да билер едиң хәм гейде буны өз басыңнан өткердиң де, бирақ хәзир сен буны оннан да бетер танып үйрениўиң керек. Ол хеш қашан сеннен алыста болмайды хәм Оны барқулла аңсат табыўға болады. Ол сени барқулла ҳақыйқатлыққа қарай жетелейди. Тек Мухаддес Руўх арқалы ғана сен бир затты ямаса бир адамды, оның негизинде «не» ямаса «ким» екенлигин көре аласаң хәм биле аласаң. Егер бизлер Оның изинен жүдә жақын жүрмесек, онда алдымызда киятырған ўақытлары набыт боламыз».

«Мен буның ҳақыйқат екенлигин билемен, себеби сен арқалы сөйлеп турған Даналықтың даўысын еситип турман. Сен бул жерге маған жол көрсетиў ушын келдиң бе? Мен бул жерде дерлик хеш нәрсени көрмей турыппан».

«Мен ўақты-ўақты саған келип, саған көрсетпе белгилер туўралы айтып беремен хәм бул белгилер саған өзиңнің дурыс жолда кетип баратырғаныңды биле алыўыңа көмек береди. Бирақ сени Мухаддес Руўх басқарыўы тийис. Мен де саған жәрдем берип, хәр қыйлы жерлерде Оның

сени қалай басқаратуғынлығын саған түсіндиремен. Бірақ сениң тири қалыуың үшін, дәслеп саған манна қаққында айтып бериуім шәрт».

«Манна! Израил халқының шөлистанлықта жегениндей манна тууралы ма? Бизлер оны усы жерде жеймиз бе?»

«Қудай менен бирге жүргенлердің бәри, ең бастан-ақ, усы манна арқалы жасаған. Израил халқының шөлистанлықта жеген маннасы усы маннаның тымсалы еди. Жаратқан Ийе саған хәр күни жаңа манна береді. Ол шөлистанлықта Израил халқы үшін хәр күни жерди манна менен қаплағанындай, Ол Өзиниң халқы үшін хәр күни жерди қақыйқатлық пенен қаплайды. Сен қай жерге барсаң да, барлық жерде оны көресең. Хәтте тас-түнек пенен қараңғылықтың ишинде де, Оның Сөзи сени орап алады хәм сен оны жыйнап аласаң. Түрмелерге тасланғанлар оянады хәм хәр күни оны табады. Үлкен сарайларда жасайтуғынлар да оны хәр күни табыуына болады. Бірақ Оның маннасы таңғы шық сыяқлы жүдә жеңил хәм ашық болғанлықтан, ол аяқ астында аңсат басылып қалыуы мүмкин. Сен оны көре алыуың үшін, мөмин хәм жүреги таза болыуың керек».

ТИРИ ХАТЛАР

«Жаратқан Ийе хәр күни Өз адамларының хәр биреуине сөйлейди. Олар тек нан менен ғана жасай алмайды, ал олар Қудайдың аузынан ағып шығатуғын сөзлерге ийе болыулары керек. Бул - Оның өтмиште айтқан сөзлери емес, ал Оның оларға хәр күни айтатуғын сөзлери», - деп сөзин дауам етти бүркіт.

«Көплер хәлсиреген, себеби олар Жаратқан Ийениң хәр күни оларға беретуғын маннасын қалай жыйнау кереклигин билмейди. Олар жолдан шығып кете береді, себеби Оның дауысын танымайды. Оның қойлары Оның дауысын танийды хәм Оның изинен ереді, себеби Оның дауысын биледи. Манна – бул хәр күни Оның Өз адамларына беретуғын Өмир Наны. Сен оларға маннаны таныуды үйретиуің керек, сен Оның адамларына маннаны таныуға жәрдем бериуің керек. Сен хәзир маннаны жеп турғанындай, оларға да маннаны жеуди үйретиуің керек, сонда олар хәр күни оны жан-тәни менен излейтуғын болады. Азық-ауқатты ямаса сууды қосымша топлауды ойлама, ал Оның хәр күни беретуғын маннасын көрип, соны қабыл етиуге үйрен. Бул сени, хәмме қулап атырған уақытта да, аман сақлайды.

Мухаддес Жазыулар – бул Қудайдың бизлерге беретуғын азық-ауқаты, ал Оның маннасы болса, Оның тири хатларының ишинде, яғный Оның адамларының ишинде болады. Ол Өзиниң адамлары арқалы сениң менен хәр күни сөйлеседи. Егер сен аспан маннасының дәмин татқың келсе,

онда сен Оның Өз адамларының ишінде қалай жайласқанына жүрегіңди ашыуың керек. Ол Ерусалимде айтқан сөзи сыяқлы, хәзир бизлерге де былай дейди: **«Сизлер: «Жаратқан Ийениң атынан Киятырған жарылқанған!» – деп айтатуғын уақыт келмегенше, Мени қайтып көрмейсизлер» (Лк.13:35)**. Ол сол уақытлары жер бетинде жүрген дәуиринде, Оған сондай деп айтатуғын еди хәм бүгин Ол Өзиниң адамлары арқалы жер бетинде жүргенинде де, Оған сондай деп айтады. Бизлердиң маннаға деген сүйиспеншилигимиздиң артып барғаны сыяқлы, бир-биримизге деген сүйиспеншилигимиз де артып барады. **Егер сен сүйиспеншиликте өсиўди даўам ете берсең, онда Оның саған беретуғын маннасы сен ушын хеш қашан гөне ямаса ашыған болмайды, ал хәр таңда сен ушын жаңа хәм таза болады.**

Оның маннасы саған жақын достыңның сөзлери арқалы келиўи мүмкин ямаса сеннен бираз бурын жасап кеткен Оның адамларының биреўиниң жазған сөзлерин оқып атырғаныңда да келиўи мүмкин. Ол саған Оны танымайтуғын адамлар арқалы да сөйлеўи мүмкин, бирақ сен оларды Оның жиберип турғанлығын түсинесең. Сен Оны еситиўге тек ғана бираз урынып қоймай, ал туўрыдан-туўры Оннан еситиўге бар күшиңди салған уақтыңда, сен Оның маннасын танийтуғын боласаң. Бул Оның сөзлерин тек еситип қойыў емес, ал сени жолларыңда басқара алатуғындай Оның даўысын еситиў. Көп адамлар Оның бурын айтқан сөзлерин қайталайды, бирақ Оның маннасы – бул Оның хәзир айтып атырған сөзлери. Бизлер Мухаддес Жазыўлардағы күшли аўқатқа мүтәжбиз, сонда бизлер өзлеримизди бәлентке көтерип, өзлеримизден Оның маннасын жыйнай алатуғын контейнер ислей алған болар едик. Сен Оның жазылған Сөзлери арқалы бекем хәм күшли болып өсе аласаң, бирақ сен Оның маннасына деген дәмди раўажландырыуың да керек. Оның жазылған Сөзлериндеги азық бизлерди көтереди хәм енди келетуғын нәрселерге бизлерди таярлайды, ал манна болса, бизлерди қоллап-қуўатлап, жалған-өтириклердиң арасынан аман алып өтеди.

Саған Хүким Залында мухаддеслер арқалы айтылған сөзлер – Оның маннасы еди. Оның халқы да дүнья ушын Оның маннасы болып есапланады. Манна – бул өмир наны. Манна – бул Оның Өз халқына хәм Өз халқы арқалы хәр күни айтатуғын Оның тири сөзлери. Мухаддес Китап берилген хәм оның өзгертилиўи мүмкин емес. Ол – бизлердиң жанларымыз ушын якорь. Бирақ, Өмир Китибы елеге шекем жазылмақта. Жаратқан Ийе Өмир Китабында Өзине келген хәр бир жан ушын жаңа бап жазады».

ЖЕҢИС ЯМАСА ЖЕҢИЛИС

«Мухаддес Китап – бул Оның жасаған үйлеринің көшірмесі болып, Ол оны адамлар арасында салады. Құдай ер хәм хаялларды қутқарыуы үшін, олар арқалы жұмыс ислейди. Буған олар гүә. Оның адамлары – Оның тири сөзлери үшін ыдыслар болады хәм Оның сөзлеринің тек бир өтмиш емес, ал хәзир де тири екенине хәм өмир беретугынына анық дәлийл сыпатында, бул дүньяға гүә болады. Егер сен Оның сөзлерин билетугын болсаң, онда сен Мухаддес Китапты да хәм Оның маннасын да билиуің керек. Мухаддес Китап – бул бизлердің Оның жолларынан жүре алыуымыз үшін жазылған Оның мәңгилик хәм өзгертилмес жобасы. Оның маннасы Оның менен хәр күни жасай алыуың үшін, саған күш-қуәт берип турады. Ол бизлердің қарым-қатнаста бола алыуымыз үшін бериледи. *«Оның Өзи нурда болғаны сыяқлы, бизлер де нурда жүрсек, онда бир-биримиз бенен қарым-қатнаста боламыз»*, - деди бүркіт. (1-Юх.1:7).

Оның жиберген хызметкерлеринің көпшилиги хәзир өзлеринің сондай етип пайдаланылып атырғанлығын хәттеки билмейди де. Олар Құдайдың өзлери арқалы сөйлеп атырғанлығын көпшилик жағдайларда билмейди. Ол кимлерге жүдә аз сөйлесе, солар Оның дауысын биледи. Бул өзгериуі керек. Оның адамлары Оның ислеп атырған барлық ислерінде, Оның менен бирликте болыуға шақырылған, бірақ тек азлар ғана Оның дауысын таныйды. Сонлықтан олар Оның жетелемекши болған жолында Оның изинен сийрек ереді. Хәзир Ол Өзинің барлық адамларының Оның оларға ямаса олар арқалы сөйлеген уақтында, Оның дауысын танығанын қәлейди. Генерал хәм оның әскерлери арасындағы исенимли байланысқа қарап, урыстың кейни жеңис пенен тамамланатуғынын алдыннан билиуге болады, тап сол сыяқлы Оның Өз халқы менен исенимли байланысына қарап, жақын күнлердеги урыстың кейни жеңис ямаса жеңилис пенен тамамланатуғынын алдыннан анықлауға болады. Хәзир Ол көп хызметкерлерин жиберіуге таярлап атыр. Олар алға Оның хатлары менен бирге барады. Олар және де Оның халқын Оның дауысын хәм Оның жолларын таныуға да үйретеди. Сен Оның жиберген хызметкерлеринен алып атырған хабарларды тап туұрыдан-туұры Құдайдың Өзинен алып атырғандай етип қабыл етиуді үйрениуің керек. Сен де оларға жүрер жолларында жәрдем беріуің тийис. Олардың хызметлеринің қәншелли табыслы болыуына қарап, көплердің қутқарылатугынын ямаса набыт болатугынын алдыннан анықлауға болады».

Мениң ядыма бирден мынадай ой келип-кетти: «Егер де ОЛАРДЫ Құдай жибергенде, олар мениң көмегеме зар болмаған болар еди». Бүркіт мениң ойларымды билетугын болғанлықтан, ол маған кейип сөйледи:

«Ондай етип ойлаушы болма! Оның көп адамлары усындай алжасыу себебинен қулады! Ол хәмме затты бизлерсиз-ақ истей алады, бірақ Ол бизлер арқалы ислеуді қәлейди. Бизлер – бир-биримиз үшін Оның тәмийнлениуимиз. Ол Өз адамларының ишинде жасауы үшін

Жубатыўшыны жиберди, сонлықтан Ол Өз адамларының тәғдирине бир-биринен жәрдем алыўды да жазып қойыпты. Буны ҳеш қашан умытпа. Өне, сол ушын Ол бизлерге Өз маннасын бир-биримиз арқалы береді. Бизлер Қудайды барлық нәрседен де бетер сүйиўимиз ушын, Ол барлық нәрсени сөйтип жаратты, бірақ бизлер және де бир-биримизди де сүйиўимиз керек. Бизлер барлық нәрседен бетер Оған мүтәжбиз, бірақ бизлер бир-биримизге де мүтәжбиз. Сондай етип, Ол бизлерге Өзиниң меҳрин хәм күшин исенип тапсыра алыўы ушын, бизлер және де кишипейил болып қаламыз».

«Қатты қапаман, - деп жуўап бердим мен. – Буның хәммесиниң жүдә жақсы екенлигин билемен, бірақ гейде бул есимнен шығып кетеди».

«Сениң буны умытқан гезлериң - сениң ойлағаныңнан да қымбатқа түсти, бірақ келешекте буны умытсаң, бул сен көтере алмайтуғын қымбатқа түседі. Бизлер барлық затлардан да бурын, Қудайға мүтәжбиз, бірақ бизлер Оның барлық адамларына да мүтәжбиз. Бизлер Оның адамларында ғана Жубатыўшыны таба аламыз, Оның адамларында ғана бизлерди толық ҳақыйқатлыққа қарай жетелейтуғын хәм Қудай Улына қарай жетелейтуғын Жубатыўшыны ушырата аламыз. Хәзир Ол Өз хызметкерлерин жиберип атыр. Олардың гей биреўлери ғарры хәм дана. Гей биреўлери – жас хәм тәжирийбеси аз, бірақ олар Оның даўысын таныйды. Душпан да тәртипсизлик себиў ушын өзиниң хызметкерлерин жибереди. Бул да бизлердиң алатуғын тәлимимиздиң бир бөлеги болады. Биреўлер қандай да бир ўақыт душпанның хызметкерлерине алданып жүреді хәм солардың себебинен биреўлер зыян көреді. Бірақ олар Қудайды хәм Оның ҳақыйқатлығын сүйгенлерди узақ ўақыт жалғанлық торында услап тура алмайды. Қудайды хәм Оның ҳақыйқатлығын сүйгенлер оны таныйды. Қандай да бир ўақыт өтирикке алданып жүргенлер болса, Мухаддес Руўх тәрәпинен үйретилгеннен соң, алдымыздағы ўақытлары өтирикшилерди әшқара етиўде пайдаланылады.

Бурын өтмиште ең қатты алданғанлар, өзлериниң алған даналығы себепли ҳақыйқатлықта ең күшлилерге айланады. Даналық – бул Оның даўысын танып, Оның изинен ериў. Енди олардың дыққатын Оннан басқа жаққа бурыў аңсат болмайды. Басқаларды олардың өтмишине қарап баҳалама, ал оларды ертең ким болатуғынына қарап баҳала. Даналықтың изине ергенлердиң хәлсизликлери, олардың күшли тәрәплерине айланады. Оның даўысын танып, Оның изине еретуғын адамлардан күшлирек ямаса исенимлирек адам бендеси жоқ.

Бизлер Оның даўысын таныўға Оның адамларын жигерлендириўди тоқтатпаўымыз тийис. Бизлер Оның пайғамбарларын оқ-жарақ пенен тәмийнлеўимиз тийис, сонда олар жалған пайғамбарларға қарсы турып, олардың жалғанын пушқа шығарады. Бул хатты бизлер ақырына шекем алып барыўымыз шәрт. Бизлерди жиберип атырғандағы Оның мәқсети – бул тез

арада жүз беретугын уллы саўашта Оның жаўынгерлери болатуғынларға Оның қарым-қатнас сызығын жеткизиў. Оның барлық адамлары Оның даўысын таныўы тийис. Тез арада сондай күнлер келеди, Оның даўысын танымайтуғынлар қараңғылыққа алданып қалады. Оны танығанлықтан, Оның даўысын да танийтуғынлар – алданбайды».

Бүркит сөзин даўам етер екен, оның сөзлери, тап мен Даналықтың хузинде турғаным сыяқлы, мени жуўып тазалар еди. Мен Даналықты көре алмадым, бирақ Оның хәзир усы жерде екенин хәм хәзир Оның сөйлеп турғанын билдим. Мен бул жерде өз көзлерим менен көп нәрселерди көре алмағаныма қарамастан, мениң зейним ашылып, көп нәрселерди түсинип атыр едим. Мен умытшақлығыма барқулла қатты қыйналар едим, бирақ хәзир Ол бурынғылардан бетер жүдә көп сөзлерди айтса да, Оның хәр бир сөзи мениң ядымда тур еди, хәтте, Ол буны басқалардың аўзы арқалы айтса да. Бул – барлық нәрсени мениң ядыма салып турған Мухаддес Руўхтын күдирети екенин түсиндим. Мен Оның басқарыўында турғанымда, артқа ямаса келешекке нәзер таслаў – тап хәзирги мәхәлге нәзер таслағандай еди. Мен усыларды ойлап турғанымда, бүркит сөзин даўам етти:

«Бул жер көгерип кеткендей хәм гөнерип қалғандай болып көринеди, себеби бул жерге жүдә узақ ўақытлардан бери, таза ҳаўа жүдә аз киреди. Сен есикти таўып, ишке кирдиң. Сени усы жерге алып келген сол есик, енди сени артқа - Хүким Залына алып барады. Сен ол жерде не алған едиң?»

«Даналық хәм түсиник», - жуўап бердим мен.

«Бир сөз бенен айтатуғын болсақ, сен ол жерден мийрим алған едиң, - деди бүркит. - Хүким Тахты – бул және де Мийрим Тахты болып есапланады. Сен ол жерге қәлеген ўақытта хеш қорқпастан келе алыўыңа болады».

Ол соны айтқан ўақытта, мен есикти көрейин деп, артыма бурылдым. Мен енди оның гөззаллығын көрдим. Оның гөззаллығы – мен Хүким Залына кирген ўақтымдағыдан да бетер еди. Мен оны ашып, босағадан атладым.

14-БӨЛИМ

ҚУДАЙДЫҢ ШАҚЫРЫҒЫ

Мен Даналыққа қарадым. Ол мениң Хүким Залын және көре алыуым ушын, мени артыма бурып қойды. Мен өзимнің оң қол тәрәпимде турғанларды көрип, оғада аң-таң болдым. Мен олар менен алдын да ушырасқан едим. Олардың оғада саўлатлы хәм әжайып болып кеткенин көрип, мен оннан да бетер аң-таң болдым.

«Олар өзгерген жоқ, - деди Даналық. – Сен өзгердің. Сен бурынғылардан бетер көбирек нәрселерди көре алыуың ушын, сениң көзлерің ашылды. Сен Мени қәншелли анық көре алсаң, басқа адамлардың ишинде Мени соншелли анық көре алатуғын боласаң».

Мен елши Павелге қарадым. Ол соншелли дәрежеде патшалық көриниске ийе еди, хәтте, сөз бенен жеткизиу мүмкин емес еди. Ол жүдә үлкен бийликке хәм қәдир-қымбатқа ийе еди, бирақ соның менен бирге, ол соншелли дәрежеде кишипейил еди, хәтте ең пәс адам ямаса гүнакар да, оның қасында өзін еркин сезер еди. Мени де тап оған уқсас болыуға деген қәлеу орап алды.

Кейин мен басқаларға қарадым. Олардың барлығы бир-бирине ең жақын тууысқан хәм дослардай еди. Оларды қәншелли жақсы көрип қалғанымды сөз бенен жеткизип беріу мүмкин емес хәм олардың да мени жақсы көретуғынын сезип турдым. Жер бетиндеги бир де бир дослық оған жетпейтуғын еди. Жердеги ең жақсысының өзи бул жердегиниң көлеңкесиндей ғана еди. Орынға дауласу, өзін көрсетиуге урыныу ямаса менменлик – бул жерде улыуа жоқ еди. Хәмме хәммени толық билер еди, ал сүйиспеншилик – хәр бир ой-пикирдің тийкарғы дереги еди. Бундай семьяда мәңгиликте өткизиу – мениң ойлағанларымнаның барлығынан да анағурлым жақсырақ еди. Мен олардың барлығын өзим менен алып кетиуди жан-тәним менен қәледим, бирақ олардың бул сфераны тәрк ете алмайтуғынын билер еди.

Даналық мениң ойларыма және жууап қайтарды:

«Олар сениң менен бирге болады, себеби Мен сениң менен биргемен. Есинде сақла, олар – уллы гүүалар топары. Хәтте, сен оларды көрмей турғаныңда да, олар тап хәзиргидей, саған жақын болады. Маған әуел бастан хызмет еткенлердің барлығы – бир дене. Олар енди келиуи тийис нәрседе де, сениң менен бирге болады, бирақ Мен – сениң ишинде боламан».

Мен мынадай ойларға берилдим: «Бул жерде, Хүким Залында хәзир көрип турған нәрселеримнен де жақсырақ нәрселерди мәңгиликте көремиз бе? Бул жердеги нәрселердің өзи сөз бенен жеткизип болмайтуғын дәрежеде қәншелли әжайып! Хүким хәр бир ой-пикирине келди. Бул жазалайтуғын хүким емес, ал азатлыққа шығаратуғын хүким еди. Себеби хеш нәрсени жасырыуға урынбас едим. Азатлық – нур түскен хәмме жерден келер еди, сонлықтан бул жердеги хәмме жүректің қәлеуи – бул өзіндеги

гирбиндердің әшқара болыуы еді. Бул жердегі сүйіспеншилик соншелли дәрежеде уллы еді, мен хәммениң жууылып, ақланатуғынын билип турдым.

«Мениң хузіримде сезип турған нәрселериниң барлығы – хақыйқат, - деп сөзин дауам етти Даналық. – Бул жердегі сениң өз тууысқанларың менен бирге сезип турған сүйіспеншилигиңиз хәм жақынлығыңыз – хақыйқый рас дүнья. Сизлердің хәммеңиз – Мендесизлер. Сен усы сүйіспеншиликте өсесең, себеби сен Менде өсип атырсаң. Сен руұхый өскен уақтыңда, тап усы сүйіспеншилик, сениң бул жерде көрген азатлығыңа, басқалардың да кириуине жәрдем береді. Хәзир жер бетинде жасап атырған Мениң адамларым Мениң хақыйқый хуқимимди қабыл еткен уақтыңда, олар азатлықта жүреді хәм сол азатлық арқалы Мен дүньяға Өз Сүйіспеншилигимди көрсетемен. Мен хеш кимниң бул жерге келген соң, набыт болғанын ямаса зыян көргенин қәлемеймен. Мениң қәлеуім, бул – Мен хеш кимди хуқим етпеуім ушын, хәр-бир адамның өз-өзин хуқим етиуі. Әне, соның ушын Мениң хуқимлерим жер бетине келеді. Дүнья исенип, тәубеге келиуі ушын, Мениң хуқимлерим кем-кемнен көбейип баратырған толқын болып келеді. Хәр бир кәрнайдың сести, алдыңғысынан қаттырақ болады. Мениң хызметшилеримниң жумысы – бул дүньяға бул сеслерди түсиниуге жәрдемлесіу. Ядыңда сақла, сениң жер бетинде алдына барыуың тийис болған адамларың да – Мениң Денемниң ағзалары. Олар еле уллыланған жоқ, бирақ сен оларды хәзирги жағдайларыңда емес, ал келешекте ким болыуға шақырылған болса, оларды сондай етип көриуің тийис. Тек Мениң хуқимлерим менен жасап, Маған өзиниң Даналығы сыпатыңда қулақ салатуғынлар ғана, басқалардағы Мениң бийлигимди көре алады. Сениң ишинде де Мениң бийлигим бар, бирақ сен оны басқаларға көрсетиуге хеш қашан талпынба. Басқа адамлардың сени қәйтип көретуғынына улыуа басыңды айландырма, ал олардың өзин таныуға хәм олардағы Мени таныуға басыңды айландыр. Басқалардың сени қәйтип көретуғыны хаққында басыңды айландырып басласаң, сен өз бийлигиңди жоғалтасаң. Бийлик – сениң мәқсетиңе айланған уақытта, сен хақыйқый бийликти қолдан жибересең. Сен Мениң саған берген хызметимди хәм бийлигимди билесең. Басқалардан сени сениң халатың ямаса хәмелиң бойынша шақырыуын илтимас қылма, ал олар сени сениң атың менен шақырсын. Сонда Мен сениң атыңды, сениң халатыңнан да уллылайман. Мениң Патшалығымда, бийлик – сениң негизинде ким екенлигиңнен келеді, ал сениң титулыңнан ямаса атағыңнан емес. Сениң хызметің – бул сениң уазыйпаң, ал сениң хәмелиң ямаса атағың емес. Бул жерде атақ кишипейилликке, хызметке хәм сүйіспеншиликке қарай бериледі. Аз сүйетуғын елшиге қарағанда, көбирек сүйетуғын дьякон – жоқарырақ. Жер бетинде пайғамбарлар пүткіл бир миллетти силкиндириу ушын қолланылыуы мүмкин, бирақ бул жерде олар өзлериниң сүйіспеншилиги менен ғана атақлы болады. Бул да сениң шақырығың – Мениң

сүйіспеншилигим менен сүйиў хәм Мениң жүрегим менен хызмет етиў.
Сонда бизлер бир боламыз».

15-БӨЛИМ

РУЎХТА ТАБЫНЫЎ

Мен Даналықты тыңлап турғанымда, бир нәрсени түсиниў, хәтте, сол уллы гүўалар топарын түсиниў, мен ушын қыйынға соқты: ямаса бийликти кәлеў керек, ямаса Оның хүзириндеги халатты. Бул жерде хәр минут өткизген сайын, Ол кем-кемнен даңқ-саўлатта хәм бийликте уллы болып бара берди хәм мениң Оны көре алыў қәбилетим еле шегераланған екенлигин билип турдым. Адамзат хәммениң көз алдында жүдә үлкен тезлик пенен үлкейип, оның саны хәзир санап болмайтуғын дәрежеге өсип баратырғаны сыяқлы, мәңгиликте де бизлердиң Ол ҳаққындағы ашылысларымыз кем-кемнен өсе бередиди.

«Ўақты келгенде, қандай қылып әпиўайы адамлар Сени көз алдыларына келтире алады?» - деп сорадым мен.

«Мениң Әкем Өзиниң шунатай бармағын қыймылдатқан ўақтында, пүткил әлем дирилдейди. Сен өз сөзлериң менен миллетлерге үлкен тәсир жасасаң, онда бул - бул жердегилерди улыўма хайран қалдырмайды. Бирақ Мениң ең әхмийетсиз деп саналған туўысқанларымның биреўи жер бетинде сүйіспеншилик көрсетсе, бул Мениң Әкемниң жүрегине қуўаныш бағышлайды. Хәтте, ең кишкене жәмәәт, өз жүреклериндеги ҳақыйқый сүйіспеншилик пенен Мениң Әкеме қосық айтып атырған ўақтында, Мениң Әкем оларды тыңлаў ушын пүткил аспанды тынышландырып таслайды. Бул жерде Оның даңқ-саўлатын көрип турып, Оған табынбай турыў мүмкин емеслигин Ол биледи, бирақ қараңғылықта хәм қыйыншылықларда турып, Оған шын жүреги менен қосық айтып атырғанлар, аспандағы барлық жұлдызлардан да бетер көбирек Оған тәсир етеди.

Көп мәртебе, жер бетиндеги хәтте надурьс алынған намалар да, пүткил аспанды уллы қуўаныштан жылатты, өйткени пүткил аспан Мениң Әкеме қарап турып, сол қосықлардың Оған тәсир етип атырғанлығына гүўа

болған еди. Оған алғыс-мақтау құрбанлығын әкеле алыу үшін, гүрес салып табынып атырған мухаддеслердің кишкене топары, Оны неше рет жылатқан еди. Мен Өз туысқанларымның хақықый табынуы арқалы Оған қолларын тийгизіп атырғанлығын көрсем, бул Маған ауырыу хәм қайғы әкеледи; бул үшін Мен ауырыу хәм қайғыны атанақта кишкене төлем менен татқан едим. Сениң Мениң Әкеме табынып атырғаныңды көрсем, Маған хеш нәрсе ондай дәрежеде қуаныш бағышламайды. Мениң атанаққа барғандағы мәқсетім – бул сениң Мен арқалы Әкеме табына алыуың еди. Тек сондай табынуыдың уақтында ғана, сен, Әке хәм Мен – бир боламыз».

Хәзирге шекем көргенлеримнің ишинде, Жаратқан Ийемнің ишинен шыққан туйғылары, барлық көргенлеримнен де көбирек нәрселерди маған айтты. Ол жыламады да, күлмеді де. Оның дауысы бәлент емес, я пәс емес, ал жай еди, бірақ Оның маған табынуы тууралы айтқан сөзлери соншелли дәрежеде Оның жүрегинің төр-төринен шыққан еди, хәтте мен толық қабыл ете алмайтуғын дәрежеде едим. Қудай Улының ең сырлы хәм ең терең сүйіспеншиги - бул Өзинің Әкесинің қуанышын көриу еди; мен соны еситкенимди билдим. Жер бетіндеги гүрес жүргизіп, қыйыншылықларды жарып өтип атырған исениушилердің хақықый табынуы – басқа хәмме нәрселерден көбирек затларды ислеи алатуғын еди.

Усы уақытқа шекем биринши рет мен бул жерден кетиуді, хәтте оның барлық даңқ-саулатын да қалдырып жерге барыуды қатты қәледим, себеби мен жердеги хәтте ең жалығарлы хәм кишкентай табынуы хызметине оғада қатты қатнасықым келди. Мен мына хақықатлыққа: бизлер растан да қолларымыз бенен Әкени услаи алатуғынымызға аң-таң болған едим. Жер бетінде қараңғылық хәкім етип атырған бул уақытта, Оған табынып атырған бир адам, аспанда Оған табынып атырған миллион-миллион адамнан көбирек әхмийетке ийе. Жерде турып, бизлер Оның жүрегине қолларымызды тийгизе аламыз! Бул ашылыстан мениң толып-тасып кеткенлигим соншелли, хәтте қалай жерге ет бетимнен құлап қалғанымды түсинбедим. Мен терең түске жығылғандай едим.

Мен Әкени көрдим. Миллион-миллионлар Оның қасында жүр еди. Оның даңқ-саулаты соншелли уллы, ал Оның хузинің күши соншелли қорқынышлы еди, мен пүткіл жер шарын Оның алдында кишкене бир құмнан да киширек етип сездим. Бир сапары мен Оның дауысын анық еситкен уақтымда, өзимди қуяш алдындағы атомдай етип сезген едим, бірақ мен Оны көрген уақтымда, қуяшты Оның алдындағы бир атомдай екенлигин билдим. Галактикалар Оның этирапындағы перделер сыяқлы еди. Оның кийими миллион-миллион тири жулдызлардан құралған еди. Оның хузиндеги барлық нәрсе: Оның тахты, Оның тажы, Оның хасасы – тири еди. Оның алдында мәңги турсам да, хеш қашан таң қалыуды тоқтатыу мүмкин емес еди; Оған табынуыдан жоқарырақ мәқсеттің пүткіл әлемде жоқ екенлигин түсиндим.

Кейин Әке бір нәрсеге қарап қалды. Пүткіл аспан қатып қалып, Оны бақлар еди. Оның терең нәзери атанақта еди. Улдың Өз Әкесине деген мухаббаты, атанақта Оны қаплап алған қараңғылық хәм барлық аўырыўлар арқалы Әкеге деген сүйиспеншилиин көрсетиўди даўам етип атырған Оның Улының сүйиспеншилиги - Әкеге оғада терең тәсир еткенлиги соншелли, Ол дирилдеп баслады. Ол сондай қылған ўақтында, аспанларда хәм жерде жер силкиниў жүз берди. Әке Өз көзин жумған гезде, аспан менен жерди қараңғылық қаплап таслады. Әкениң тынышсызланғаны соншелли дәрежеде уллы болды, егер мен бул көринисти сол азмаз ўақыттан сәл көбирек көргенимде, оны көтере алмас едим.

Кейин мен басқа бир жерде пайда болдым. Бул жерде мен кишкене бир жәмәт имаратының ишинде табыныў хызметин бақлап турған екенмен. Гейде пайғамбаршылық кеширмелерде болатуғыны сыяқлы, мен бул тозыўы жеткен кишкене бөлмениң ишинде турған хәр бир адамның ишки дүньясын билетуғын едим. Олардың хәммесиниң өмирлеринде аўыр қыйыншылықлар болып атырған еди, бирақ олар бул жерде олар туўралы хәтте ойламас та еди. Олар өзлериниң мүтәжликлери туўралы дуўа етпеди. Олардың хәр қайсысы Қудайға миннетдаршылық қосықларын тоқып шығарыўға хәрекет етер еди. Олар бахытлы еди хәм олардың қуўанышы хақыйқый еди, яғный олар шын жүректен қуўанар еди.

Мен аспанды көрдим. Пүткіл аспан жыламақта еди. Кейин мен қайтадан Әкени көрдим, сонда аспанның не ушын жылап атырғанын түсиндим. Бул кишкене жәмәт ағзалары күш пенен қараңғылықты жарып өтпекте еди хәм бул гүрес жүргизип атырған адамлардың көриниси Әкеге оғада терең тәсир еткенлиги соншелли, Ол жылап атырған еди. Бул қайғы көз жасы емес, ал қуўаныш көз жасы еди. Бул аз сандағы табыныўшыларға деген Әкениң сүйиспеншилигин көргенимде, мен де өзимниң көз жасларымды ушлап тура алмадым.

Усы ўақытқа шекем көргенлеримниң ишинде хеш қандай көринис бундай болып маған күшли тәсир етпеген еди. Енди мен ушын жер бетинде турып, Жаратқан Ийеге табыныў – аспанның барлық даңқ-саўлатында турыўдан да шийрин болды. Мен соңғы саўашқа жердеги мухаддеслерди таярлаўға көмек бере алатуғын тапсырманы алғанымды билетуғын едим, бирақ енди бул мениң ушын ең әхмийетли хабар емес еди. Енди мениң жеткизиўим тийис болған ең зәрүрли хабар – бул бизлердиң Әкеге қалай тәсир ете алатуғынымызды жеткизиў еди. Хәтте, дүньядағы ең қорқақ деген исениўшилердиң көрсеткен хақыйқый табыныўы пүткіл аспанды қуўаныўға мәжбүр етер еди, бирақ ең әхмийетлиси, бул Әкеге тәсир етер еди. Мине, соның ушын периштелер бир нешше галактикалардың үстинен бийлик алғаннан гөре, жердеги бир исениўшиге жәрдем бериўге бекитилгенди артығырақ көреді.

Мен Әкениң қасында тұрған Ийсаны көрдим. Кишкене бир ибадат топарының жыйналысының Әкеге қууаныш бағышлағанын көріп, Ол маған бурылып, былай деди:

«Мине, соның үшін Мен атанаққа барған едим. Усындай бир уақыттан Әкемнің жүрегине қууаныш бағышлау – соның бәріне турарлық болды. Сизлердің табынуыңыз Оған хәр күни қууаныш бағышлай алады. Қыйыншылықтарға түсіп қалғаныңызда сизлердің Оған табынғаныңыз – Оған пүткіл аспанның табынғанынан да көбірек тәсир етеди. Бул жерде Оның даңқ-саулаты көринип тұрғанда, периштелер Оған табынбай тура алмайды. Сынақлар уақтында, сен Оның даңқ-саулатын көрмей тұрып Оған табынсаң – сол Руұхта хәм хақыйқатлықта табынуы болып есапланады. Ол сондай табынуышыларды излеп атыр. Сынақлар уақтында хәлден тайма хәм солып қалма! Бир нәрсе алыу мақсети менен Әкеге табынба, ал Оған қууаныш бағышлау үшін табын. Сен Әкеге қууаныш бағышлаған гезінде, күшли боласаң хәм басқа хеш қашан бундай дәрежеде күшли болалмайсаң. Сениң күшиң – Жаратқан Ийениң қууанышында».

16-БӨЛИМ

ГҮНА

Кейин мен қайтадан Даналықтың қасында тұрдым. Ол көп уақытқа шекем хеш нәрсе айтпады, бірақ мен де сөзге мүтәж емес едим. Мен көрген нәрселерімнің барлығын кеуил сандығыма жайғастырыуым керек еди. Әкеге хақыйқый сыйынуышылар бола алыуымыз үшін, мен бул уллы тапсырманы терең уғып алыуға хәрекет еттім. Әкениң алдында, қуяш – бир атом сыяқлы, ал галактикалар – қумлар сыяқлы еди. Соған қарамастан, Ол бизлердің дуғаларымызды тыңлар хәм бизлерге қарап, барқулла рәхәтленер еди, және де, соған көзим жетти, бизлердің себемизден Ол көбинесе қапа да болар еди. Ол адамзаттың ақылы хеш қашан толық түсинип болмайтуғын дәрежеде оғада уллы еди, бірақ Ол, соның менен бир қатарда, пүткіл әлемдеги Ең Туйғылысы еди. Бизлердің Қудайға тәсир ете алыуымыз мүмкин еди! Хәр бир адам Оған қууаныш бағышлау ямаса қапа қылуы күшине ийе. Мен буны теологиялық жақтан билетуғын едим, бірақ енди буны басқаша түсіндим хәм бул әхмийетли болып көринген қалған барлық түсиниклерімди сындырды.

Буны сөз бенен жеткізіп бере алыу мүмкін емес, бірақ Құдайға табынған сол мәуритлерди маған көриу мүмкіншилиги берилгенин билемен. Бул тап жаңа ашылыс сыяқлы еди: мен растан да Құдайға қуаныш бағышлай алар едим! Мен Ийсаға қуаныш бағышлай алар едим! Ийсаның не ушын атанаққа барғаны тууралы айтқан уақытта, Оның нени нәзерде тутқанын түсіндим. Оның жүрегине хеш болмаса кишкене уақыт болса да тәсир етиу ушын, қандай қурбанлық берсең де, буған турарлық еди. Мен уақтымды бийкарға сарп етким келмеді, себеби енди уақтымды Оған табынуға жумсауға болатуғынлығын түсінген едим. Және мына нәрсе де аттан анық еди: қәншелли үлкен сынақларда хәм қараңғылықларда Оған табынсаң, бул Оған соншелли көп тәсир етер еди. Сол себептен мениң қатты сынақларға түскім келип кетти, сол сынақларда да Құдайға табына алыуым ушын.

Сол уақытта мен өзимди Аюпқа ұқсаттым, себеби ол да Құдайды көрген уақытта: «Мен Сен тууралы бурын еситкен едим, бірақ енди Сени өз көзлерим менен көрдим. Сонлықтан күл хәм қум үстинде тәубе етемен» - деген еди. Мен Филип сыяқлы да едим, ол Ийса менен соншелли көп уақыт бирге болса да, Ол арқалы Әкени көрип жүргенин билмеген еди. Бизлердиң пәмсизлигимизге периштелер оғада таң қалатуғын шығар! Сонда Даналық қайтадан сөйлеп баслады:

«Ядыңда сақла, Мениң хәтте ең кишкене тууысқаным да Әкениң жүрегине тәсир ете алады. Бул олардың қәдир-қымбатын басқа хәмме нәрсениң қәдир-қымбатынан арттырып жибереди. Мен тууысқанларымның биреуи ушын да қайтадан атанаққа барған болар едим. Мен сизлердиң қайғыларыңызды да билемен. Мен сизлердиң азғырылыуларыңызды да билемен, себеби бизлер оларды бөлисеміз. Мен хәр бир жанның қайғысын да, қуанышын да сезип тураман. Әне, соның ушын, Мен елеге шекем сизлердиң хәммеңиз ушын тынбастан тәуеллешилик етемен. Хәмме адамның көз жаслары сүртип тасланатуғын уақыт келеді. Бірақ соған шекем, қайғыны пайдаланыуға болады. Азғырылыулардан хәм сынақлардан қашпа. Әкеге унайтуғын сизлердиң ең уллы табынууда болған уақтыңыз хәм ең уллы исенимиңизди көрсеткен уақтыңыз – бул сынақларға түскен уақытларыңызда болады.

Сен Мени өзиңнің жүрегінде көриуиң керек, және де, сен Мени басқа адамлардың ишинде де көриуиң керек. Сен Мени үлкен нәрседе де, кишкене нәрседе де көриуиң керек. Хәзир сениң алдыңда турған хәр түрли адамлар арқалы Мен хәр қыйлы қылып хәрекет еткеним сыяқлы, Мен саған хәр қыйлы адамлардың ишинде келемен. Мен саған хәр қыйлы жағдайларда келемен. Сизлердиң ең жоқарғы мәксетиңиз – бул Мени танып, Мениң дауысымды еситип, Мениң изиме ериуиңиз».

Мен Даналықты көріу үшін Оған бурылып қарағанымда, Ол әлле қашан ғайып болған еди. Мен пүткил әтирапты көріп шықтым. Мен Оны хәмме жерде сезер едим, бірақ көре алмас едим. Сонда мен қайтадан артыма, мениң алдымда турған гүўаларға бурылдым. Ол сол жерде еди. Мен Оны көре алмадым, бірақ Оның олардың хәр биреўиниң ишинде екенлигин енди толық билер едим. Реформатор сөйлеп баслаған гезде, ол өзиниң даўысы менен сөйледі, бірақ алдын Даналықтың айтқанындай, мен ондағы Даналықтың даўысын да есите алдым.

«Ол барқулла бизлердиң ишимизде болады. Ол – сениң ишинде. Сен кимлерге қайтып барыўың керек болса, Ол олардың да ишинде болады. Ыақты-ыақты Ол саған көринеди, бірақ мына нәрсени ядыңнан шығарма, Ол саған көринбесе, онда сен Оның қай жерде болатуғынын билиўиң керек: Ол - Өзиниң адамларының ишинде болады. Ол – Даналық. Ол саған қалай, қашан хәм ким арқалы сөйлеўи керек екенлигин биледи. Ол ким арқалы саған сөйлесе, сол адам да Оның хабарының бир бөлеги болып есапланады. Ерусалим қаласы ушын жылаған ыақтында, Оның не дегенлигин ядыңда сақла: «Сизлерге айтаман, сизлер: «Жаратқан Ийениң атынан Киятырған жарылқанған» - деп айтатуғын ыақтыңыз келмегенше, Мени көрмейсизлер!» (Лк.13:35).

«Мен Оны сениң ишинде аңсат көріп хәм еситип турыппан, - дедим мен, - бірақ Оны жердеги адамлардың ишинде көриў хәм еситиў жүдә қыйынға түседі, себеби олар еле сен сыяқлы уллыланған жоқ-ғо».

«Оны хеш ким аңсат болады деп айтпады да, - деди Анджело. – Оны излеў – бул Оның менен бирге хұкимдарлық ететуғын патшаларға Қудайдың шақырығы. Ким Оны хәм хәқыйқатлықты сүйсе, онда ол Оны ең үлкен ғәзийнеден де бетер көбирек излейди».

ОЛ ТӘРЕПТЕН ЖАЎЛАП АЛЫНҒАНЛАР

«Хәр бир адамға деген Қудайдың ең уллы шақырығы – бул Ол тәрептен толық жаўлап алыныў», - деди бир адам. Мен алға қәдем таслаған гезде, дәслеп ол адамды танымадым. «Мен буны билиўим керек еди», - деди ол және, ал кейин ол өзиниң атын айтты. Мен бул адамның мухаддеслердиң арасында турғанына оғада таң қалдым. Ол дүньяны жаўлап алған уллы адамлардың биреўи еди, бірақ мен барқулла оны Ийсаның аты менен хәммеден көп дүньяны қыйратқан адам деп исенетуғын едим.

«Мен де өлимим алдында атанақтың меҳрине сазыўар болғанман, - деди ол. – Сен Оған хәмме нәрсени тек жаўлап алыў ушын қайтпайсаң, ал өзиң Ол тәрептен жаўлап алыныўың ушын да. Егер сен өзинди Оның

алдында барқулла тәслим болыўға хәм бағыныўға бағышласаң, онда Ол сени Өзиниң аты менен басқаларды жаўлап алыўда пайдаланады. Ҳақыйқый бағыныў – бул адам жүрегиниң ҳақыйқат тәрәпинен тутқын етилиўи. Сонда бул ҳақыйқат оларға азатлық инам етеди. Оның изине хәммеден жақынырақ еретуғынлар – көп жанларды жаўлап алыўда пайдаланылады хәм патшалар ишиндеги ең уллылары болады. Жерде жүргенинде, олар өзлериниң жаўлап алып атырғанлығын көбинесе түсинбейди. Олар қашан бул жерге келмегенинше, негизинде қандай қаҳарманлықларды ислегин көрмейди. Жер бетинде уллы ғәзийне топлап атырғанлар, хәтте, руўхый өскен деп айтыўға болатуғынлар да – бул жерде аз байлыққа ийе болады».

«Жер бетинде сен мәңгиликтин ғәзийнелерин өлшей алмайсаң, - деди Павел. – Мен өлген гезимде, мениң өз өмиримди берген нәрсем, яғный жер бетинде жәмәәтлерди көтериў хызметим де, набыт болғандай болды. Мен руўхый өсиўи ушын өмиримди бағышлаған жәмәәтлер – исенимнен қулап баслады. Хәтте, мениң ең жақын досларымның биреўлери маған қарсы шықты. Өмиримниң соңғы күнлеринде, мен өзимди иси келиспеген адамдай етип сездим».

«Аўа, бирақ хәтте мен де Павелди, бул жердегилердин көпшилиги сыяқлы, руўхый әке деп есаплайман, - деп сөзин даўам етти уллы жаўлап алыўшы, - Уллы саўашлардан өткенлердин көпшилиги ақырында жеңип шығады. Буның себеби, олар ҳақыйқатлық ушын ақырына шекем садық болады. Сен жер бетинде жасап атырған ўақтыңда, руўхый жемисти дурыс баҳаламайсаң. Сен Жаратқан Ийени қәншелли анық көре аласаң, сен Оның даўысын қәншелли анық есите аласаң хәм сен туўысқанларды қәншелли күшли сүйе аласаң, - тек соларға қарап ғана сен өзиниң ҳақыйқый табысыңды өлшей аласаң».

Сонда Павел қайтадан сөзге араласты:

«Мен өлим жазасына кетпесимнен бир нешше ай бурын, мен иси келиспеген адам сыяқлы болып көриндим. Бирақ өлтирилетуғын күнимде мениң ядыма Стефан түсти. Мен бир нешше жыллар илгери оның қалай өлтирилгенлигин өз көзим менен көрген едим. Сол күнги оның жүзиндеги нур мениң ядымда қалып, сол ядымдағы нур мени көп сынақлардан алып шыққан еди. Ол мениң ҳақыйқый нурды көре алыўым ушын, яғный мениң ушын өлген болыўы керек деп мен барқулла ойлар едим. Мен соны түсиндим, егер мен Стефандай болып өлсем, онда мениң ислеген басқа барлық нәрселерим хәтте зая кетсе де, бирақ сол нур мениң бийқарға жасамағаныма кепиллик берген болар еди. Мен расында да Хош Хабар ушын өлгениме қатты миннетдар болған едим, хәтте, сол гезде мениң хызметим жүдә сәтли емес болып жуўмақланғандай болып көринген болса да.

Бул ашылыс маған келип түскенде, мийрим де келди хәм мениң жер бетиндеги ең соңғы күним - барлығынан да бетер ҳайран қалдырарлық күн

болды. Мен сол ўақытта соны түсіндим, Хош Хабарға хызмет қылыўым ушын, мен ҳәр күни өз қәлеўлеримди өлтириўди шын жүрегимнен қәлеп, барқулла өзимнен бас кешкен ўақытта, мәңгиликтин тухымлары егилип атырған екен, хәтте, мен сол ўақтыншалық патшалық ўақтында олардың өсип атырғанлығын еле көрмеген болсам да. Бирақ буның сондай екенлигин хәзир көрип турман. Сен жер бетинде көретуғын жемислерине қарай хүким етпеўиң керек, ал ислеўиң керек болған нәрсени ислеўиң керек. Себеби усы дурыс болады.

Хәтте сондай болса да, жемис әкелиўден де әхмийетлирек нәрсеге Қудай сени шақырады. Бул – Жаратқан Ийени таныў. Егер сен Оны излесен, онда сен Оны барқулла табасаң. Ол Өзине жақынласып атырған адамға барқулла жақын болады. Көп адамлар Оның хузинин қәлейди, бирақ Оған жақынласпайды. Сен Оны тек қәлеп қойыўдан көбирек нәрсени ислеўиң керек, яғный сен Оны излеўиң керек. Бул сениң шақырығыңның бир бөлеги. Буннан бәлентлирек хәш қандай мәқсеттиң болыўы мүмкин емес. Сениң жеңисиң – сениң изертлеўлериниң қәншелли күшлилигине қарап өлшенеди. Сен Оған қәншелли жақын болыўды қәлесен, барқулла тек сол курақым жақын боласаң. Сениң өмирдеги жеңислериң – сениң Оны қәншелли қәлейтуғыныңа қарап болады».

Соң Павел қолын көтерип, маған қаратты хәм былай деди:

«Саған көп нәрсе берилди, сонлықтан көп нәрсе сеннен талап етиледди. Хәтте, сен өзиңе берилген көп талантларды көмип қойсаң да, сен басқалардан әдеўир көп нәрселерди ислеўиң мүмкин, бирақ онда сен өзиңниң толық еркли халатыңды жоғалтыўиң мүмкин. Хәш қашан өзинди басқаларға салыстырма, ал барқулла Оны кем-кемнен көбирек излеўге урыныўды даўам ет. Және де, саған даңқ-саўлат толық көрсетилген ўақытта да, сен сол даңқ-саўлаттың ортасында турсаң да, үстиндеги бул мөминлик шапанын хәш қашан шешиўши болма!»

ЕГИЎ ХӘМ ОРЫЎ

Мен төменге, оның көрсеткен кишипейиллик хәм әпиўайылық шапанына қарадым. Мен жаңа ғана көрген пүткил даңқ-саўлаттың нурларында, ол оғада турпайы болып көринди. Олардың хузининде өзимниң дым жаман болып көринип турғанымды ойлап, қорқып кеттим. Сонда мен шапанымның астында көринбей турған қуралымды көрсетиў ушын, шапанымның етегин әсте аштым. Қуралым бурынғыдан да бетер жарқырай баслады хәм оның шуғласы соншелли күшли болды, мен шапанымды қанша ашқан сайын, алдымда турған адамлар бул күшли шуғла себебинен көринбей

баслады. Деген менен, мен өзімнің жарқырап тұрған қуралымды көрсетіп, өзімді әдеуір ылайықлы сездім. Сонлықтан мен бундай үлкен даңқ-саўлаттың арасында өзімнің сур келбетім менен оларда жек көриниш оятпауым ушын, үстимдеги шапанымды улыўма шешіп таслаўды уйғардым.

Тынышлық орнады. Мен бир неше секунд даўамында үнсіз тұрдым. Мен өз қуралларымның жарқыраған нурларынан көзлерім қамасып, хеш нәрсени көре алмадым. Және хеш нәрсени еситпей тұрғаным да хайран болдым. Сонда мен Даналықты шақыра басладым.

«Шапаныңды үстиңе қайтадан кий», - деген Оның жуўабын еситтім. Мен Оның айтқанындай қылдым хәм қайтадан Үлкен Залдың келбетин гүңгирт көре басладым.

«Жаратқан Ийе, бул жердегилер менен не болды? Не ушын бәри қайтадан қарайып, гүңгирт тартып кетти?»

«Сен бул жерде бул шапансыз хеш нәрсени көре алмайсан».

«Бирақ хәзир ол мениң үстимде-ғо, онда не ушын мен бәри-бир жақсы көре алмай тұрыппан?» - деп қарсыласып жуўап бердим мен хәм өзімді оғада жаман сезіп кеттім.

«Хәр сапары, сен әпиўайылықты хәм мөминликти жоғалтқан ўақтыңда, сен хәқыйқый нурда соқыр болып қаласаң хәм қайтадан жақсы көре алыўың ушын, саған ўақыт керек болады».

Мен қайтадан даңқ-саўлатты көре басладым, бирақ, бул әўелгидей емес еди. Мениң көриў қәбилетім жақсылана баслады, бирақ жүдә, жүдә әстелик пенен. Мениң ашыўымды сөз бенен жеткизип болмас еди.

«Павел қаяқта? – деп сорадым мен. – Ол маған бир жүдә әхмийетли нәрсени айтпақшы еди».

«Сен шапаныңды шешкен ўақтыңда, бул жерде тұрғанлардың барлығы кетип қалды».

«Не ушын? Не ушын олар мениң тек шапанымды шешкеніме кетип қалды? Ақыры мен өзімнің сыртқы көринисимнің жақсы болып көринип тұрғанын қәлеп едим. Бул олардың кеўлине тийди ме?»

«Яқ, олардың кеўлине тиймеди. Олар сениң бул шапансыз олар арқалы сөйлеп тұрған Мени көрип-есите алмайтуғыныңды биледи, сонлықтан олардың хәр қайсысы өз орынларына қайтты».

Бундай сөзден кейин мен бурынғыдан да бетер қапа болдым.

«Ийем, мен билемен, олар маған жүдә әхмийетли бир зат айтпақшы болған еди. Олар бул жерге қайтып келе ме?»

«Дурыс, сен шапаныңды шешкен ұақтыңда, зэрүр ашылысты қолдан жиберип қойдың. Ол саған жәрдем берер еди, бірақ сен буннан өзиңе сабақ алып, енди қайтып шапаныңды шешпесең, әсиресе, қуралларыңды көрсетиў ушын шапаныңды шешпесең, онда сен басқа әхмийетли сабақты алған боласаң».

«Ийем, мениң ойымша, мен сабақ алдым. Мен енди хеш қашан буның жүдә жаман екенин умытпайман. Олар енди бул жерге қайтып келип, мениң ушын айтажақ нәрсесин айтыўына болмай ма?» - деп сорадым.

«Пүткил Хәқыйқат хәм пүткил Даналық – Меннен шығады. Мен адамлар арқалы сөйлеймен, себеби Мен кимлер арқалы сөйлесем, олар да Мениң хабарымның бир бөлеги болады. Сен бул шапанда жетерли дәрежеде әпиўайы хәм кишипейил болған гезиңде, Мен даңқ-саўлатта турып сениң менен сөйлесе алатуғын едим. Хәр сапары, сен оны шешкен ұақтыңда, сен руўхый соқыр хәм герең болып қаласаң. Сен Маған қашан келсең де, Мен барқулла сениң менен сөйлесе аламан, бірақ Мен сениң менен сөйлесетуғын жолымды өзгертиўим шәрт. Мен буны сени жазалаў ушын ислемеймен, ал сениң көре алыў қәбилетинди тезирек қайтарып алыўыңа жәрдем бериў ушын. Мен бул гүўалар арқалы саған бермекши болып турған хабарымды саған беремен, бірақ енди ол саған сениң душпанларың арқалы келиўи тийис. Ол сынақлар менен келеди хәм сен оны ала алыўың ушын, жүдә төмен еңкейиўиң керек. Бул – сениң көре алыў қәбилетинди жүдә тез арада қайтарып ала алыўың ушын Жалғыз Жол. Келетуғын нәрсе ушын, сен көриўиң керек».

ШЫТНАЎ

Мен адам шыдап болмас дәрежеде қайғыға батқан едим. Мен сондай әжайып жол менен алыўым мүмкин болған нәрсени, енди үлкен сынақлар арқалы алыўым керек еди. Бірақ оннан да жаманы, бир нешше минут бурын көрип турған соншелли уллы даңқ-саўлат, енди жүдә гүңгирт тартып кеткен еди.

«Жаратқан Ийе, мен ислеп қойған нәрсеме оғада өкинишлимен. Хәзир буның натуўры екенлигин билемен. Бул қәтеме қәншелли қыйналып турғанымды сүүретлеп те бере алмайман. Кеширим алып, көре алыў қәбилетимди қайтарып алыўдың басқа илажлары жоқ па? Тек көзди ашып жумғанша болып өткен менменликтин соншелли дәрежеде барлығын бузып жибергени туўры болмаса керек», - деп мен өзимди қорғаўға хәрекет еттим.

«Сен кеширилдиң. Сен ол ушын жазаланбайсаң. Мен бул гүна ушын хәм басқалары ушын да төлем төлегенмен. Сен Мениң мийримим арқалы

жасап атырсаң. Бул Таўрат Нызамы арқалы алатуғын ҳақлық бойынша емес. Мениң мийримимниң себебинен – **гүнаның нәтийжелери болады. Сен еккен нәрсеңди, орыўың керек.** Болмаса, Мен саған Өз бийлигимди исенип тапсыра алмайман. Шайтан өзиниң пайдасы хәм менменлик тәрәпке ең биринши адымларын атқанда, оның қол астынағы Мениң периштелеримниң көбиси, оның изине ерип кетти. Адам-ата қулағанда, көплер азап шекти. Мен кимлерге усындай **бийлик** берсем, соған ылайықлы **жуўапкершилик** беремен. Жуўапкершиликсиз ҳақыйқый бийлик болмайды. Жуўапкершилик дегенимиз бул – **егер сен жолдан адассаң, онда басқалар буннан азап көреді.** Қәтелердиң нәтийжелери болады.

Саған қәншелли үлкен бийлик тапсырылса, сен онда өз ис-хәрекетлериң менен адамларға соншелли дәрежеде зыяныңды ямаса пайданды тийгизесең. Сениң ис-хәрекетлериңниң нәтийжелерин алып таслаў – бул сеннен ҳақыйқый бийликти алып қойыў, демек. Сен – Жаңа Жаратылыстың бир бөлегесең. Жаңа Жаратылыс – бурынғыдан әдеўир үлкен болады.

Мениң менен бирге хәкимдарлық етиўге шақырылғанларға хәммеден көбирек ең үлкен жуўапкершилик тапсырылады. Олар шайтанға қарағанда, жоқарырақ орынға шақырылған. Ол уллы периште болған болса да, ул болмаған еди. Сен Мениң менен бирге мийрасхор болыўға шақырылғансаң. Сениң пүткил өмириң, сынақлар менен ашылысларды қосып есаплағанда да, - сени бийликтің жуўапкершилигине үйретиў мәқсети менен бериледи.

Сениң үйрениўиң тийис болған хәр бир сабақты меңгериўиң ушын аңсат жол ямаса қыйын жол бар. Сен өз-өзиңди пәске таслап, жар тастың үстине қулап, шил-пәрше болыўың мүмкин, ямаса жар тас сениң үстиңе қулап, сени шил-пәрше қылыўы мүмкин. Қайсы жолды таңласаң да, сен **шытнап, сынасаң** хәм бул **кишипейиллик** деп аталады. Менменлик - ең биринши мийримнен қулаўды келтирип шығарған еди хәм соннан бери еле көп ғана қулаўларды келтирип шығарып атыр. Менменликтиң кейни барқулла трагедия, қараңғылық хәм азап-ақырет пенен тамамланады. Сенде бийлик бар екен, демек, бул сен ушын хәм сениң хызмет ететуғын адамларың ушын пайдалы. Солай екен, сен өзиң еккен нәрселериңди өзиң орыўды үйрениўиң ушын, Мен сени қатал түрде тәртипке салып бараман.

(Адония жазасыз қалдырылған, ал Сулайман жазаланған еди). Адония әкеси Даўыттың оны жазаламағанына мақтанды. Сулайман болса, әкеси Даўыттың жазасыз жаманлықлардан қашып қутыла алмайтуғынына налыш еткен еди. Сулайман: «Әкем маған нахақ қатнас жасап атыр» - деп ойласа да, Даўыт нахақ емес еди. Ол Сулайманның патша болыўға шақырылғанын билетуғын еди. Үлкен жаза алатуғынлар – үлкен бийлик пенен жүриўге шақырылғанлар. Сениң соқыр болып қалғаныңның себеби, сен кишипейиллик шегерасынан шығып, менменлик тәрәпке қәдем таслаған

едиң. Кишипейил адам ҳеш қашан тәшиўишке түспейди. Сен тәшиўишке түсип басладың, демек, сен менменлик тәрәпке қәдем таслап басладың. Тәшиўиш, алағадалық хәм тынышсызлық келсе, сен оларға, даналықты жоғалтып атырғаныңа ескертиў ретинде қара. Тәшиўишлердиң сениң ис-хәрекетлериңди өз қадағалаўы астына алыўына ҳеш қашан жол қойма. Егер бул жүз берсе, сен еле де көбирек қулайсаң. **Кишипейил болыў ушын қәлеген имканияттан пайдалан** хәм сонда Мен саған үлкенирек бийликти исенип тапсыра аламан. Буны ҳеш қашан ядыңнан шығарма.

Өзиңниң күш-қүдиретине емес, ал хәлсизликлериңе мақтан. Егер сен басқаларға жәрдем бергенде, өзиңниң сәтсизликлериң хәққында қанша ашық айтсаң, Мен сениң жеңислериңди сонша ашық көрсете аламан. «Ким өзин жоқары тутса, ол пәслетиледи, ал ким өзин пәс тутса, ол жоқары көтериледи» (Мат.26:12).

Оның айтқанларының бәри хәқыйқат еди. Мен бул хабарды көп мәрте ўайызлық еткен едим. Мениң ядыма Павелдиң Тимофейди ескертип, өзиниң тәлимине хәм оның орынланыўына итибар қаратыўы кереклигин айтқаны түсти. Мен де өзимниң айтқан ўайызлықларыма, өзим көбирек мутәж едим. Енди мен әпиўайылық хәм кишипейиллик кийимине емес, ал қурал-жарақларымының жарқыраған нурына уялдым. Мен мәминлик кийимине қаттырақ орандым. Сол ўақытта, мениң көзлерим нурланып, көриў қәбилетим әдеўир жоқары өсти. Деген менен, бурынғысындай дәрежеге еле жеткен жоқ еди.

Мен есикти көриў ушын, артыма бурылдым. Мен қайтадан оннан өтип, изге қайтыўға қорқтым, себеби көриў қәбилетим еле бурынғысындай халатқа келмеген еди.

«Енди кетиўиң керек», - деди Даналық.

«Бул есиктиң аржағында не бар?» - деп сорадым мен.

«Сениң ушын белгиленген тәғдир бар», - деп жуўап қайтарды Ол.

Мен кетиўим керек екенлигин билдим. Мен алдындағыдай жүдә жақсы көриў қәбилети менен ишке кире алмағаныма еле өкиниште едим, себеби иштиң жүдә қараңғы екенлигин билер едим. «Енди мен бираз ўақыт басқаларға фәрезли боламан-ғо», - деп ойлап, өзимниң көриў қәбилетиме емес, ал Жаратқан Ийеге сүйениўди шештим. Дәрхал, мениң көриў қәбилетим бирталай жақсыланды.

Мен көзлеримниң бурынғыдай жақсы көретуғынын ямаса көрмейтуғынын тексерип көриў ушын және бир рет Үлкен Залға қарамақшы болдым да, бирақ артқа қарамаўды шештим. Жақсысы, буны ислемеймен деген шешим қабыл еттим. Сонда Даналық мениң қасымда пайда болды. Ол бурынғыдай оғада күшли нур шашып турар еди. Мениң көзлерим жақтыға

жүдә тез арада көнлигисип, енди Оған қарай алатуғын едим. Ол хеш нәрсе демеди, бірақ Оған қуры қарап тұрғанымның өзи маған үлкен батырлық бағышлады. Бірақ хәзир де, мен гүәалар топарынан еситиүйим тийис болған әхмийетли хабарлардың бәрин есите алмағаныма, хұжданым қыйналар еди.

«Егер өкиниў - **беккем болыў** шешимине айланса, онда **сынақ** әдеүйир жеңил болады. Сениң душпанларың өз-өзлерин сениң үстиннен жоқары тутқан ўақтында, сен бийликте көбирек өсесең хәм сонда сен Мениң душпанларымның үстинен жеңиске ерисесең».

Мен бурылып есикке қараған ўақтымда, оғада таң қалдым. Мен енди онда оғада көп нәрселерди көрип тұрған едим. Мен басқа есиктиң алдында тұрған шығарман деп те ойлап қалдым. Себеби ол еле де гөззалырақ түске енип, мениң хәтте усы патшалықта көрген есиклеримниң де барлығынан парық қылар еди. Есикте толық алтыннан хәм гүмистен қуралған оғада уллы жазыўлар бар болып, олардай сулыў жазыўларды мен көрген жоқ едим. Және де есикте мен билмейтуғын оғада сулыў қымбат бахалы таслар бар еди. Бул таслар соншелли дәрежеде гөззал еди, мен олардан нәзеримди басқа жаққа буралмай қалдым. Олардың бәри тири еди. Сонда мен бул есиктиң пүткиллей тири екенлигин түсиндим.

Мен есикке бар дыққатым менен қарап тұрғанымда, Даналық мениң ийниме Өз қолын қойды.

«Бул – Мениң үйиме алып киретуғын есик».

Ол буны айтқан гезде, мен дәрхал не ушын есиктиң мени соншелли өзине тартқанын түсиндим. Мен Оған қарағанымда да, сондай болған еди. Ол – Есик еди. (Оның Үйи – Оның адамларының ишинде еди). Мен: «Буншелли әжайып есик бурын қалайынша оғада әпиўайы хәм көриксиз болып көринди екен?» - деп ойлады. Жаратқан Ийе мениң ойымдағы бул сораўыма жуўап қайтарды:

«Сен Мениң адамларымның ишинде Мени көре алмағаныңша, Мениң үйимди көре алмайсаң. Сен кишипейиллик шапаныңды шешпесиңнен алдын, Мениң адамларым арқалы сөйлеп тұрған Мениң даўысымды растан да есите баслаған едиң. Сол ўақытта сениң көзлерин ашық болып, хәзиргидей болып Мениң үйимди көре баслаған едиң. Бірақ хәзир сениң онда көрип тұрған даңқ-саўлатыңнан оғада үлкен даңқ-саўлат та бар. Бул есик, бірақ оннан нешше есе үлкенлери де бар. Сен өзиниң дәўириңдеги патшалыққа қайтқан гезинде, бул сениң излеўиң керек болған нәрсе. Бул – Мениң адамларымды алып барыўың керек болған нәрсе. Бул – сениң гүресиўиң керек болған нәрсе. Бул – сениң жәрдемлесиўиң керек болған нәрсе. Сен Мениң үйимди қурыўға жәрдемлесиўиң керек».

Даналықтың қолы ийнимде еди хәм мен есикке қарай жүре басладым. Ол ашылмады, бірақ мен оның ортасынан туўры жүрип өттим. Мен оннан өтип баратырғанымда нени сезгенимди сүүретлеп бериўге адамзат тилинде сөз бар екенлигине исенбеймен. Мен барлық әўладлардың даңқ-саўлатын бир демде көрдим. Мен жер менен аспанды бир етип көрдим. Мен есап-сансыз периштелерди көрдим хәм қәлеген периштеден әжайыбырақ көринистеги есап-сансыз адамларды көрдим. Олардың барлығы Оның үйинде хызмет етер еди.

Енди мен Қудайдың шақырығын билер едим. Мен усы ўақытқа шекем соншелли көп нәрселерди басып өткен болсам да, мениң жүрисимниң енди ғана басланғанлығын түсиндим.